

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૧૨૫

દર્શક

પુસ્તકનું નામ રૂઝુલ ઈસ્લામ-૩

વિષય પૌરાણિક

کُتُوکُل دُرسِلَام

دِرسا تیسرا.

دُرُدُ اُجَان اُور گُجراتی دُرُدُ مے
لِیجِنے والے

نِیْزَامُ'دِیْن اَمْبِی'دِیْن کُرَشی
تین دَرِوازا، اُحْمَدِیْ'آد.

پہلی شَر
سَر'دَار'آن کُ'دِیْن'آن اُس'نی
تین دَرِوازا، اُحْمَدِیْ'آد.

پہلی مَر'ت'آ

کاپی ۲۰۰

دِی'ری ۱۳۳۵

سَنے ۱۹۱۷

کِی'م'ت اُک دُ'پی'آ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ.
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૭૧૨૪

આ પુસ્તક ધી ક્રાઉન પ્રિન્ટીંગ વર્ક્સમાં બાવસાર ત્રીકમલાલ સંકળાયેલ
તથા ગોશાહ કેશવજી નામજારે છાપ્યું
રીપ્રાઇટ-અમદાવાદ.

પ્રમુદ કર્તાએ સર્વ હક્ક સ્વાધિન રાખ્યા છે.

ગુઝારિશ.

પ્રુદાવદે કરીમકા લાખ લાખ શુદર હે કે આજ ઉસને અપને હખીખ હઝરત મોહમ્મદ સલ્વ કે સદકેમે કુતુહલ ઇસલામકા તીસરા હિસ્સા શાયે કરનેકી મુઝે તવશીક અતા ફરમાઇ ઓર મેને ઉસી માઅયુદે બરહકકા નામ લેકર જો કિતાબ શુર કી હે ઉસકા તીસરા હિસ્સા નાઝેરીનકી ખિદમતમે પેશ કરતા હું.

મે હિસ્સા દુસરે હિસ્સે કે શાયે હોતેહી થોડે અરસેમે શાયે હોજના ચાહીયે થા મગર મુઝે અફસોસ હે કે મે જલ્દ શાયે ન કર સકા. બોહોતસે નાઝરીન અપસે હેં કે વો એક હિસ્સેકો દેખતેહી દુસરે હિસ્સે કે મુનતઝિર રહેતે હેં ઓર કુછ દેર હોનેમે ખુતુતપર ખુતુત લિખતે હેં અપસે હઝરાતકી ખિદમતમે ગુઝારિશકે કે મેં અપને મકદુર કે મોઆશીક હર હિસ્સા શાયે કરનેકી જલ્દી કરતાહું મગર બાઅઝ મબ્બુરીયેં અપસી આબતી હેં કે દેર હોજતીકે લેકિન જીસ વકત કિતાબ તખયાર હોજતીહે તો ફેરન નાઝેરીનકી ખિદમત મે ભેજ દેતા હું,

ઇસ ગિરાની કે ઝમાને મે કિસી અપસી કિતાબકા શાયે કરના જો આલા કાગઝ ઓર ઉમદા જીલ્દખંદીકે સાથ શાયે હો બોહોતહી મુશકિલ હે કયેકે છપાઇ વ કાગઝ વ જીલ્દ ખંદીકી હર ચીઝ અઝહદ ગિરાં હો રહી હે મગર પ્રુદાહીકે ઇસ કિતાબકા શાયે કરના ઓર સિદ્દ ગુજસ્તી જીનનેવાલે મુસલમાનોં કો ઇસ કિતાબ કે મઝમુનસે આગાહ કરના મનઝુર થા તો વો મુશકિલ નિહાયત આસાનીસે આસાન હોજતી હે તાહમ મુઝે અપને નાઝેરીનસે ઇસકે બારેમે કુછ ગુઝારિશ કરતી.

ચાહીએ અગર વો ઇસકો સુનકર કુછ કોશીશ ફરમાયે તો બેકતર વર ન કીસી કીસમકી શિકાયત નહીં. યે મુરીદ સિંઝસિયા ખુદાકા નામ લેકર શુર ક્રિયાહે તો ઉસીકો ઇન્કે અંજમ તક પહોંચાનેકી બી શીકર હે ઓર સચહે કે તુમ ખુદાપર બરોસા કરશે તો વો સખસે બહેતર મદદકા કરને વાત્રા હે.

મેરી ગુઝરિશ સિર્ફ ઇતની હે કે મેને ઇસ ક્રિતાબકી જીસ કદર કાપીયાં ફરોખ્ત હોનેકી ઉમ્મીદ કરકે યે સિલ્લ સિલ્લા શુર ક્રિયાથા વો ઉમ્મીદ આજ તીસરા હિસ્સા શાયે હો રહા હે મગર પુરી ન હુઇ. બલકે ઉસકી આખી ઉમ્મીદ બી બર ન આઇ. છપાઇ વ કામઝવ જુદા બંદીકી હરેક ચીઝ દિન બ દિન ગિરાં હો રહી હે ઓર ખરીદારોંકી જો તેઅદાદ હે વો એક હદ તક પહોંચકર રૂક ગઇ હે ઇસ ત્રિયે આપના બી થેહી હાલત રહીતો મુશકિલાતકા સામના હોનેકા ખોદ્દે ઇસલીયે નાઝેરીનકી ખિદમતમે ગુઝરિશ હે કે ઇસ ક્રિતાબકી ત્રિયાદા કાપીયાં ફરોખ્ત હોં અપસી હરેક નાઝેરીનકો દિલી કોશીશ કરના ચાહીયે તાકે મુઝકો મેરે કામમે સુહુવીયત હો જાયે.

અબ આખેરમે મેં અપને બિરાદર મોહમ્મદ જમીલુદ્દીન ગવસી ખી. એ. (અલીગ) કી એમ. એ. ઓર એલ. એન્. ખી. કે મુશકીલ ઇમિતિહાનાતમે કામચાખી હાસલ કરનેકી ખુશ ખબરી ઉત દોસ્તોંકો દેના ચાહતાહું જો મેરે હમદ્દ ઓર મુઝસે મોહોખ્ત રખતેહેં યકીનન વો મેરે બાઇકી ઇસ કામચાખીપર નિહાયત ખુશ હોંગે. મે ઇસ મોકેપર અપને બાઇ મી. મોહમ્મદ જમીલુદ્દીન ગવસી એમ. એ. એન્. એન્. ખી. (અલીગ) ઓર ઉતકે મુતઅલલ્લેકીન કા ખુલુસકે સાથ મુબારકબાદ દેતાહું.

નાયીઝ

નિઝામુદ્દીન.

પુતુહલ ઇસલામકે પહેલે હિસ્સેકી

એકસો કેાપી વકફ.

મુબારક બાશદો બાશદ મુબારક

તુફલે નુન યાસીનો તબારક

પુતુહલ ઇસલામકા યે તીસરા હિસ્સા શાયે હોનેકી તઈયારીમેં થા કે હુમકો યે ખુશ ખખરી પહોંચી કે હુમારે મોહસિન જનાબ મોઅલ્લા અલકાબ દરબાર મલેકશ્રી ઝૈનખાનજી સાહબ બહાદુરકે મશકુએ મોઅલ્લામેં ખુદાવંદે કરીમને અપને લુત્ફે અમીમસે તા. ૩૦ મી શાઅબાન હિજરી ૧૩૩૫ કી શબકો ફરજંદે નરીના અતા ફરમાયા હય. હુમ ઇસ ખુશીકી ખખર સુન કર ખુદાવંદે કરીમકા શુક અદા કરતે હેં કે ઉસને હુમારે વાલાશાન મોહસિનકો વલીએહેદ અતા ફરમાયા. આપને નવમવલુદ વલીએહેદકા નામ મોહમ્મદ અઝીઝખાન રખા હે. ખુદાવંદે કરીમ અપને હખીબ હઝરત મોહમ્મદ સલ૦કે સદકે મેં નામકી તરેહસે વલીએહેદ સાહબકો ખલુકદલાહકા અઝીઝખનાયે. હુમ તહે દીલસે નામદાર દરબાર સાહબ આર નવ મવલુદ વલીએહેદ

સાહુબ કે મામુ સાહુબ બિરાદરે તરીકત સરદાર દરબાર
શેરમીયાં સાહુબકો ઓર દીગર મુતઅલલેકીનકો તહે દિલસે
મુબારક બાદ દેકર દોઆ કરતે હેં કે-

વો સલામત રહેં હઝાર બરસ
હર બરસ કે હોં દિન પચાસ હઝાર

હમ ઇસ ખુશીમેં કુતુહુલ ઇસલામ પહેલે
હિરસેકી એકસો કોપી વકફ કરતે હેં ઓર
ઉન લોગોંકો હમ મુફત બલકે અપની ગિરેહસે ડાક
ઢીકીટ લગાકે લેજીએ બે ગરીબ તાલેબ ઇલમ ઓર
કમ ઇસતીતાઅત મગર પઢનેકે શોકીન લોગ હેં ઓર
ખરીદનેકી હેસીઅત નહીં રખતે. અયસે હઝરાત હમકો
ખત લિખીંગે તો હમ ફારન ઉનકી ખિદમતમેં રવાના
કર દેંગે.

હમ દોબારા અપને મોહસિનકો મુબારકબાદ દેકર
રખસત હોતે હેં.

નાચીઝ

નિઝામુદ્દીન.

પેશકસ.

જનાબ મોઅલ્લા અલકાબ

દરબાર મલેકશ્રી ઝૈનખાનજી સાહેબ બહાદુર

વાલીએ રિયાસતે દસાડા.

તવારીખે ઇસલામકે મુફીદ સિલસિલેકા યે તીસરા
હિસ્સા આપકી ખિદમતમે પેશ કરતા હું ઉમ્મીદ હે
કે આપ ઇસકો કુબુલ ફરમાકર બંદેકો મમનુન કરીજે.

નાચીઝ

નિઝામુદ્દીન.

ફેહરિસ્તે મઝામીન.

ખાખ.	સંકે.
૨૭ રૂમી લશકર.	૩૮૧
૨૮ જંગે યરમુકકા પહેલા દિન	૩૯૮
૨૯ મોહાનકા ફરેખ	૪૧૫
૩૦ જંગે યરમુકકા દુસરા દિન	૪૩૨
૩૧ જંગે યરમુકકા ત્રીસરા દિન	૪૪૮
૩૨ જંગે યરમુકકા ચોથા દિન	૪૭૩
૩૩ જંગે યરમુકકા પાંચવાં દિન	૪૮૪
૩૪ ખયતુલ મુકદ્દસકી ફતેહ	૫૦૨
૩૫ જંગે હલખ	૫૨૮
૩૬ હલખકા મુહાસિરા	૫૫૦

હુતુહુલ ઈસલામ

હીસ્સા તીસરા.

બાબ ૨૭

૩મી લશકર.

જબ ૩મી લશકરકે હરકુલ બાદશાહને એનતાઃકીયે કે મયદાનસે કુચ કરનેકા હુકમ દિયા તો ઉસકી હિદાયતકે મુનાબિક પેહલે દસ્તેકા અફસર કેનાતીર નામી એક લાખકી જમીઅતકે સાથ તરતુખકી જાનિબ રવાના હુવા. દુસરે લાખકા અફસર જરજર મઅરાતકો, તીસરે લાખકા અફસર કુવરીર જે હરકુલ કા લાનજા થા હલખકો ચોર ચે:થે લાખકા અફસર હરીહાન કનસરીનકા રવાના હુવા. ઇન સબકે બાદ માહાન અરમની જે તમામ લશકરકા કમાન્ડર ઇન ચીફ થા જબલા કે સાઠ હજાર અરબ જવાનોકે હમરાહ હુમુસકી તરફ બઢા. જબ માહાન હુમુસકે કરીબ પહોંચ્યા તો ઉસકો

માલુમ હુવા કે એહલે અરબ હુમુસકી ફતેહકે બાદ પીછે હટ ગયે હેં. આર ગાલીબન બયતુલ મુકદ્દસકી માર પર ગયે હેં. યે માલુમ કરકે ઉસને ઉસી જમે ઉસ લગા દિયા આર હરકુલકો ઇસલામતકી ઇતિલાઅ કરદી લેકિન હરકુલકા જવાબ આનેસે પેશતર શાહે હરકુલ કે બેટે કુસતુન-તીનને બે સમન્દર કે કનારે કીસારીયામે બહોત બડા લશકર લિયે હુવે પડા થા માહાનકો બખર દી કે એહલે અરબકા લશકર ચરમુક નદી પર ઉસ લગાયે હુવે હે. ઉસને માહાનકો તાકીદ કી કે બોહોત જલ્દ કુચ કરકે ચરમુકમે પહોંચ જાયે આર એહલે અરબકા મુકાબિલા કરે. માહાનને ઉસી વકત અપને દુસરે માતેહત સરદારોંકો બે મુખ-તલીફ મકામાતકી તરફ જા રહે થે લિખ લેખ કે ચરમુકકે રસ્તે પર ઉસકો આ મિલે તાકે તમામ લશકર ચક-બારગી ચરમુક કે મયદાનમે પહોંચ જાયે.

ઇસકે બાદ ઉસને અપને લશકરકો કુચ કા હુકમ દિયા આર રસ્તેમે તમામ દસ્તોંકો હમરાહ લેકર ચરમુકમે પહોંચ ગયા. જયસે કે ખાલિદ બિન વલીદ રદીબને કિયાસ કિયા થા રૂમી લશકરને ઉસી વસીઅ મયદાનમે કેમ્પ લગાયા જુરકે એક તરફ દરિયાએ ચરમુક થા આર દુસરી તરફ એક છોટીસી નદી થી. ઇસ મકામકો ઉહોને અપને લિયે બડા મેહકુજ સમજા આર વો બોહોત ખુશ હુવે

મગર બાદ અંકાં ઉનકા અપની ગલતી ઓર ઇસલામી સિપેહ સાલાર કી દાનિશ ઓર હુનર મંદીકા કાયદા હોના પડા જસને અપને લશ્કરકો ઇસ મયદાનકે નિકાસકે ઉપર વિતાર રખાયા. કઇ દિન તક દોનો લશ્કર એક દુસરે કે મુકાબિલ પડે રહે ઓર લડાઈ શુરૂ ન હુઈ. ઇતનેમે માહાન-કે પાસ હરકુલકા એક કાસિદ પહોંચા જસને યે પયગામ દિયા કે પેશતર લડાઈ શુરૂ કરનેકે એહલે અરખસે મુસા લિહે કી કોશીશ કરે કયોં કે હરકુલ દિલમે એહલે અરખસે ડરતા થા ઓર ઉસકો ખોદ્ થા કે અગર ઇસ લડાઈમે ભોં રમી લશ્કરકો શિકસ્ત હુઈ તો તમામ ઇલાકાએ શામે ફિલીસ્તીનપર અરબોંકા કબજા હો જાયગા. ઇસ લિયે ઉસને માહાનકો યે કેહલા લેજા કે “અગર એહલે અરખ ઇસ ખાતપર રાંઝી હો જાયેં કે હિજાઝસે લેકર જાળીયે તકકા ઇલાકા ઉનકે કબજેમે રહે ઓર જાળીયેસે આગે વે કદમ ન રખેં તો ઉનકે સાથ સુલેહ કર લો. અગર વે ન માનેં તો ફિર ઉનકે સાથ લડાઈ કરે.” જખ માહાનકે યે પયગામ મિલા તો ઉસને હમરાહી સરદારોંકો જમે કરકે શાહી ફરમાન સુનાયા ઓર કહા.

“બાદશાહ ઇતના લશ્કર લેજકર બી એહલે અરખકે સાથ સુલેહ કરનેકી હિદાયત કરતા હે. મેં તો મુનાસખ નહીં સમજતા કે એહલે અરખકો મુસાલિહે કે લિયે

બુલાઉં, કયોં કે ઇસમે હમારી કમઝેરી સાબિત હોગી. ” જરજરને કહા.

“ બાદશાહકે હુકમકી તાઅમીલ ખુર્રી હે ઇસમે તુમારા કયા હરજ હે ” ઇસિપર માહાનને જરજરકો કહા.

“ તુમહી અરબી લશકરમે જાવ ઝોર કિસી દાના આદમીકો મેરે પાસ બુલા લાવ, યા જો કુછ બાદશાહને લિખા હે ઉસકે મુતાબિક ખુદ હી ઉનકે સાથ નય કર આવ. ”

યે સુનકર જરજરને ઉમદા તિબાસ પહંચે. ઝોર ઝોક હઝાર સિપાહી હમરાહ લેકર ઇસલામી કેમ્પમે ગયા વહાં પહોંચકર ઇતિલાઅ કી કે “ મે હરકુલ બાદશાહકી તરફસે સુબ્હેકા પયગામ લાયા હું ઇસલિયે મેરે સાથ કોઇ દાના આદમી કર હો કે મે ઉસે રૂમી લશકરકે સિપેહ સાલારકે પાસ લે જાઉં, યા અપને સરદારકો કહો કે મેરે સાથ ઇસી જગે ખાતચીત કર લે ”

જબ હઝરત અબુ ઉમૈદા રદીં કો ઇસ ખાતકી ઇતિલાઅ હુઈ તો! વો ખુદ ઘોડેપર સવાર હોકર જરજર કે પાસ આ ગયે ઝોર કહા.

“ અય રૂમી ખિરાદર ! પુછ મુઝકો કયા પુછતા હે ” ? જરજરને કહા. “ અય અરબી ખિરાદર ! હમકો

હરકુલ બાદશાહને કંઈ લાખ લશકરકે સાથ માહાન અર-
મનીકી સરદારીમે તુમારે મુકાબિલેપર લેજા હે. યે દુરસ્ત
હે કે તુમને શાહી લશકરકે ચંદ એક મયદાનોમે શિકસ્તે
હીં આર કંઈ એક શેહર ફતેહ કર લિયે મગર તુમ
અપની ઇન કુતુહાતપર મગરૂર ન હો જાવ કયોં કે ઇતને
બડે લશકરકે સાથ તુમકો અલીતક મુકાબિલા પેશ નહીં
આયા. ઇસ લશકરમે બડી જંગળુ આર લડાકી કોમે હે
આર સખને યે એહદો પયમાન કર લિયા હે કે તુમકો
નેસ્તો નાબુદ કરનેકે બગેર વાપિસ નહીં જાઈગે, લેકિન
હરકુલ બાદશાહ રેહોમ દિલ હે, ઉસને હમકો હુકમ લેજા
હે કે લડાઈ શુરૂ કરનેસે પહેલે તુમકો સુલેહકી તરફ
ખુલાયા જાયે. કયોં કે હરકુલ બાદશાહ ખુરેજીકો પસંદ
નહી કરતા. બાદશાહને કેહલા લેજા હે કે જો કુછ માલ
અસળાખ તુમને હમારે શેહરોંસે લિયા હે વો હમ વાપિસ
નહી માંગતે, તુમ નંગે બુકે આર બે સરો સામાન હમારી
સરહદમે આયે થે અબ તુમ માલા માલ આર બા સામાન
હો ગયે હો. કંઈ શેહરોંમે તુમને સાલાના ખિરાજલી વુસુલ
કર લિયા હે યે સખ કુછ તુમકો માફ કિયા જાતા હે
ઇસકે અલાવા બાદશાહ આર બી તુમારે સાથ સુલુક
કરના ચાહતા હે યાઅને હિજાઝસે લેકર જાખીયે તકકા
ઈલાકા તુમકો બખ્શ હેતા હે બ શરતે કે તુમ જાખીમેસે
આગે કદમ ન રખો આર ઇસીપરહી કિયાઅત કરો વગેરે.

હમ લહાપુર આમાદા હેં ચોર લહાપુર જો કુલ નવીજા હોગા. વો અહિર હે. તુમારી તેઅદાદ કમ હે ચોર સિવાય ધસિકે કે તુમ સળકે સળ મયદાને જંગમે કલ કિયે જાવ ચોર કયા નતીજા હો સકતા હે. અપના નફા નુકસાન સોચતો ચોર લાલચમેં પડકર અપની જાન અંચે ન કરો ” હજરત અબુ ઉબેદા રદીએ યે શુકતુશ સુનકર ફરમાયા.

“ પહેલી છેડ તુમારી તરફસે હુઇ. તુમારી સરહદી કોમેં હમારી સરહદી કોમેંકો આયે દિન ગારત કરતીથી ઇસલિયે હમને ઉનકી સરકોબીકા ધરાદા કિયા તાકે સરહદ પર અમન કાયમ હો જાયે મગર હરકુલ બાદશાહને અપની કોમેંકી હિમાયતમે શાહી લશકર હમારે મુકાબિલે પર ભેજા ચોર અદલાહ તઆલાને હમકો ઉસપર ફતેહ દી. હમકો પચ દર પચ શાહી લશકરપર ગલગા હાસલ હોતા રહા ચોર અદલાહ તઆલાને અપને વાગ્દેકે મુકાબિલે હમકો ધસિ સરઅમીનકા વારસ બનાયા. હમતો અજ અપની સારી વિરાસત લેંગે યા એક ઇચ અમીન બી ન લેંગે. યે દુસ્ત હે કે હમારી તેઅદાદ થોડી હે લેકિન હમકો અપને અદલાહ ચોર ઉસકે રસુલ સલ્તન પર કામિલ ઇમાન ચોર કામિલ ભરોસા હે. અદલાહ તઆલા ચોર ઉસકે રસુલ સલ્તનકા વાગ્દા ઝુર પુરા હોગા. તુમ દેખતે

નહીં કે હમ ઇતને બડે લશ્કરકે મુકાબિલેપર નિહાયત
 થોડીસી તેઅદાદકે સાથ અડે હુવે હેં. અગર હમારી જગે
 કોઈ આર હોતા તો ઇતને બડે લશ્કરકા નામ સુનકર હમ
 દબાકર ભાગ જતા મગર હમ તુમારા જ્વનતોડ મુકાબિલા
 કરને કે લિયે ડટે હુવે હેં. હમારે દિલમે તુમારી બહી
 તેઅદાદકા કોઈ ખોફ આર હિરાસ નહીં, તુમારી જંગલુ
 આર લડાકી કોમોંકી હમકો કુછ પરવા નહીં, કયોં કે
 અદલાહ તઆલા હમારે સાથ હે જો સળપર ગાલીબ હય.
 તુમ અનકરીબ મયદાને જંગમે મેરે કોલકી તસદીક કર
 લોગે આર તુમપર રોશન હો જાયગા કે અદલાહ તઆલાને
 હમારે બાજુઓમેં કિસ કદર તાકત બક્ષી હય આર
 ઇસ્લામને હમારે દિલ કિસકદર દિલેર કરદીએ હય. હમારે
 મેઝોંકી નોંકે કયસી તેઝ હય આર હમારી તલવારેં કયસી
 આબદાર હય ઇસલિયે અપને લશ્કરકી કસરત આર
 કોમોંકી જંગલુઇકા ફજ્ર હમારે સામને ન કરે. કયોં કે
 ઇસિસે હમારે દિલોમેં તુમારા રોઅબ આર ખોફ નહીં પડ
 સકતા હમ સિર્ફ અદલાહકા ડર રખતે હય આર કિસી
 સ્ત્રીઝકા નહીં. હમારે સાથ સુલેહ કે હો તરીકે હય
 અબ્વલ તો ચેહ કે હરકુલ બાદશાહ અપની રિઆયાકે
 સાથ દીને ઇસ્લામ કબુલ કરલે આર ઉસ મુદ્કમેં બહરતુર
 હુકુમત કરતા રહે, હમ ઇસકો અપના ભાઈ સમર્જીગે
 આર મુપચાપ વાપિસ ચલે જાઇગે હમ સમર્જીગે કે

હમારી વિરાસત હમારે બાઈયોકે કબજેમે' હય. દુલ્હન મેહ કે કયમરે રૂમ હમારી હિફાજતમે' આ બાય ઓર હમારી વિરાસત સીધે હાથોં હમારે સિપુદ કરદે વર ન હમ લડકર ઇસસે અપની વિરાસત અપને બાજુ કે ઓરસે લેંગે. ઓર ઇસ બાતકા હમકો કામિલ યકીન હય. ”

અણુ ઉબેદા રદીંકી ચેહ તકરીર સુનકર જરજર દંગ રેહ ગયા ઓર બિદુ' ઝિયાદા કલામ કરનેકે માહાન કે પાસ વાપિસ ચલા ગયા. માહાનને અણુ ઉબેદા રદીંકી તકરીર સુની તો વોહ સખત મુતહર્યર હુવા ઓર કહેને લગા.

“ ચેહ અરબ બડે દિલેર હંય જનકો હમારી ઇસ કદર કસરતકી કોઈ પરવા નહીં. ઓર દુસરા કોઈ હોતા તો ઇસ મુલેહ કે ગનીમત સમજતા. મગર માઅલુન નહીં ઇન્કે સરમે' કયા ખખત સમાયા હુવા હય કે વોહ મુકાબિલે પર આમાદા હંય ” જરજરને કહા.

“ રૂમીયોંકે તો વોહ ખાતરમે' મુતલક નહીં લાતે કિસી અરબ સરદારકો ઉન્કે પાસ લેજે શાયદ ઉસકે કેહને કે માન જાયે. ” ઇસપર માહાનને જબલાકો ખુલાકર કહા.

“ એહલે અરબ હમારી તો કુન્છ પરવાહ નહીં કરતે તુમ ઇન્કે પાસ જાયો ઓર ઉન્કો ફરાઓ ઓર ધમ-

કાઓ તુમ ઈન્હીકે કબીલેસે હો. શાયદ વોહ તુમારે રઓ-
ખમેં આ બાયે, ઓર તુમારી કરાબતકા પાસ કરે ” યે
સુનકર જબલા સવાર હો કર ઈસ્લામી કેમ્પમેં ગયા
ઓર યે પયગામ દીઆ કે “ અહલે યમનમેં સે કોઈ
શખ્સ મેરે સાથ ગુફતગુ કે લીઓ આયે ” ઇસપર અબુ
ઉબેદા રહીઠને અન્સારમેં સે અબાદા બિન સામતકો
રવાના કીયા. અબાદા બિન સામત જબલાકે રૂબરૂ ગયા.
જબલાને ઇસસે પુછા કે-

“ અય ભાઈ તુમારા કયા નામ હય. ઓર તુમ કિસ
કબીલેસે હો ? ” અબાદાને કહા કે-

“ મેરા નામ અબાદા બિન સામત હય ઓર મેં
એહલે યમન કે કબીલે ખઝરજમેં સે હું. ” ઇસપર જબલા-
ને કહા-

“ અય મેરે ચચેરે ભાઈ ! કયા સળખ હય કે તુમારા
સરદાર સુલેહપર રાઝી નહીં હોતા. ઇસ લશ્કરમેં સિફ્ત ૩મી
નહીં હંય બલકે સાઠ હજાર અરબ હંય જો તુમારે કસબતી
હંય. કયા તુમકો ઇસ ખાતકા ખ્યાલ નહીં આતા કે એક
ભાઈ દુસરેકા ગલા કાટે. મુજકો તો તુમપર રહેમ આતા
હય. તુમકો અપને હાલપર કયેાં રહેમ નહીં આતા. મેં
જો કુચ્છ કહેતા હું મહજ તુમારી ખયરખવાહી ઓર બહે-
તરી કે લિયે કેહ રહાહું કયેાં કે ઇસ જરાર લશ્કરસે તુમ

ઝુર હલાક હો જાયો.” એ સુનકર અખાદા મિન સામતને કહા—

“ હમ રે કરાબતી ઓર ભાઈ સિફે વોહી અશખાસે હંચે જો મુસલમાન હો ગયે હંચે. રહો દુશ્મનોની કસરતકા મુઆમલા સો અજનાદીનમેં ભી એહલે રમકા બડા ભારી લશ્કર જમા હુઆ થા. ઓર ઉસમેં બડી જંગળ કોમેં હમારે મુકાબિલ થી. રમીયોંકા મશહુર દિલાવર દરદાન ઉંકા સિપેહસાહાર થા. તુમકો મગ્યાલુમ હય કે અદલાહ તઆલાકી તાઈદસે હમને દરદાનકો કતલ કીયા. હઝરહો રમીયોં કો તહેતેગ કીયા. ઓર ઉંકો કાશ શિકરત દી. અખલી તુમ દેખોગે કે અદલાહ તઆલાકી તાઈદસે હમ તુમપર ગાલિબ આઈગે. ઓર હમ ઉમીદ કરતેં હય કે અરબસે એક ઓર લશ્કર હમારી ઈમદાદકો આ જાયગા.” જખલાને કહા કે—

“ મુજકો ઉમીદ નહીં કે ઈમસે અયાદા તાકતવર લશ્કર અરબસે તુમારી ઈમદાદકો પહોંચ સકે કયોં કે તુમમેં જિતને બહાદુર લડનેવાલે વહાં થે વોહ ચહાં આ ચુકે હંચે.” અખાદા મિન સામતને કહા—

“ અય જખલા ! તું ભૂલ ગયા હય કે હઝરતઅલી મુરતુબા હયદરે કરાર સાહેબે ઝુલફિકર અસદુદ્દલાહ અલ-

સાક્ષી રહીં અલી મદીનેમે મોબુદ હંય જિન્હોને કલી
મયદાને જંગમે શિકસ્ત નહીં આઈ ઓર કલી કિસીસે
મગલુળ નહીં હુએ તમામ રૂએ કમીનપર ઉન્કા મુકાબિલા
કરનેવાલા કોઈ નહિ. માસિવાયે ઉન્કે હઝરત ઉમર રહીં
હઝરત આબ્બાસ રહીં હઝરત દાદલા રહીં હઝરત અબ્દુર
રહેમાન બિન અય્યોફ રહીં ઓર દીગર સુન્નતઆને ઇસ્લામ
મદીને મુનઽવરામે હમારે પુસ્તપનાહ સહી સાલમ હંય.
તાઈફ, મક્કા, ઓર યમનમે અલી હઝારહા શેર મોબુદ
હંય. દયા તુમ સમજતે હો કે અગર હમકો ઇમદાદકી ઝુર-
રત પડી તો વોહ હમારી ઇમદાદકો ન પહોંચીંગે? સરેદરત
તો હમ અપને આપકો બકઝલે ખુદા તુમારે તમામ લશ્કરકે
લિયે કાફી સમજતે હંય. ઓર લડાઈ કે વક્ત તુમ દેખોંગે
કે હમારા એક એક શેર તુમારે કિતને કિતને ગીદડોંકો
લગા દેતા હય તુમ હમારે હાલપર રહેમ ન આવ. હમ
અપની બનોંપર કાફી રહેમ ખા રહે હંય કે ઇન્કો અદલાહ
કી રાહમેં વકફ કરકે તુમારે મુકાબિલેપર આમાદા હંય ઇસિસે
હમારી બનેં હમેશા કી રાહત ઓર અબદી નજાત પાનયંગી.
હાં અગર તુમકે અપની બનકા ખોફ હય તો આપ મુસ-
લમાન હો બાઓ ઓર હમારે હકીકી લાઈ બન બાઓ.
તુમ ગસ્સીન કે રહસિ હો અપની આકેબત સંવારલો ઓર
સઅદને દારેન હાસિલ કરલો.” જબલા યેહ મુનકર તયશમેં
મામા એફર ઉસને કહા:-

“ મેરે સામને ઇસ્લામકો પેશ ન કરો મેં તુમારે દીનસે બે આર હું. રૂમીયોંકો તો તુમને ડરા ધમકા લીયા હય કયા મુજકોભી ડરાતે હો ? કયામેં અરબ કોમકા રઈસ નહી હું ? કયા મે મયદાને જંગમેં શુબાઅ નહીં હું ? કયા લડાઈસે મેં ગુરેઝ કરતા હું ? યાદ રખો કે અગર તુમ મેરે મુકાબિલેપર આયે તો એક એક કો ચુન ચુન કર કતલ કરડાવુંગા. મેંને કરાબતકા હક અદા કરદીયા હય અગર તુમ મુજકો કરાબતી નહીં સમજતે તો તુમ જાનો આર તુમાશ કામ જાને. ” જબલાકે યે કલમાત સુનકર અબાદા બિન સામત રદીઠને કહા કે—

“ અય જબલા ! હમને તુમારે પાસ સુલેહકી ઠર-ખવાસ્ત નહીં લેજી. તુમ ખુદહી બારબાર હમારે પાસ આતે હો. હાલાંકે તુમકો માલુમ હય હે હમારી સુલેહકી સિદ્દી હો શર્તોં હંચ. જબ તક તુમ ઉન્મેંસે એક મંઝુર ન કરલોગે હમ કબી સુલેહ નહીં કર સકતે. તુમ જિસ ઇરાદેસે હમારે મુકાબિલેપર આયે હો ઉસકો અમલમેં લાઓ આર દેખો કે ઉસકા નતીજા કયા નિકલતા હય કિસકો અડલાહ તઆલા ઇંજાઝત દેતા હય આર કિસકો જિલ્લતકે ગદેમેં ગિરાતા હય. ” જબલા યેહ સુનકર બરહમ હુવા આર કેહને લગા કે—

“ મુજકો ઉમીદ નથી કે તુમારા સરહાર અમસા

તુન્દબુ ઓર સખત કલામ આદમી મેરે સાથ ગુફતુગુ કરને લેજેગા. ” અબ્બાદા બિન સામત રદીઠને કહા—

“ મેંને જો કુચ્છ કહા હય દુરુસ્ત કહા હય. હમ મેંસે જિસ આદમીકે સાથ ગુફતુગુ કરોગે તો યેહી ખાનેં સુન્નેગે, કયોંકે હમારી ઝખાન એક, હમારા ખ્યાલ એક, હમારા દિલ એક, હમારા ખુદા એક, હમારા રસુલ સલઠ એક, હમારા ખલીફા એક ઓર હમારી કોમ એક હય. ” યે સુનતેહી જખલા નારાઝ હો કર વાપિસ ચલા ગયા ઓર આહાનકે પાસ બાકર ઉમ્મને કહા કે—

“ એહત્તે અરખ અપની ઝિદપર અડે હુએ હંય ઉન્હોંને એક ગુસ્તાખ ઓર બે અદમ આદમી મેરે પાસ લેજ દીયા. જિસને અયસી હતક આમેઝ ખાતેં દહીં કે મેંને કહી નહિં સુની. તુમને મુજકો લેજકર નાહક શરમિંદા કીયા, વોહ લોગ બગેર મુકાબિલેકે સીધે નહીં હોંગે. વોહ બડે મગડર ઓર સરકશ હંય. વોહ ઇંસ ઉમીદ પરહંય કે હમારે ઇંસ જરાર લશ્કરકો શિકસ્ત દેકર હમપર ફતેહ પાઈજે. ” ઇંસપર આહાનને કહા કે—

“ અચ્છા વોહ નહીં માનતે તો ન માનેં હમને ખાદશાહકે હુકમકી તાઅમીલ કરદી હય. કલ તુમ અપને સાઠ હજાર જવાન લેકર મુકાબિલેકે લિયે નિકલો. મુસલમાન તુમસે નિસ્ક હંય તુમારે દો આદમી ઉન્કે એકકે

મુકાબિલે પર હય. અન્વલ તો તુમહી ઉન્કે લિયે કાશી હો. ઝુરરત પડી તો મેંભી તુમારી ઇમદદકો પહોંચુગા. તુમભી અરખ હો. ચોર વોહભી અરખ હય. ઝંરા ઉન્કો અપની શુબઅત દિખાવ. મેં તુમકો યકીન દિસાતા હું કે અગર તુમને એહલે અરખકો શિકસ્ત દેદી તો જિસ કદર ઇલાકા અરખોને ફતેહ કિયા હય વોહ સમકા સમ બાદશાહ તુમકો બખ્શ દેગા. ચોર તુમકો ઇસ ઇલાકેકા બાદશાહ બના દેગા ફિર તુમ અપની રિયાસતકો બુદ્ધ બતવગે ચોર બડે નામવર ચોર માલદાર બન બાબોગે. ” જખલાને કહા કે—

“ મેરે દિલકો આજકી બાતો સુનકર સખત રજ પહોંચા હય ચોર મેં અપની તલવારસે એહલે અરખકી ઝખાને કાટલુગા તાકે વોહ ફિર અયસી શોખ બાતો ન કર સકે. દેખો તો કલ મયદાને જંગમે મેં કયા કુચ્છ કરતા હું મેરે પાસ ઉન્કે લિયે કાશી ફોજ હય ચોર મેરે જવાન ઉન્કે જવાનોસે બઢકર હય જખ તક તમામ મુસલમાનોકો એક એક કરકે કતલ ન કરડાલુગા વહાં તક મેં વાપિચ ન આઉંગા. ”

જખ અબાદા બિન સામત રહીં અબુ ઉબેદા રહીં કે પાસ ગયા તો ઊસને કુલ ચુકતુચુ બે જખલાકે સાથ હુમથી અરખ કી. અબુ ઉબેદા રહીં સુનકર ખુશ હુએ ચોર કહા કે—

“અળ હમકો લશકરું કે લિયે તૈયાર હોના ચાહીએ.”

ઇસપર ઉન્હોંને ખાલિદ બિન વલીદ રદીઠ ઓર દીગર સરદારોંકા જમા કરકે મશવિરા તલબ કિયા. ઓર કહા

“હુશ્મનફી તેઅદાદ બહોત બિયાદા હય ઓર હમ થોડે હંય.

અય અબા મુલેમાન ! અયસી તદબીર કરો કે હમ ઉન્હા

અરંછી તરેહસે મુકાબિલા કર સકે” ખાલિદ બિન વલીદને કહા કે—

“રૂમી લશકરને જહાં કેમ્પ લગાયા હય, વહાંસે

વોહ સિર્ફ હમારે સામનેહી હમલા કર સકતે હંય કયોંકે

બાકી અતરાફસે વોહ ઘિરે હુવે હંય. ઇસ લિયે હમકો

ઇસ બાતકા અન્દેશા નહીં કે વોહ હમ પર અકબસે હમલા

કર સકેંગે. મેરી થેહ તજવીઝ હય કે ઓરતોંકા ડેરા ઉસ

ટીલોંપર લગાયેં જો હમારી પુશ્તપર હંય. ઓર વહાં ખયમે

નસબ કરકે અસબાબ વગેરા બી ઉસી જગાહ રખે.”

ઇસપર ફિલફોર અમલ કિયા ગયા ઓર ઓરતોંકા તાફીદ

કી ગઈ કે “અગર ખુદા નખવાસ્તા હમારે આદમી હાર કશ

મયદાન છોડકર ઇન તક પહોંચેં તો ઉન્હોં શરમિંદા કર કે

વાપિસ મયદાને જંગમેં લેજેં ઓર ઉન્હોં ગયરત ઓર

જેશ દિલાયેં,” ઓરતોંને કહા કે “હમ કિસીકો ભાગને

નહીં દેંગી. બલકે અગર જુરરત પડી તો ઉન્હે મુંહપર પટ્ટર

મારકર ઉન્હોં વાપિસ કરેંગી ઓર હમ ખુદબી લડને પર

તૈયાર રહેંગી.”

ઈસ તરફસે જળ ઇતમિનાન હો ગયા તો અળુ ઉબેદા રહીને કહા કે—

“વાકેઈ ચેહ સખત મુકાબિલા હય ઓર ઇસ્લામી તારીખમે’ ચેહ બડા વાકેઆ શુમાર હોગા. ઇતના કસીર લશ્કર ઇસસે પહેલે કબી હમારે મુકાબિલેપર નહીં આયા હુઆ માંગો કે અલ્લાહ તઆલા હમકો કામિલ સખ્ર અતા કરે હમકો મયદાને જંગમે’ સાખિત કદમ રખો ઓર દુશ્મનોંપર હમકો ફતેહ હે. તમામ લશ્કરી ઇસિ હુઆકો દિનરાત પડતે રહે’ ઓર અલ્લાહ તઆલાસે ઇમદાદ તલબ કરતે રહે.” જળ શામ હોગઈ તો કેમ્પકે ગિર્દ પહેરેદાર મુતઅયન કીયે ગયે ઓર નમાઝસે ફરાગત પાકર લશ્કરી આપને અપને ખયમેમે’ આરામ કરને લગે. સુખ્હે હુઈ તો અળુ ઉબેદા રહીને નમાઝ પઢાઈ ઓર મુસલમાનોંકો નસીહત કી કે “આજ લડાઈકા પહેલા દિન હય. બડી સાખિત કદમી કે સાથ દુશ્મનકા મુકાબિલા કરના. યાદ રેખો કે જો શખ્સ પીઠ ફેરેગા અલ્લાહ તઆલાકી નારાઝગીકા સજાવાર હોગા ઓર જો શખ્સ આજ અપની જાનકો અલ્લાહકી શહમે’ ખર્ચ કરેગા વોહ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસુલ મલબંકી રઆમંદી હાસિલ કરેગા ઓર જો વાઅદે અલ્લાહ તઆલાને શહીદોંકે સાથ કીયે હંચ ઉન્કા અપને આપકો દેવાર બનાયગા. ખુલ્લકા શુક્ર અદા કરો કે ઉસને તુમકો

અપને લિયે ચુન લીયા ઓર તુમકો નુરે હિદાયતસે મુનબર
કીયા. મગર યેહ શુક સિફ્ જાનાસેહી અદા ન કરો બલકે
આજ અપની જાનસે અદા કરો. દુશ્મનકી તેઅદાદ ખેશક
ઝિયાદા હય ઓર ઉસમેં અરબકી કોમેં બી શામિલ હંય.
લેકિન તુમ ઈસ ખાતકા ઝરા વસવસા દિલમેં ન લાઓ.
કયોંકે અદ્વાહ સખપર ગાલિખ હય, ઓર જિસકો વાહતા
હય ફતેહ દેતા હય. તુમ અદ્વાહતઆલાકી ખરગુઝીદા કોમ
હો. તુમ આજ અયસા કામ કરો કે અદ્વાહતઆલા તુમસે
રાઝી હો જાયે. અગર સાખિત કદમ રહોગે ઓર મયદાને
જંગસે મુંહ ફેરને પર મોતકો તરજીહ હોગે તો અદ્વાહ-
તઆલા અપને વાઅદે કે મુતાલિકે તુમદો ઉસ ઝમીની
ખેહિશતકા વાહિદ માલિક બના દેગા ઓર દોનોં જહાંમેં
તુમકો જન્મત નસીખ હોગી.

બાબ ૨૮.

જ મેં યરમુકકા પહેલા દિન.

અબુ ઉબેદા રદી૦ અપને લશ્કરીયુંકો અબી નસીહત કર રહેથે કે ઉધર જબલાને અપને સાઠ હઝાર જવાન મયદાને જંગમે લા ખડે કર દીયે. અબુ ઉબેદા રદી૦કો જબ ઇસ અમરકી ઇતતિલાઅ હુઈ કે સબસે પહેલે મુકાબિલે-પર અકવામે અરબ આઈ હય ઓર ઉન્કે હમરાહ કોઈ રૂમીઉલ અસલ સિપાહી નહીં હય તો ઉન્હોંને કહા કે-

“ જબલા ને કરાબતકા હક અદા કરનેકે લિયે હમકો મુલોહકી દરખવારત કીથી. ઇસલિયે મેરી સલાહ હય કે હમબી અન્દ આદમીયોંકો ને ઇસી કળીલેસે હોં ઉન્કે પાસ લેજ દે. તાકે વોહ ઉન્હે સમજાયેં ઓર મુકાબિલેસે બાઝ રખેં. કમસે કમ વોહ ઇતનાહી માન જાયેં કે વોહ રૂમી લશ્કરસે અલગ હો જાયેં તો બહેતર હય ફિર હમ રૂમી-યોંકે સાથ નિપટ લેંગે. અગર વોહ ન માને તો ફિર હમ ઉન્કે સાથ લડાઈ કરેંગે. ઇસ તરાહ હમારા ફર્જ અદા હો જાયગા ઓર ઇતનેમેં હમ લશ્કરકી સફેં દુરુસ્ત કરલેંગે. ”

ઇસપર પાંચ આદમી કયસ બિન સમદ રદી૦ કુઅબ બિન

માલિક રદીં મઆઝ બિન જબલ રદીં બાબિર બિન અબદુલ્લાહ રદીં ઓર અબી અમયુબ ખાલિફ બિન અયેદ રદીં મુન્તખિબ કરકે જબલાકે પાસ લેજે ગયે. જબ વોહ જબલાકે લશ્કરકે સામને પહોંચે તો ઉન્હોંને કહા કે—

“ હમ તુમારે ચચેરે લાઇ હંય ઓર તુમારે સરદારકે સાથ બાતચીત કરને આયે હંય ” ઇસપર જબલાકો ઇતિલાઅ દી ગઈ ઓર ઉસને ઉન્હોં આનેકી ઇજાઝત દી. જબ વોહ પાંચોં સહાબી જબલાકે રૂમરૂ ગયે તો જબલાને બી શફક્તસે ઉન્હોં અપને પાસ બિઠાયા ઓર કહા કે—

“ અય મેરે ચચેરે લાઇઓ ! તુમ મેરે અઝીઝ ઓર યગાને હો ઓર મેં સિર્ફ તુમારી બચર ખ્વાહી કે લિયે તુમારે પાસ ગયાથા. મગર તુમને અયસા તુન્દબુ ઓર મુંહક્ટ આદમી મેરે પાસ લેજા કે મેં ઉમ્મી બાતે સુનકર સખત નારાઝ હુઆ. ” ઇસપર બાબિર બિન અબદુલ્લાહ રદીં ને કહા કે—

“ અય જબલા અબાહા બિન સમત રાસ્તીપર ચે કયું કે હમારે દીનકી ચેહ શર્ત હય કે જો શખ્સ હમારે મુકાબિલ આયે પહેલે હમ ઉસકો ઇસ્લામકી દાઅવત દે. ઓર હમકો હુકમ હય કે હમકો જો શખ્સ મિલે ઉસકો નસીહત કરે, ઓર બુઠાકે દીનકી રસ્ક બુલાયે. હમમી ઇસવક્ત ઇસી ગરઝસે તુમારે પાસ આયે કે તુમ

હમારે અઝીઝ ઓર યગાને હો ઇસ લિયે તુમકો નસીહત કરતે હંય કે તુમ ઇસ્લામ કુબુલ કરલો. ઇંશમેં તુમારી ખહેતરી હય. તુમારી દીન ઓર દુન્યા દોનોં સંવર જાઇંગે. હમ તુમકો કિસી ખુરે રાસ્તે કી તરફ નહીં લે જાતે બલકે નેક રાસ્તેકી તરફ ખુલાતે હંય. જબ તુમ મુસલમાન હો જાઓગે તો તુમારા હાલ હમારે સાથ ચકસાં હો જાયગા ઓર હમ તુમકો અપની જાનસે લી ઝિયાદા અઝીઝ સમજંગે. ” જબલાને કહા.

“ ઇસ્લામ તો મેં કબી કુબુલ ન કરંગા ઇસ નસીહતકો જાનેદો ઓર મતલબકી ખાત કરો. ” જબિર ગિન અખદુલ્લાહને કહા કે—

“ હમને યેહ મતલબકી ખાત કી હય. કયોંકે તુમને યેહ ઝાહિર કીયા થા કે હમ કરાબતીઉંમેં ખુરેજી ન હો. ઉસ વક્ત તુમ બાદશાહે રૂમકી તરફસે હમારે પાસ આયે થે. મગર હમ સિર્ફ તુમારી ઓર અપની કોમકે લાઇકે સાથ મસાલેહ કરને કે લીયે આયે હંય તાકે હમ એક દુસરેકા ગલા ન કાટે. અગર તુમ ઇસ્લામ કુબુલ નહીં કરતે તો રૂમી લશ્કરસે અલગ હો જાઓ ઓર એહલે ઇસ્લામકી હિફાઝતમેં આ જાઓ. હમ તુમારે સાથ નેક સુલુક કરીંગે ઓર હમેશા તુમારે મુઆવિન રહીંગે. ” યે સુનકર જબલાને કહા કે—

“ ઇસ્લામ તો ઇસ લીયે કુબુલ નહીં કરતા કે મેં મુસલમાન હોકર ઝઘીલ ઓર હકીર હો જાઉંગા, ઓર તુમારી હિક્મતમે આનેસે ઇસલીએ ઇન્કાર કરતા હું કે અગર મેં રૂમી લશ્કરસે અપને હુમરાહીયોંકો અલગ કરલું તો રૂમી લશ્કરકા તુમપર ગલબા હોનેપર શાહે હરકુલ મુજપર ઓર મેરે હુમરાહીયોંપર તશદ્દુદ કરેગા, ઓર હુમકો ઇસ સર ઝમીનસે નિકાલ દેગા ઇસલીયે મેં દોનોં ખાતેં રદ કરતા હું. ” ઇસપર કુયસ ખિન સધદને કહા કે—

“ ફિર સિવાયે લડાઈકે ઓર કોઈ ચારા નહીં. હુમને અપના ફર્ઝ અદા કર દીયા હય. અખ મયદાને જંગમેં તુમકો હલાક કરીંગે. ”

જળજાને કહા કે “ મેં લડાઈપર આમાદા હોકર આયા હું. તુમ લી મયદાનમેં નિકલો, ઓર દેખો કે કોન હલાક હોતા હય ઓર કોન ફતેહમંદ હોતા હય ” પાંચોં અસહાખ અખુ ઉખેદા રદી૦ કે પાસ વાપિસ આયે ઓર કુલ હાલ અર્ઝ કીયા. અખુ ઉખેદા (રદી૦) ને કહા.

“ અચ્છા લડાઈકે લીયે તૈયાર હો જાઓ. ” ઇસપર ખાલિદ ખિન વલીદને કહા કે.

“ હુમારે મુકાબિલેપર અઠવામેં અરખ હંય. ઓર

ખિલા શુભલા થોડ કલે કસે કે આદમી હંચ ધનકી તેમદાદ હમસે કરીખન દુગની હય. અગર હમને તમામ લશ્કરકો મુકાખિલેપર ખડા કર દીયા તો મુમકિન હય કે હમ મગલુખ હો જાંય. મેરી તજવીઝ હય કે લશ્કર સદે આંધકર થડાં ખડા રહે એર હમમેંસે કુચ્છ આદમી લડનેકે લીયે મયદાને જંગમે જાંય એર દુશ્મનોંકે દિલોંમે અપની હયખત ડાલે. ” યે સુનકર અખુ સુફિયાનને કહા કે.

“ અય અખા સુલેમાન ! જિસકો તુમ ચાહતે હો મયદાને જંગમે લેજો એર ફરદન ફરદન લડાઇ શુર કરો. ” ખાલિદ ખિન વલીદ રહીં ને કહા કે—

“ મેરા થેહ મતલબ નહીં કે હમારા એક આદમી ઉન્કે એક આદમીસે મુકાખિલા કરે. ખલકે મેરી થેહ રાય હય કે હમારે ચન્દ આદમી જખલાકે સારે લશ્કરપર હમલા કરે. ” અખુ સુફિયાનને કહા.

“ મેરી સમજમેં તુમારી ખાત નહીં આઇ. ઈસકો બાઝેહ કરો. ”

ખાલિદ રહીંને કહા કે “ દુશ્મન હમારે મુકાખિલે પર સાઠ હજાર હંચ મેરી થેહ તજવીઝ હય કે હમ તીસ આદમી મયદાને જંગમે જાંય ચાની હમારા એક આદમી દો હજારકે સાથ મુકાખિલા કરે. ” થેહ સુનકર સખ હયરાન

હો ગયે. ઓર ઉંડોને સમઝાકે ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં
હંસી કર રહે હંય અખુ ઉમેદા રદીંને મુતહમયર હોકર
પૂછા કે.

“અય અખા! સુલેમાન! કયા તુમને ચેહ ખાત
મઝાકસે કહી હય?” ખાલિદને કહા.

“ચેહ કોનસા મોઝા મઝાક કરનેકા હય જખકે દુશ્મન
હમારે ખુન કે ખ્યાસે મયદાનમેં ખડે હંય. મેંને જો કુચ્છ
કહા હય સિદક દિલસે કહા હય.” અખુ મુફિયાનને કહા કે.

“અય અખા સુલેમાન! તુમ જુદમ કરતે હો એક
આદમીકો દો હઝારસે લડાતે હો, ઓર દો હઝારભી અરખ
નસત્ર કે જવાન. કયોં નહીં કહેતે કે તુમ અપને તીસ
આદમીયોંકો અપને હાથસે કતલ કરના આહતે હો. ચેહતો
યકીની હલાકતમેં જાના હય.” ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંને
કહા કે.

“ચેહ હલાકત નહીં ખલકે મુપ્તલમાનોંકે લીયે
ખાઅસે રહેમત હોગા. જિસ તીસ આદમીયોંકો મેં
મુન્તખિખ કરૂંગા વોહ અયસે હંય કે દુશ્મનકી
દોજમેં કયામત ખપા કરદેંગે. કોઈ હરજ નહીં અગર
સખકે સખ મયદાને જંગમેં શહીદ હો જાયે. કયોં કે વોહ
દુશ્મનકે દિલોંમેં અપની હયખતકા સિલ્કા ખિડા જાદેંગે.

ખુબ યાદ રખો કે અગર જળલાકી ફોજકો હમને ઝેરો
 ઝખર કર દીયા તો રૂમીયોંપર ગાલિખ આના હમકો આસાન
 હો જાયગા ઓર ઇન્કે દિલોંમેં હમારી દહેશત ખયઠ જાયગી.
 વોહ સમજ લેંગે કે અગર હમારે તીસ આદમી ઇતના કુચ્છ
 કર સકતે હંચ તો હમારા સારા લશ્કર કયા કુચ્છ નહિ કર
 સકેગા. ઇન્કો ચકીન આ જાયગા કે હમારે તીસ ચાલીસ
 હજાર આદમી ઇન્કે પાંચ લાખકે લીચે ન સિર્ફ કાફી હંચ
 બલકે બહોત ઝિયાદા હંચ. ઇન્કો અપના લશ્કર કલીલ ઓર
 હમારા કસીર દિખાઈ દેગા. કમ અઝ કમ ઇન્કા હોસલા દુટ
 જાયગા. ખવાહ વોહ હમારે મુકાબિલેપર અડે રહેં મગર
 અપની કસરતકા ઇમનઝ ઓર ફ્રિ ઉન્કે સરસે દૂર હો
 જાયગા.” જખ ચેહ દાનિશમન્દાનાં તકરીર અબુ ઉબેદા રદીઠ
 ઓર અબુ સુફિયાન રદીઠને સુની તો વોહ દંગ હો ગયે.
 ઓર અબુ સુફિયાન બોલે કે.

“અય અબા સુલેમાન ! મેંને તુમારી તજવીઝકો
 મઝાક ખ્યાલ કીયા થા ઓર મુસલમાનોં કે હકમેં
 ઝેકરે કાતિલ સમજા થા. મગર અખ જો તુમને
 ઉસકી વિઝાહત કી તો મેં તુમારી હુનરમંદી ઓર મહારતકા
 કાયલ હો ગયા હું વાકેઇ તુમકો બડી અચ્છી ચાલ સુઝી
 હય ઓર અયસી ચાલેં સોચના તુમારાહી હિસ્સા હય. હમ
 પહેલેલી તુમારી તદાબીરે જંગકે હમેશા કાઈલ થે. મગર

તુમારી યેહ તજવીઝ તમામ તદાખીરે જંગકા સરતાજ હય
 ઓર ઇસી વજેહસે હમ પહેલે હયરાન હો ગયે થે. કયોં
 કે યેહ તજવીઝ બિદકુલ અનોખી હય ઓર કીસી જનરલકે
 દિમાગમેં નહીં આ સકતી. ફિરલી મેં ઇસમેં ઇતની તરમીમ
 કરતા હું કે બાજમે તીસ આદમીયોંકે સાઠ આદમી મુન્તખિખ
 કરો. તાકે હમારા એક આદમી દુશ્મનકે એક હઝારકે મુકા-
 બિલ હો જાય.” અબુ ઉગેદા રદીંને લી ઇસ ખાતકો પસંદ
 કીયા ઓર કહા કે.

“અય અબા સુલેમાન ! અબુ સુફિયાનકી રાયકે સાથ
 મેં ઇત્તિફાક કરતા હું. તુમ સાઠ આદમી મુન્તખિખ કરલો
 તાકે એક દુસરેકી મયદાને જંગમેં ઇઆનત કર સકે.”
 ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને કહા—

“અચ્છા જો આપકા હુકમ હય મુજકો બ સરો
 ચશ્મ મંજુર હય. મેં બાજમે તીસકે સાઠ આદમી મુન્તખિખ
 કરતા હું. મેં નામ બોલતા જાતા હું ઓર આપ લિખતે
 જાયે.” યે કેહકર ખાલિદ બિન વલીદ રદીં ને મિનહર
 જએ એલ શેહસવાર મુન્તખિખ કીયે. ઝુબેર બિન અવામ
 રદીં અબદુર રહેમાન બિન અબી બકર રદીં અબદુલ્લા
 બિન ઉમર રદીં ફેઝલ બિન અબ્બાસ રદીં સુહેલ બિન
 ઉમર રદીં રબીયા બિન ઉમેયર રદીં ઝરાર બિન અઝવર
 રદીં રાફેઅ બિન ઉમયર રદીં અદી બિન હાતમત.ઈ.

રદી૦ કચસ બિન સઇદ રદી૦ કચગ બિન માલિક રદી૦
અખાદા બિન સામત રદી૦ બાગિર બિન અખદુલ્લા રદી૦
અખુ અયુબ અનસારી રદી૦ શરજલ બિન હસના રદી૦
અફવાન બિન ઉમદયા રદી૦ યઝીદ બિન ખત્તાબ રદી૦
યઝીદ બિન અખુ સુફિયાન રદી૦ હાશમ બિન ઉમર રદી૦
રાફેઅ બિન સોહેલ રદી૦ વગેરા.

દન સાઠ આદમીયોંમેં અન્નાર ઝિયાદા થે. જખ ઇન
સળકો ખુલાયા ગયા. તો ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ ને
ઉન્કો કહા કે “ મેંને તુમકો ઇસ લીયે ચુના હય કે
તુમમેંસે હરએક આદમી એક હઝારકા મુકાબિલા કરેં
અગર તુમમેંસે કીસીકો બાનકા ખોફ હય તો વોહ મેરે
હમરાહ ન બાયેં.” યે સુનકર સળને યક અખાન
હોકર કહા—

“ હમ બડી ખુશીસે મયદાને જંગમેં બાનેપર તૈયાર
હય. ઓર અલ્લાહકી રાહમેં અપની બાન ખર્ચ કરનેપર
આમાદા હય.” ઇસપર ખાલિદ બિન વલીદ (રદી૦)
ને કહા કે—

“ મેરે ભાઇયો ! અલ્લાહ તઆલા તુમપર રહેમત કરે
દુશ્મનકા મુકાબિલા સાબિત કદમીસે કરના ઓર કીસીકી
ઇમદાદ યા ઇઆનત કી ખવાહેશ ન રખના. મયદાને
જંગસે મુંહ ન મોડના ઇસ ખાતકા એહેદ કર લો કે

હમ હવઝે કવસરપર રસુલે ખુદા સલબકી હુઝુરીમેં બહમ મિલિંગે. અબ જાઓ ચોર અપને એકેલસે રૂખસત હો જાઓ. ઘોડા વોહ લેના જિસપર તુમકો પુરા એતિમાદ હો. તલતાર વોહ લેની જિસકી ધાર ઝિરાહ કાટ સકે. નેઆ વોહ લેના જો ઝિરાહકો તોડકર દુશ્મનકે જાગર મેં ધંસ જાઓં ગરઝ અચ્છીતરાહ મુસદ્દાહ હોકર આ જાઓ. ”

યે સુનકર સખકે સખ અપને અપને ખયમોંમેં ચલે ગયે. ઝરાર બિન અઝવર રદીઠને મુસદ્દાહ હોકર અપની બહેન ખોલાસે રૂખસત માંગી. ખોલાને કહા—

“ અય લાઈ ! આજ તુમ મુજસે ઇસતરાહ રૂખસત હોજો હો કે ગોચા ફિર મુઝકો નહીં મિલોગે. ” ઝરાર રદીઠને કહા—

“ હમ સાઠ આદમી સાઠ હઝારકે મુકાબિલેપર જાતે હંચ અગર મેં જિંદા બચ રહા તો આ મિલુંગા વરના મેરે હકમેં દુઆએ મગફેરત પઢ છોડના. ” ખોલાને કહા—

“ અય મેરે લાઈ ખુદાએ તઆલાને તુમારે જાઝુમેં બકી કુવત દી હય. મુઝકો ઉમીદ હય કે તુમ દુશ્મનોંકા ખુન દિલ ખોલકર બહાવમે. લેકિન અગર આજ તુમ શહીદ હો ગયે તો યકીન રખના કે મેં દુશ્મનોંસે તુમારા બદલા લૂંગી ચોર જલદી તુમકો હવઝે કવસરપર આ મિલુંગી. ”

ઝુબેર બિન અવામ રહીં જો રસુલે ખુદા સલંકી કુફીકે બેટે થે. વોહ અપની બીબી અસમાઅ બિનતે અબિ બકસે રૂબસત હુએ. અસમાઅને અપને ઇ અબદુર રહેમાનકો કહા.

“અય મેરે ખ્યારે લાઈ! તુમ રસુલે ખુદા કે કુફીઆદ લાઈસે જુદા નહોના જુધર વોહ હમલા કરે ઉધર તુમબી કરના. લડાઈમેં કોતાહી ન કરના ઓર દાદે શુબ્બઅત દેકર અપને મરહુમ બાપકી રૂહકો ખુશ કરના.”

ઈસીતરાહ દીગર પહેલવાન અપને અપને અહેલસે રૂબસત હોકર ખાલિદ બિન વલીદ રહીંકે પાસ જો અપની બીબીસે રૂબસત હોકર સબસે પહેલે મોકૈપર પહોંચ ગયે થે આયે ઓર યે સાઠ જવાન બડે ઠાઠકે સાથ દુશ્મનકે મુકાબિલ મયદાને જંગમેં જા બડે હુએ. જબ જબલાને સાઠ મુસલમાન સવારોંકો મયદાને જંગમેં બઢતે હુએ દેખા તો વોહ સમજાકે એહલે અરબકે એલચી ફિર સુલેહકી દરખાસ્ત કરને આતે હંય. મગર જબ વોહ મયદાનમેં મુનાસિબ મોકૈપર બડે હો ગયે ઓર કોઇ ઉનમેંસે આગે ન બઢા તો ખુદ જબલા ઉનકે સામને આયા ઓર કેહને લગા.

“અય મેરે લાઈઓ અપને સરદારકી તરફસે કયા પયગામ લાયે હો!” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા.

“ હમ કોઈ પયગામ નહીં લાય ઓર ન હમ એલચીહી હંય હમતો તુમારે લશ્કરકા મુકાબિલા કરને નિકલે હંય. ” જખલાને કહા.

“ તુમ સાઠ આદમી મેરે સાઠ હઝારકે સાથ લડને આયે હો ? મેં બાબર નહીં કરતા ઇસમેં ઝુર્ર કોઈ ફરેખ હય. ” ખાલિદ રદીઠને કહા.

“ હમારે હાં ફરેખકી કોઈ ગુંબાયશ નહીં. હમ તો ખુલે મયદાનમેં લડના બનતે હંય યા મારલીયા યા મર ગયે. ઇસમેં ફરેખ કયા હય ? હમ તુમારે સામને ખડે હંય. ” જખલાને કહા.

“ મેં તુમકો અયસા બેવકુફ નહીં સમજતા થા. અગર સચમુચ તુમ લડને આયે હો તો તુમકો તુમારે નફસને ફરેખ દીયા હય. ઓર તુમ ઝુર્ર ઓર તકબખુરકી વજહેસે હલાકતમેં આ પડે હો. તુમારી ગિનતી કયા હય ? ” ખાલિદ રદીઠને કહા.

“ તુમ બાર બાર હમે અપની કસરતસે ડરાતે હો. હમ તુમપર થેહ સાબિત કરના ચાહતે હંય. કે તુમારી કસરતકો હમ કિસ વકઅતકી નિઘાસે દેખતે હંય. હમ તુમકો થેહ દિખાના ચાહતે હંય કે દર અસલ કસરત કિસ તરફ હય. ઇસ હિસાબસે અંદાજા કરકે દેખલો કે હમ તુમસે ઝિયાદા હંય યા તુમ હમસે. ” જખલાને કહા.

“ મેંને માના કે તુમ બડે શુબાઅ હો મગર એક આદમી એક હુઆરકે મુકાબિલેમેં કયા કર સકતા હય, હમલી અરબ નસલકે હંય કોઈ લોડ બકરી નહીં હંય. મેરી સમજમેં ये ખાત નહીં આતી. ” ખાલિદ રદીંને કહા.

“ તજરૂઆ કરકે દેખલો, હાથ કંગનકો આરસી કયા ? ” જબલાને કહા.

“ અચ્છા અગર મોત તુમારે સરપર હય તો ઇસમેં કયા ચારા હય. મગર ચેહ ઉમીદ ન રખના કે મેં એક એક આદમી તુમારે મુકાબિલ લેજકર વક્ત આયે કરૂંગા. ” ખાલિદ રદીંને કહા.

“ હમ કબ ચેહ દરખાસ્ત કરતે હંય. તમામ લશ્કરકો ચકબારગી હમલા કરનેકા હુકમ દે દો. ” ઇસપર જબલા વાપિસ ચલા ગયા ઓર અગલી સફકો બઢનેકા હુકમ દીયા. જબલાકે હુકમસે ઇસકે લશ્કરને મુસલમાન પહેલવાનોંપર હમલા કરદીયા થા. લડાઈ શરૂ હુઈ. માહાન ઓર ઉસકે માતેહત સરદાર બલદ મકામાતસે મયદાને જંગકો દેખ રહેથે. વોહ સખત હયરાન થે કે ચેહ કયા લડાઈ હય. મુસલમાનોંકી તરફસે સિફ સાઠ આદમી મુકાબિલેપર નિકલે હંય. હમકો જબલાકે લશ્કરપર બડા નાઝ થા, ઓર હમ સમજતે થે કે અકવામે અરબ મુસલમાનોંપર

ગાલિબ આ જાઈગી. મગર મુસલમાનોને ઇનકે ઝરાલી વકઅતસે નહીં દેખા ઐર ઇન્કી કસરતકે મુતલક આતિરમે નહીં લાગે. અગર ઇસીતરાહ હમારે એક હઝારકે મુઝબિલ ઇનકા એક આદમી નિકલતા રહા તો હમારા કહાં ઠિકાના હય. વોહ ઇસી હયરાનીમેંથે કે ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઐર ઉનકે હમરાહીયોંને દુશમનોંકે નેઝોંપર લે લીયા. ઐર ઝોરોશોરસે લડાઈ હોને લગી. ઇતને હઝાર દુશમનોંમેં સાઠ આદમી કયા થે. જબલાકે લશ્કરને મુસલમાનોંકે જપેટ લીયા. ઐર રૂમી ઐર ઇસ્લામી લશ્કરકી નઝરોંસે મુસલમાન પહેલવાન ઓઝલ હો ગયે. દોસ્ત દુશમનને ચેહી ખ્યાલ કીયા કે મુસલમાન પહેલવાન હલાક હો ગયે. ઇસ્લામી લશ્કરપર સન્નાટેકા આલમ છા ગયા. વોહ આપસમેં કહેને લગે કે વાકેઈ ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કે ઇસકે નફસને ફરેખ લીયા. રૂમી સરદાર ખુશ થે કે અરબોંકે ઉન્કી હિમાકતકા નતીજા મિલ ગયાં. મગર હક અતન મયદાને જંગમે ઇસ ઝોરકે સાથ અદલા હો અકબરકા નાઅરા બલાંદ હુઆ કે દસ્તો જબલ ગોંજ ઉઠે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઐર ઉનકે હમરાહીયોંને દુશમનોંકા હમલા સંભાલકર એકદમ તકબીરકા નાઅરા બલાંદ કીયા. ઐર ઇસ શિદ્દતસે તલવાર ચલાઈ કે કંઈ સો દુશમનોંકા કતલ કરકે ઉન્કો પીછે હડા દીયા ઐર આપ ફિર મયદાન મેં ડટકર બડે હો ગયે. એહલે ઇસ્લામ અપને પહેલવાનકી

સહી સલામત દેખકર ખુશ હુવે મગર જખલા ઓર રૂમી સરદારોંકે અવસાન ખતા હો ગયે. જખલાને ફિર લશકરકો હમલા કરનેકા હુકમ દીયા ઓર સખત નેશ દિલાયા. દુસરા હમલા પહેલેસેબી સખતથા. મગર ઇસ દેલી મુસલમાન પહેલવાન ગાલિખ આયે. આખિર જખલાને તમામ લશકરકો હુકમ દીયા કે આગે ખદેં ઓર ને આ દમી કતલ હોતા નય ઉસકી જગે દુસરા પહોંચ નય મગર પીછે કોઈ ન હો. યેહ અઝમ કરકે જખલાકે હમરાહીયોંને ફિર હમલા કીયા. અખતકતો મુસલમાન જમકર લડ રહેથે મગર દુશમનોંને ઝેર ડાલકર ઉન્કો મુતકરરિક કર દીયા જસસે ઉન્કે કયાં ગિરોહ હો ગયે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઝુબેર બિન અવામ રહીં અબદુર રહેમાન બિન અબિબક રહીં ફઝલ બિન અખ્યાસ રહીં ઝરસાર બિન અઝવર રહીં ઓર અબદુલ્લા બિન ઉમર રહીં યેહ છે શેર એક ગિરોહમેં થે અયસેહી છોટે છોટે ગિરોહ ઓર બન ગયે. મગર હરજગે મુસલમાન અપને દુશમનોંકો તહે તેગ કર રહેથે. દુશમન કસૌર થે જસસે એક ગીરતાથા તો દુસરા ઉસકી જગે આ મોબુદ હોતા થા. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કે ગિરોહને સખત કિતાલ કીયા. દુશમનોંને ફિર ઝેર ડાલકર ઉન ગિરોહોંકોબી મુતકરરિક કર દીયા. કહીં દો ઓર કહીં ત્રીન પહેલવાન રેહ ગયે. ઓર કઈ એક હલકે બન ગયે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં

ઝોર ઝખદુર રહેમાન બિન અબિખકર રહીંકે ઘોડે ઝખમી હો ગયે. ફિલદાર વોહ ઘોડાંસે ઉતર પડે ઝોર પાખ્યાદા લડને લગે. રૂમીયોંને ઇનપર ચુરશકી, માઅન ફૂઝલ બિન અખ્યાસ રહીં ઝોર ઝુખેર બિન અવામ રહીં જો ઉનસે એક સાઅતકે લીયે અલગ હો ગયે થે, દુશ્મનોંકે નરગેસે નિકલકર ઉનકે પાસ પહોંચ ગયે. ફૂઝલ બિન અખ્યાસ રહીંને દુશ્મનોંકો ડાંટા. પય દર પયે ખીસ હમલે કરકે ખીસ દુશ્મન હમલરમેં કતલ કર લીયે ઝોર મયદાન કુશાદા કર લીયા. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઝોર ઝખદુર રહેમાન રહીંને મકતુલ દુશ્મનોંકે હો ઘોડે પકડ લીયે ઝોર સવાર હોકર ફિર શિદદતસે લડાઈ કરને લગે. દુશ્મનોંને ફિર હુબુમ કરકે ઉનકો મુતફરફિક કર લીયા, મગર ઈસ્લામકે શેરોંકો કોઈ પરવા નહીંથી. ઇનકે ખાજુ મશીનકી તરાહ દુશ્મનોંપર પયે દર પયે વાર કીયે જા રહેથે એક કો દુસરેકે હાલકી કુચ્છ ખખર ન થી. સખ અપની અપની જંગે તેગ ઝનીમેં મસફૂક થે. ખાજુ તલવાર ચલાતે થક ગયે થે. મગર કામ કીયે જા રહેથે. ખ્યાસકા ખડા ગલખા થા મગર હવજે કવસરકા નઝારા જુગરમેં ઠંડક ડાલે હુએ થા. મઆરકા ખડા સખત થા. મગર રસુલે ખુદા સલોંકી હુઝુરીકે ઇશતિયાકનેદિલમેં રાહત ભરદીથી. વકત નિહાયત નાજુક થા મગર શાહાદતકે શોકને દિમાગ કો પુર સુર ખના રખખા થા. હોસ્ત દુશ્મન ઈસ સખર ઇસતિકલાલ ઝોર શુબ્હઅતકો દેખકર હવશન હો રહેથે. આફતાખ

ગુરખ હોનેકે કરીખ થા ઓર લડાઈ અહીં ઓરપરથી. શામ હો ગઈ ઓર તારીકી છા ગઈ મગર મયદાને જંગમે તલવાર ખરાખર ખરસ રહીથી. તારીકીમેં દુશ્મનોંકી તલવારે ખાહમ એક દુસરેકો કાટને લગીં. યેહ ખતરા દેખકર જખલાને વાપિસીકા ખયુગલ ખજ દીયા. ઇસકે હમરાહીયોંકે હાંત તો દિનસરકી લડાઈસે ખદે હો ચુકે થે વાપિસીકા હુકમ સુનતેહી સરપર પાઉં રખકર ભાગ નિકલે ઓર મયદાન મુસલમાનોંકે હાથ રહા. જખ ઇસ્લામી પહેલવાન ખાલિદ રદીંકે ગિરહ જમા હુએ તો ઉનકી તેઅદાદ મયે ખાલિદ રદીં સિફ ખીસથી યેહ દેખકર ખાલિદ રદીંકી ખુશી જાતી રહી ઓર વોહ ખહોત દિલગીર હુએ. ઇસી ગમનાક હાલતમે અખુ ઉખેદા રદીંકે પાસ પહોંચે. ઓર કહેને લગે.

“અય અમીનુલ ઉમ્મત ! મેરા મનશા તો પુરા હો ગયા હય મગર હમમેંસે ત્રાવીસ આદમી કમ હો ગયે હંય. ઓર ઉનમેં ફઝલ ખિન અખખસ રદીં ઓખેરખિન અવામ રદીં, અખદુર રહેમાન ખિન અખિખકર રદીં, ઝરાર ખિન અઝવર રદીં, રાફેઅ ખિન ઉમેરા રદીં, ઝયદ ખિન અખુ સુફિયાન રદીં, ઓર રખીયા ખિન આમેર રદીં ભી હંય.” અખુ ઉખેદા રદીં યેહ સુનકર અદોહગીં હુએ. મગર અખુ સુફિયાનને કહા.

“કયા અજખ હય કે હમારે ખહાદુર સરદાર દુશ્મન કે તઆખુખમેં ગયે હોં. ચલો મયદાને જંગમેં ચલેં ઓર અપને મકતુલોંકી લાશે શુમાર કરકે અપની તશફફી કરે.”

ખાખ રદ.

માહાનકા ફરેખ.

અખુ સુફિયાન ખાલિદ બિન વલીદ ઓર ઉન્કે હમરાહીયોંકે સાથ અખુ ઉબેદા બિન જરાર રદીં મશાલે લીયે હુએ મયદાને જંગમેં ગયે. જો ખાલિદ બિન વલીદ રદીં ઓર ઉન્કે હમરાહી દિનભરકી લડાઇસે થકે હુએ થે મગર અપને બાકી હમરાહીયોંકે આયે હોનેકા ઉનકે દિલપર અયસા સદમા પહોંચા કે ઉન્હોંને આરામ કરનેકા મુતલક ખ્યાલ ન કીયા. મયદાને જંગમેં લાશોંકે ઢેર પડે હુએ થે મગર યે સખ લાશેં જળલાકે હમરાહીયોંકી થીં. અખુ ઉબેદા રદીંને અપને હમરાહીયોંકે ચારોં તરફ મુનતશિર કર દીયા ઓર કહા કે “રૂમી લાશોંકો ભી ગિનતે નાઓ.” થોડે અરસે કે બાદ સખ અખદ્રે હો ગયે તો માલુમ હુઆ કે ખાલિદ રદીંકે હમરાહીયોંમેંસે સિર્ફ દસ જવાન શહીદ હુએ હંચ ઓર જળલાકે હમરાહી યાને બની ગસ્સાન પાંચ હઝાર મકતુલ પડે હંચ. ઇસપર અખુ સુફિયાનને કહા.

“ખાલિદ રદીં કે હમરાહી ઝરૂર હંચ કે દુશ્મનકે તાઅકુબમેં ગયે હોં.” ખાલિદ રદીંને કહા.

“ નહીં તો વોહ ફરમનકે હાથ અસીર હો ગયે હોંગે. ” અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા.

“ દોનોં ખાતોંમેસે એક ઝુરૂર હય એર અદ્દાહકા શુક હય કે અસહાબે રસુલે ખુદા સલઠ કયદમેં હયાત હંય. અગર વોહ કયદ હો ગયે હંય તો હમ ઉનકે છુડાનેકી કોઈ તદબીર કરીંગે. ”

અખતો સખ ખુશ હુએ એર ખાલિદ રદીઠ એર ઉનકે હમરાહીયોંકે કાર નામોંકી તારીફ કરને લગે. અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા કે.

“ અય અબ્બા સુલેમાન ! તુમને ખેશક બડી જવાંમદ્દીકા કામ કીયા હય. ” ખાલિદને કહા.

“ મેરે હમરાહીયોંને શુખઅતકે વોહ જવહર દિખાય હંય કે ઝખાનસે ઉસકા ખ્યાં નહીં હો સકતા. ” અબુ સુફિયાન રદીઠને કહા કે—

“ ખેશક આજકા કારનામા ઇસ્લામકી તારીખમેં એક ચાદગાર સમજા જાયગા એર અનેવાલી નસલેં ઇસિ વાકેએ કો પઢકર હયરાન હોંગી એર અગને આખાવ અજદાદપર ફ્રખ એર નાઝ કીયા કરેંગી. તમામ દુનિયામેં ઇસિ વાકેએકી ધુમ મચેગી એર ગયર કોમેં હયરાન એર

શશદર હો જાંચગી. આજકા કારનામા બેનઝીર હય જોર ઉમીદ હય કે બે નઝીર રહેગા. ” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા.

“ ઇસ ખાતકી કોન ખબર લાયગા કે હમારે આદમી દુશ્મનકે તઆકુબમેં ગયે હંય ચાં ઉનકે હાથ અસીર હો ગયે હંય ? કયોં કે જખતક ઉનકી હાલતકા મુઝકો ઈદિમ નહોગા મુઝે ચેન નહીં આયગા જોર ઉનકે લવાહેકોંકો નીંદ ન આયગી. ” ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને કહા—

“ મેંહી ઇસ તશવીશકા બાઅસ હુઆ હું ઇસ લિયે મેંહી ઉન્કી ખબર લાને જાતા હું. ” અબુ ઉબેદા રદીં અબુ સુફિયાન રદીં જોર દીગર હમરાહિયોંકો સાથ લેકર લશકર ગાહમેં ચલે ગયે. અરબકા શેર ખાલિદ બિન વલીદ રદીં દુશ્મનકે કેમ્પકી તરફ રવાના હુઆ અહીં વોહ થોડી દૂરહી પહોંચે થે કે ઉનકો સામનેસે સવારોંકી આમદકી આવાઝ સુનાઈ દી. ખાલિદ બિન વલીદ રદીં અપને કદમેંપર ઠયર ઝયે. મઅન સવાર ઇનકે કરીબ પહોંચે. ફઝલ બિન અબ્બાસ રદીં ઝુબેર બિન અવામ રદીં જોર અબદુર રહેમાન બિન અબિબકર રદીં ઉનકે આગે થે. ખાલિદ રદીં ઉનકો દેખકર બહોત ખુશ હુએ જોર પુછા. “ તુમ કહાં ચલે ગયે થે ? હમ તુમારે લીયે સખત તશવીશમેં થે. ” ઉનહોંને કહા કે—

“ હમ દુશ્મનકા તઆકુબ કરતે જોર ઉનકો કતલ

કરતે દુર નિકલ ગયે થે. ઉનકો લશ્કર ગાહમેં પહોંચાકર વાપિસ આયે હંય. બિલા શુબહા દુશ્મનકો સખત શિકસ્ત હુઇ હય ઓર વોહ અયસે ભાગે જા'રહેથે, કે ગોયા ભૂત ઉનકે સરપર સવાર થાં. જબ ખાલિદ રદીંને ઉનકો શુમાર કીયા તો વોહ પચીસ થે. ઇસપર ખાલિદ રદીંને કહા—

“ હુમમેસે પાંચ આદમી કયદ હો ગયે હંય કયોંકે મયદાનમેં સિફ્ત દસ લાશેં હુમકો મિલી હંય ઓર સાઠમેંસે પંદરા ગુમ હંય ઇસ હિસાબસે પાંચ આદમી દુશ્મનકે હાથ અસીર હંય. ઓર વોહ રાફેઅ બિન ઉમયરા રદીં ઝરાર બિન અઝવર રદીં રબીઆ બિન આમિર રદીં આસિમ બિન ઉમર રદીં ઓર યઝીદ બિન અબુ સુફિયાન હંય. જો પાંચોં સર ગિરોહ ઓર નામી બહાદુર હંય.” ઇસપર સબ લશ્કર ગાહમેં પહોંચે ઓર ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને અબુ ઉબેદા રદીંકો કહા.

“ પેંતાલીસ આદમી તો મોબુદ હંય. ઓર પાંચનામી શેહ સવાર દુશ્મનકે હાથ અસીર હંય. ઓર દસ આદમી શહીદ હો ગયે હંય. મેંને આજ સખત કોશીશ કી કે મુઝે મયદાને જંગમેં શહીદીકા રૂતબા મિલે મગર મેરે નસીબ નહીં હુઇ. વોહ દસ ખુશ નસીબ આદમી થે કે લખે કવસર રસુલે ખુદા સલંકી હુઝુરીકા શર્ફ હાસિલ કર રહે હંય ઓર સુરમેં ઝિંદગી બસર કર રહે હંય. આપ

ઈતિહાસ દે' કે હમ આરામ કરે' ઓર આપ લી મુતકકકીર નહોં. ખુદાને આહા તો મેં અપને હમરાહીયોંકો દુશ્મનકે પંજેસે છુડા લાઉંગા. રાત તો ખુશી ઓર શુકરાનેમેં બસર કરેા ઓર અલ્લાહ તઆલાસે ફઝલકી ઉમીદ રખેા. ”

જબ જબલા હઝીમત ખાકર લશકર ગાહમેં પહોંચા તો માહાનને ઉસકો અપને પાસ ખુલાકર પુછા કે “ આજકી કેફીયત સુનાવ. ” જબલાને કહા.

“ અય સરદાર ! હમારે મુકાબિલેપર સાઠ મુસલમાન જવાંન નિકલે મગર ચેહ સાઠ અયસે થે જો તમામ ઇસ્લામી લશકરમેં સર ગિરોહ ઓર મશહુર બહાદુર હંચ. હમને ઉનકા બડી સખ્તીસે મુકાબિલા કીયા. કંઈ એક કતલ કીયે ઓર પાંચ અસીર કર લાય. ખિલા શુબહા ઉનહોંને બડી જવાંમરદીસે મુકાબિલા કીયા. લેકિન અગર હમ ઉન સાઠોંકો કતલ કર ડાલતે તો ફિર ઇસ્લામી લશકરમેં હમારે મુકાબિલેકા કંઈ આદમી બાકી ન રહેતા. મગર માલુમ હોતા હંચ કે ચન્દ આદમી બચ રહે હંચ. કયોંકે વોહ હમારા તઆકુબ કીયે આ રહેથે. અગર તારીકી ન હો જાતી ઓર મુઝકો અપને આદમીયોંકો બાહમ કટ જોનેકા અંદેશા ન હોતા તો હમ ઉન સબકો માર ડાલતે. મગર મજબુરન હમકો વાપિસ લોટના પડા. ચેહ પાંચ આદમી જો મેં ગિરફતાર કર લાયા હું બડે નામી શુબ

ઝોર સરદાર હ'ય. ઉનકે ઘોડે ઝંખમી હો ગયે થે, ઉનકી તલવારેં દુટ ગઈથી, ઉનકે નેઝે દુકડે દુકડે હો ગયે થે. ઇસપર મેરે હમરાહીયોંને ઉનકો ગિરફતાર કર લીયા. બની ગરસાનને બડી જવાંમરદીકા કામ કીયા હય ઝોર દુશમનોંકો મુતફરરિક કરકે હલાક કીયા. અગર હમ ઉનકા હલકા ન તોડ દેતે તો ઉનપર ગાલિબ આના મુશકિલ થા. કયોં કે પહેલે દો હમલોંમેં ઉન્હોંને હમકો ખસપા કર દીયાથા. ” યે સુનકર આહાનને કહા.

“ અય જબલા ! બની ગરસાન કોમ બડી જંગળુ ઝોર લડાકી હય. હરકુલ આદશાહકો તુમપર બડા ભરોસા થા, ઇસી વજેહસે તુમકો લશકરકા મુકદ્દમતુલ જેશ બનાયા ઇસ ઉમીદપર કે લોહા લોહોકો કાટતા હય મગર આજ સાઠ આદમીયોંને તુમારે સાઠ હઝારકો મયદાનસે ભગા દીયા, ઝોર કંઈ હઝાર કતલ કીયે. ચેહ કયા મુઆમેલા હય મેં હયરાન હું કે જુસ આદમીકો મેં એલચી બનાકર ભેજતા હું વોહ નાકામ વાપિસ આતા હય જુસકો મેં લડને કે લીયે ભેજતા હું વો શિકસ્ત ખાકર વાપિસ આતા હય. મેં બની ગરસાન કે લીયે ચેહ ખાત તારીફકે કાબિલ નહીં સમજતા કે વોહ દિનભરમેં ઉનકે સાઠ આદમી લી કતલ ન કર સકે. અફસોસ તુમસે કુમ્મી નહીં હો સકા. ” જબલાને કહા.

“ ઉન સાઠ શેરોંકા મુકાબિલા કરના બની ગસ્સાનકા હી કામ થા અગર ઉનકે બબાએ તુમારા સારા લશકર ઉનકે મુકાબિલ હોતા તો વોહ આધે દિનમેં તુમકો લગા દેતે ઓર ઉનસે દુગને કતલ કર દેતે. ” માહાન ચેહ સુનકર તયશમેં આ ગયા ઓર કહેને લગા.

“ અચ્છા અબ મેં અપની અરમન કોમ લેકર ખુદ મયદાનમેં નિકલુંગા ઓર દેખુંગા કે અરમન તીર અંદાજોકે સામને કોન કયર સકતા હય ઓર એહલે અરબ કિસ ઘાટ ઉતરતે હંય. ”

જબ ધરિલામી લશકર અપને કેમ્પમેં આરામ કર રહાથા તો અબુ ઉબેદા રદીઠને ખલીફએસાની કી ખિદમતમેં એક ખત લિખકર એક તેજ રફતાર સવારકે સાથ રવાના કીયા. જસમેં ચેહ ઇતતિલા દી કે—

“ હરકુલ બાદશાહને તમામ ઇલાકોંસે ઇમદાદ તલબ કરકે પાંચ લાખ જવાન હમારે મુકાબિલેકે લીયે ચરમુકમેં લેજ દીયે હંય. ઉનમેં સાઠ હજાર બની ગસ્સાન હંય જે જબલા બિન એહમકે માતેહત હંય. આજ જબલાકે સાઠ હજાર જવાન મયદાનમેં મુકાબિલેકે લીયે નિકલે. હમમેંસે સિર્ફ સાઠ ઉનકે મુકાબિલેપર ગયે. અહ્મદ તઆલાને હમકો દુશ્મનોંપર ગાલિબ કીયા, ઓર પાંચ હજાર બની ગસ્સાન મકતુલ હુએ. હમારી તરફસે દસ આદમી

શહીદ હુએ, ઓર પાંચ ગિરફતાર હો ગયે. મેરી દરખાસ્ત હય કે આપ હમારી ઇસ મુશઅતકો જો હમને ખાહમી મશવિરેકે ખાદ જંગકે લિહાઝસે મસલેહતન કી હય માફ કરમાવેં ઓર હમારી ઇમિદાદકે લીયે ઓર લશ્કર ઇરસાલ કરમાવેં. કયોં કે હમારી તેઅદાદ ઇસવક્ત કુલ ચાલીસ હઝાર હય.”

જખ અબદુલ્લા ખિન કરત થેહ ખત લેકર મદીને મુન્નવરામેં પહોંચે તો પડેલે રસુલુલ્લાહ સલ૦ કે રોઝે મુખારિકપર જાકર જિયારત કી ફિર હઝરત અબુખકર સિદ્દીક રદી૦કી કબરપર ફાતેહા પઢા ઓર ઉસકે ખાદ ખત લીયે હુએ ખત્રીફએ સાનીકી ખિદમતમેં હાઝિર હુઆ. હઝરત ઉમરકે પાસ ઉસવક્ત હઝરત અલી રદી૦, હઝરત અબ્બાસ રદી૦, હઝરત ઉસ્માન રદી૦, હઝરત અબ્દુર રહેમાન ખિન ઓફ રદી૦, ઓર હઝરત તલહા રદી૦ ખયઠે હુએ થે. હઝરત ઉમર રદી૦ને ખતકો લેકર ચુપચાપ પઢા. ખત પઢતે હી ઉનકા ચહેરા મુતગધિર હો ગયા. ઓર ફરમાયા “ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલયહે રાજેઉન.” ઇસપર હઝરત અલીને કહા.

“અય અમીરૂલ મોમેનીન રદી૦ ! હમકો બી ઇસ ખત કે મઝમુનસે આગાહ કરો જુસકે મુતાલયેસે આપકી હાલત ગયર હો ગઈ હય.” ઇસપર હઝરત ઉમર રદી૦ને ખત

પઢકર સુનાયા. મુસલમાનોંકી શુભઅત ઉનકા ઇસતિકલાલ
ઓર ઉનકી સાબિત કદમી સુનકર સખકા દિલ ભર આયા.
ઓર અબદુર રહેમાન બિન ઓફ રદીંને નિહાયત
મુતઅસસિર હોકર કહા.

“ અય અમીરૂલ મોમેનીન ! હમકો આપ ઇબ્તઅત દે
કે હમ અપને ભાઇયોંકી ઇમિદાદકો પહોંચે. ખુદાને ચાહાતો
હમારે જાનેસે એહલે ઇસ્લામકે દિલ કવી હો જાઈંગે. ઓર
હમ ઉનકે સાથ રંજો રાહતમેં શરીક હોંગે. ” હઝરત
ઉમર રદીં એહ કલામ સુનકર બડે મુતઅસસિર હુએ
ઓર અબદુલ્લા બિન કરતકો પુછા.

“ અય કરતકે બેટે ! રૂમીયોંકે લશકરકા સરદાર કેન
હય ” ! અબદુલ્લાને કહા.

“ રૂમી લશકરકે પાંચ સરદાર હંય ઓર હરએક કે
માતેહત એક એક લાખ ફૈજ હય. એકકા નામ કુવરીર
હય ઓર વોહ હરકુલ બાદશાહકા ભાનજા હય, દુસરા
દરીહાન હય, તીસરા કનાતીર, ચોથા જરજર ઓર પાંચવા
માહાન અરમનીયાકા બાદશાહ હય ઓર વોહ સારે
લશકરકા સિપેહ સાલાર હય. ઇસકા મુકદ્દમતુલ જેશ
જખલા બિન એહમ હય. ઓર ઉસકે માતેહત સંઠા
હઝાર બની ગરસાન હંય. જીનમેંસે પાંચ હઝાર હમારે

બહાદુરોને કતલ કર દીધે હં. ” એ સુનકર હઝરત ઉમર રદીંને ફરમાયા.

“ હુશ્મન ચાહતે હં. કે અહ્મદ કે નૂરકો ખુબા દે. મગર એહ નૂર તો જહાં મેં રોશન હોઆ ચાહે હુશ્મન તંગ હોં યા તુરશ ” ફિર આપને હઝરત અલી રદીંસે પૂછા કે—

“ આમ ઇસ અમરમેં કયા મશવિરા દેતે હં. ” હઝરત અલી રદીંને ફરમાયા.

“ આપપર અહ્મદ તઆલા રહેમત કરે આપકો બશારત હો કે એહ બડા સખત માઅરિકા મુસલમાનોંકે પેશ આયા હય ઓર અહ્મદ તઆલાકી તરફસે મોમિનોંકે ઇમાન ઓર સિદકકી આઝમાયશ આઈ હય. અહ્મદ તઆલા અપને બંદોંકે કામોંકે દેખેગા. જો શખ્સ ઇસ માઅરિકેમેં સખર કરેગા ઓર અહ્મદપર કામિલ ઇમાન ઓર ભરોસા રખેગા વોહ અજરે અઝીમકા મુસ્તહક હોગા. ઓર જો શખ્સ પીઠ ફેરેગા વોહ બલીત હોગા. એહ બડે ફિતનેકા મકામ હય ઓર બડી હલાકત હોગી. ” હઝરત અખ્બાસ રદીંને પૂછા કે—

“ અય મેરે ભાઈકે બેટે એહ હલાકત કિસ ફરીકપર હોગી. ” હઝરત અલી રદીંને ફરમાયા.

“ અય મેરે ચચા ! એહ હલાકત ઉસ ફરીકપર આયગી

એ ઇસ્લામકે દુશ્મન હંચ ઓર અલ્લાહકે નૂરકો ખુઝાનેપર આમાદા હંચ. ઇસ્લામકો અલ્લાહ તઆલા ગાલિબ કરેગા. ઓર દુનિયાકે સામને ચેહ વાકેઆ એક મોઅજિબ હોગા. અય અમીરૂલ મોમીનીન ! અખુ ઉમેદા રદીંકો લિખો કે અંબમ નેકોકારોંકા હય, સખર ઓર ઇસતિકલાલ કે સાથ દુશ્મનોંકા મુકાબિલા કરતે રહેં. ઓર અદલાહ તઆલાપર કામિલ ઇમાન ઓર ભરોસા રખેં. અદલાહ તઆલા ઉનકો ઝુરર ફતેહ દેગા. ” ઇસપર હઝરત ઉમર રદીંને અખુ ઉમેદા રદીં કો ખત લિખા કે—

“ તુમારા ખત પહોંચા તુમારી જુરાઅત ઓર હિંમત પર આફરીન હય. મગર યાદ રખો કે ફતેહ અદલાહકે હાથમેં હય જસકો ચાહતા હય ફતેહ દેતા હય, ઓર જસકો ચાહતા હય શિકસ્ત દેતા હય. તુમારે હયરત અંગેઝ કારનામે મેહેઝ ઇલાહી તાઇદ હય ઓર આયંદાલી અદલાહ તઆલાપર ભરોસા રખના. કુમકં તુમકો અનકરીખ લેજી જયગી. મગર ફતેહ કસરતસે નહીં હોતી બલકે અદલાહ તઆલાકી તાઇદસે હોતી હે. અલ્લાહ તઆલાહી કલીલ જમાઅતકો કસીર દુશ્મનોંપર ફતેહ દેતા હય. અદલાહ તઆલાકે ભરોસેપર દુશ્મનોંકે મુકાબિલ સાખિત કદમી કે સાથ હટે રહે. દુશ્મનકી કસરતકો મુતલક ખ્યાલમેં ન લામ્મો. સિફ્ત અલ્લાહ તઆલાકા અપને દિલમેં હર રખો.

તમામ મુસલમાનોંકો તાકીદ કરો કે વોહ સખર ચોર સાખિત કદમીંકો પેશેનઝર રખે. અદલાહ તઆલા તુમકો ગાલિખ કરેગા. યેહ માઅરિકા તુમારે સામને એક આઝ-માયશ હય. જો શખસ ઇસ આઝમાયશમે પૂરા ઉતરેગા વોહ અદલાહ તઆલા ચોર ઉસકે રસુલ સલ્વંકી રઝામંદી હાસિલ કરેગા મેં ફિર તુમકો નસીહત કરતા હું કે તકવાકો અપના ઉસુલ રખો ચોર લેહઝા ભરકે લીયે લી ઉસકો ફૂરામોશ ન કરો ઇસીપર તુમારી કામચાળી મુનહસિર હય.” યેહ ખત લિખકર હઝરત ઉમર રદીંને અખદુલ્લા ખિન કરત રદીંકે હવાલે કીયા. ચોર ફરમાયા કે જલ્દ લશકરે દસ્લામમેં પહોંચો. અખદુલ્લા રદીંને કહા કે “આપને કોઈ લશકર મેરે સાથ નહીં કીયા અગર મેં તન હા પહોંચુંગા તો મુસલમાન માયુસ હોંગે.” હઝરત ઉમર રદીંને ફરમાયા.

“કુમક અનકરીખ ધરસાલ હોગી. તુમ ખત લે જાઓ તાકે ખત પઢકર મુસલમાનોંકો તકવીયત હાસિલ હો. તમામ મુસલમાનોંકો મેરા સલામ દેના ચોર કહેના કે સિદ્ક દિલસે લડાઈ કરો. દુશ્મનોંપર શિદ્દત કરો, શેરોંકી તરાહ હમલા કરો ચોર અદલાહ તઆલાકો રાઝી કરો.” અખદુલ્લા ખિન કરતને કહા.

“આપ હમ સખકે લીયે દુઆ કરે.” હઝરત

ઉત્તર રદી૦ ઓર ઉનકે હમરાહીયોંને હાથ ઉઠાય ઓર અલ્લાહ તઆલા સે ઇસ્લામી લશ્કરકે લીયે નુસરત ઓર તાઇદકી દુઆ માંગી. ઇસપર અબ્દુલ્લાહ બિન કરત રદી૦ કે દિલકો તસકીન હુઇ ઓર વોહ યરમુકકી તરફ રવાના હુએ. જખ અબ્દુલ્લાહ બિન કરત રદી૦ યરમુકકી તરફ રવાના હુએ તો હઝરત ઉમર રદી૦ને સાત હઝાર જવાન યમન, હઝરમુત ઓર મકકેસે અબુ ઉબેદા રદી૦કી કુમક કે લીયે રવાના કીયે ઓર ઉનકો તાકીદ કી કે બહોત જલ્દ મયદાને જંગમે પહોંચ જાયે.

જંગે યરમુકકી દુસરી સુબેહકો માહાનને જખલાકો કહેલા લેજ કે “ મુસલમાન કેદી હમરાહ લેકર આવ ” જખલા મુસલમાન કેદીયોંકો માહાન કે રૂબરૂ લે ગયા માહાનને ઉનકો એક નઝર દેખકર કહા કે “ ઇનકો હવાલાત મેં રખો જખ તકકે મેં ઉનકો કતલકા હુકમ ન હું. ” ફિર ઉસને જખલાસે પૂછા.

“ ચેહ કેદી તો કમઝોર ઓર અધકિ દિખાઇ દેતે હંય. ” જખલાને કહા.

“ વોહ દેખને મેં કમઝોર લાગિર હંય. મગર મયદાને જંગમે શેરકી તરાહ ગરજતે હંય. ચેહ પાંચો ઇસ્લામી લશ્કરકે સરદાર હંય. ઇનકે હમરાહીયોંકો હમને કતલ કીયા મગર એક સરદાર ઝુરૂર હમારે હાથસે બચ

રહા હય ઓર વોહ ઇન સખમેં દિલેર હય. ” માહાનને પૂછા “ વોહ કોન હય ? ” જખલાને કહા.

“ વોહ ખાલિદ બિન વલીદ રહીં હય. જસને તદમર હુરાન, ખસરા ઓર હમિશક વગેયરા કો ફતેહ કીયા હય. જસને અજનાદીનમેં રૂમી લશકરકો શિકસ્ત હી, જસને હાકિમે કનસરીનકો હમારે લશકરોંકે રૂબરૂ કતલ કરડાલા. એહલે અરખમેં અગર કોઇ બહાદુર હય તો ખસ વોહી હય ઇસીકે ખાઅસ ખાકી સરહારખી શુબઅતસે લડતે હય. અગર વોહ મારા જતા તો લશકરે ઇસ્લામ એક મિનિદ બી મુકાબિલેપર ન ઠયર સકતા. ” માહાનને કહા.

“ ઉસકો કીસી તદખીરસે કયોં ન કતલ કરદેં. અગર એક શખસકી ઝાતપર હમારી ફતેહ વ શિકસ્તકા હસર હય તો ઉસકે સાથ કોઇ ફરેખ કરેં. ” જખલાને કહા.

“ ફરેખ યોં ચલ સકતા હય કે ઉસકો યહાં ખુલાફર ગિરફતાર કરલેં. ” માહાનને કહા.

“ વોહ કયોં હમારે પાસ આયગા ? ” જખલાને કહા.

“ ઇનકે હમરાહી હમારે હાથ ગિરફતાર હય. ઇસ્લામી સરહાર ઇનકી રિહાઇકે લિયે ઝુરૂર મુતરદદ હોંગે. બહેતર હય કે કિસી આદમીકો ઇસ્લામી કેમ્પમેં લેજે. જે થેહ પયગામ દે કે માહાન ખાલિદ બિન વલીદ રહીંકે સાથ

મુસલમાન કેદીયોંકે ખારેમેં ગુફતુગુ કરના ચાહતા હય. અગર સુલેહકી તજવીઝ ખાહમ કરાર પાયગી તો મુસલમાન કેદીયોંકે રહા કર દીયા જાયગા. જખ એહલે ઇસ્લામ ચેહ પયગામ સુનીંગે તો ખાલિફ બિન વલીહ રહીંકે ફિલ્દેશ લેજ દેંગે. જખ વોહ તુમારે પાસ આયગા તો હમ ઉસકે ગિરફતાર કરલેંગે એર પાંચોં કેદીયોંકે હમરાહ ઉસકેલી કતલ કરાલીંગે. મગર ઇસમેં બદનામી ગુફર હોગી એર તુમારે નામપર ધખખા આયદ હોગા. ” માહાનને કહા.

“ અગર ઇસતરાહ એહલે ઇસ્લામકે શિકસ્ત હોતી હય એર ચેહ બલા હમેશાકે લીચે હમારે મુલકમેંસે દફે હોતી હય તો બદનામીકા કયા ખોફ હય. શાહ હરકુલ સુનકર બડા ખુશ હોગા એર હમારી ઇઝઝત અફઝાઈ કરેગા. ” જખલાને કહા.

“ અગર બદનામીકા ખોફ નહીં તો ઇસ તજવીઝ કો જલ્દી અમલમેં લાઓ. ” માહાનને ફિલ્દેશ એક એલચીકે ઇસ્લામી કેમ્પમેં લેજ. જસને અખુ ઉબેદા રહીંકે પાસ હાઝિર હોકર માહાનકા પયગામ દીયા. અખુ ઉબેદા રહીં પહેલેહી ખાલિફ બિન વલીહ રહીંકે સાથ ચેહી મક્શવિરા કર રહેથે, કે કેદીયોંકે છુડાનેકી કયા તદબીર કરની ચાહીએ. અખ માહાનકા પયગામ સુનકર ખાલિફ

બિન વલીદ રહીં ખુશ હુએ ઓર કહેને લગે કે “ મેં જાને કે તૈયાર હું. ” યે સુનકર અબુ ઉબેદા રહીંને કહા.

“ તનહા મત જાઓ, એહતીયાતન એકસો સવાર હમરાહ હે જાઓ. મુમકિન હય કે દુશ્મન તુમારે સાથ દગા કરે. ” ઇસપર ખાલિદ બિન વલીદ રહીં એકસો મુસ્લિમો સવાર હમરાહ લેકર રૂમી કેમ્પકી તરફ ગયે. જબ જબલાકે કેમ્પમેં પહોંચે તો જબલાને હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ રહીં જો સળસે આગે યે ઉનસે પૂછા કે “ તુમ કયોં આયે હો ? ” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને ઇસકે જવાબમે કહા.

“ હમ માહાનકો મિલને આયે હંય. ” જબલાને કહા.

“ માહાનને તો સિફ તુમકો ખુલાયા થા યેહ સવાર તુમ હમરાહ કયોં લાયે હો ? ” ખાલિદ રહીંને કહા.

“ મેં ઇસ લીયે ઇન સવારોંકો લાયા હું કે અગર કોઈ મસલા માહાન મેરે સામને પેશ કરે તો મેં અપને હમરાહીયોંસે મશવિરા કરલું. કયોં કે હમ ખાહમી મશવિરે કે બગેર કોઈ કામ નહીં કરતે. ” જબલાને કહા.

“ તુમ ઇસી જગે ઠયરે રહો. મેં પહેલે માહાનસે દરયાફત કર આઉ. ” જબલા ગલરાયા હુઆ માહાનકે પાસ ગયા ઓર કહા કે-

“ ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ તો આયા હય. મગર ઉસકે હમરાહ એકસો સવાર હ'ય. ” માહાનને કહા.

“ વોહ બડા હોશિયાર આદમી હય મગર મુઝાયકા કયા હય એકસો કયા ઓર ભી એકસો સહી. જબ હમારે કેમ્પકે અંદર આ જાઇંગે તો ફિર કહાં નિકલ સકીંગે. અરજા હય કે હમ સબકો ગિરફતાર કરલે. છતને મુસલમાન હમારે હાથ આ જાયે ઇતનાહી ખહેતર હય. ” જબલા વાપિસ ગયા ઓર ખાલિદ બિન વલીદકો કહા-

“ માહાન તુમકો મિલનેકે લીયે તૈયાર હય. ” ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ સો સવારોંકે સાથ આગે બઢે ઓર માહાનકે ખેમેકે સામને ઘોડેંસે ઉતરે. એક રૂમી અફસરને ઇનકો કહા કે “ હથિયાર મુઝે દેહો ઓર ખેમેંમે ચલે જાઓ ” ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ને કહા “ હમ હથિયાર હરગિઝ નહિ દેંગે. અગર માહાનકો ખોફ હય તો ખેમેસે બાહર નિકલકર હમસે શુકતુશુ કરે. ” રૂમી અફસરને માહાનકો ઇતતિલા દી, માહાનને કહા “ મુઝાયકા નહીં ઉનકો હથિયારોં સમેત આને દો ”

ખાખ ૩૦

જંગે યરમુકકા દુસરા દિન.

માહાનને ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઓર ઉનકે હમરાહીયોંકે બડી ઇજ્જતકે સાથ અપને ખેમેમે' બિઠાયા. ઓર માઅમુલી મિઝાજ પુરસી કે ખાદ કહા કે “અય સરદારે અરબી ! મે'ને તુમકો તનહા ખુલાયાથા ઇસલીયે કે તુમારે સાથ સુલેહકે ખારેમે' અફતુઅ કરે. મગર તુમ નાહક ઇતને આદમી હમરાહ લે આયે ? ” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા.

“મે' ઉનકે હમરાહ ઇસલીયે લાયા હું કે ઇનકે સાથ હર ખાતમે' મશવિરા કરહું.” માહાનને કહા.

“તુમ અરબી લશ્કરમે' એક સરદાર હો ઓર બડે દાનિશમંદ માહુમ હોતે હો. તુમે મશવિરેકી કયા અફરત હય. તુમ ખતોરે ખુદ સખ કુઅથ કર સકતે હો.” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા.

“હમકો અપને ખુદ ઓર રસુલે અકરમ સલંકા હુકમ હય કે હરખાતમે' ખાહમ મશવિરા કર લીયા કરો. હમારે ખલિકા રહીંને બી હમકો સખત તાકીદ કી હુઇ હય

કે ખાહમી મશવિરેકે બગેર કોઈ કામ મત કરો.”
માહાનને કહા કે—

“ સરદાર આપસમેં મશવિરા કીયા કરતે હંય મગર
આમ સિપાહીયોંકો મશવિરેમેં કોઈ શરીક નહીં કરતા.”
ખાલિદ બિન વલીદ રદીઠને કહા.

“ હમમેં કોઈ આમ સિપાહી નહીં. સખ સરદાર
હંય ઓર સખકા મશવિરા લેના ઝુરરી હય. હમારા ખલીફા
રદીઠ ભી આમ રાયસે મુનતખિખ હોતા હય ઓર વોહ
ઉસી વકત તક ખલીફા રહે સકતા હય, જગતક કે
વોહ એહકામે ખુદા ઓર રસુલે અકરમ સલઠંકી પયરવી
કરતા રહે, ઓર હમ સખસે ઝિયાદા મુતતકી ઓર પરહેઝગાર
હો. હમ એક દુસરેકો ઇજતકી નિઘાસે દેખતે હંય કીસીકો
અદના નહીં સમજતે ઇસલીયે મેંને મુનાસિખ સમઝાકે ઇન
લોગોંકો હમરાહ લાઉ. તોંકે ઝુરરતપર ઉનસે મશવિરા
લે હું. દુવમમેં ઉનલોગોંકો એહતિયાતન ભી સાથ લાયા
હું. કયોંકે ચેહ કેમ્પ દુશ્મનોંકા હય ઓર દુશ્મનસે હરવકત
ચોકન્ના રહેના ઝુરરી હય. અખ તુમ મતલખકી ખાત કરો.”
માહાનને કહા.

“ મેંને તુમકો સુલેહકે લીયે ખુલાયા હય. ઇસસે
પહેલે મેંને ખાદશાહે હરકુલકા પયગામ તુમકો પહોંચાયા

થા જુસકો તુમને મંજુર નહીં કીયા. મેં ઇમ્મિપર અપની તરફસે ઓર ઝિયાદતી કરતા હું. યાની એક સો દીનાર તુમારે સિપેહ સાલારકો, ઓર દસ હજાર દીનાર તુમારે ખલીફકો દેતા હું. ઇસકે સિવા તુમારે પાંચ હમરાહી જે હમારી ક્યદમેં હંચ રહા કર દીયે જાઇંગે, ઓર મેં તુમકો અપના લાઇ બના લુંગા. ” ખાલિફ રદીઠને કહા.

“ હમ સુલેહકી જે શરતે પેશ કર ચુકે હંચ ઉસમેં કમી બેશીકા કોઈ ઇખત્યાર હમકો નહીં. અગર તુમ મેરે લાઇ બનના ચાહતે હો, તો સિદક દિલસે ઇસલામ કુબુલ કરલો. અગર ઇસ્લામ લાનેકે બગચર સુલેહ ચાહતે હો, તો હમારી હિક્મતમેં આ જાઓ. ઇસકે સિવા તીસરી ખાત નહીં હો સકતી. ” માહાનને કહા.

“ તુમ દાનિશમંદ આદમી હો કયેં અપના નફા નુકસાન નહિં સોચતે. દેખો તો સહી કે રૂમકે ખાદશાહોંને એહુપે અરખપર કિસકદર મહેરબાનીયાં કી હંચ. તુમારે કબીલે આવારા વ સરગરદાં નંગે ભૂકે હમારે ઇલાકેમેં આતે રહે ઓર હમને ઉંકો જગે દી. વોહ હમારે ઇલાકોં મેં આખાદ હુએ ઓર આસુદા હાલ હો ગયે. જુલસતે રેગીસ્તાનોંકે બજાયે વોહ શાદાબ ઝમીનોંકે માલિક બન ગયે. હમને કબી ઉંકો રદ નહીં કીયા. હમેશા ઉંકો પનાહ દેતે રહે. લેકિન તુમ ઉંકે લાઇ તલવાર ઓર નેઝે

લેકર હમપર હમલા આવર હુએ, હમારે શહેર ફતેહ કર લીયે ઓર હમારી દોલત છીનલી. અબ લી હમ તુમકો ઈજત કે સાથ રખસત કરતે હંય લેકિન તુમ ખ્યાલમેં નહીં લાતે. દેખો લડાઈકા અંજામ તુમારે હકમેં અચ્છા નહીં હોગા, ઓર તુમ હલાક હો જાઓગે. યા રેગિસ્તાનોંકી તરફ લગા દીયે જાઓગે ઓર તુમારા ખુરા હાલ હો જાયગા. ” ખાલિદ રદીઁને કહા.

“ જિયાદતી તુમારી તરફસે હુઈ હય. હમને તુમારા મુકાબિલા ક્રિયા ઓર શમશીરકે ઓરસે તુમકો મગલુબ ક્રિયા. જો કુચ્છ હમને લીયા હય વોહ આઈને જંગકે બ મુજબ અપના હક સમજકર લીયા હય. હમને કોઈ જિયાદતી નહીં કી. જુહોંને અમાન માંગી ઉનકો અમાન દી. જુહોંને સુલેહકી ઉનસે હમને સુલેહ કી. જો લડાઈપર આમાદા હુએ ઉનકે સાથ મરદાનાવાર મુકાબિલા ક્રિયા. હમને જંગકે કાયદે કી ખિલાફ વરજી નહીં કી. કિસી જંગે એહેદ શિકની નહીં કી. હાં તુમારી તરફસે એહેદ શિકની હોતી રહી. હમ ઇલજામસે ખિલકુલ બરી હંય. કલ તુમ લડાઈપર નિકલે તો હમને લડાઈ કી. આજ તુમને સુલેહકે લીયે ખુલાયા તો હમ હાજિર હો ગએ. ” આહાનને કહા.

“ તુમારી ખવાહિશ હરગિઝ સુલેહકી નહીં. તુમ અપની ઝિંદગર અડે હુએ હો ઓર વોહી શરતે ખાદખાર

પેશ કરતે હો. મેં આરમીનીયેકા બાદશાહ હું. હરકુલ બાદશાહ મેરે જયસે કંઈ એક બાદશાહોંપર શહેનશાહ હય વોહ બડા આલી રૂતબા ઓર ઝીશાન કયસર હય. તુમ ઉસકો ઓર મુજકો ઇસ્લામ ઓર જઝીયા કુબુલ કરનેપર મજબૂર કરતે હો. તુમારી અકલ કહાં ગઈ હય. જો શહેનશાહ ચક્ષમે ઝદનમેં પાંચ લાખ ફૈજ મુકાબિલેકે લિયે ભેજ સકતા હય વોહ તુમારી ગીડર લપકીયોંમેં કબ આ સકતા હય. કોઈ શુખ્હા નહીં કે મોત તુમારે સરપર સવાર હય ઓર તુમ હલાક હોનેકે સજાવાર હો. મેં ઉમીદ નહીં કરતા કે અગર તુમ લડાઈપર આમાદા રહે તો ઇસ મયદાનસે જીતેજી વાપિસ ફિરોગે. મોત તુમકો ઇસ તરફ ઘેર કર લે આઈ હય. અગર તુમ સુલેહ નહીં કરોગે તો મેં અભી મુસલમાન કયદીયોંકો ખુલાકર તુમારે સામને કતલ કરૂંગા.” ખાલિદ બિન વલીદ રદીઠને કહા—

“ તુમ હમકો મોતસે કયોં ડરાતે હો ? મુસલમાન કયદીયોંકી યે અયેન તમન્ના હય ઓર મેરીલી ચેહ ખવાહીશ હય. હમ મોતકા ડર મુતલક નહીં રખતે. હમ મોતકો તુમારી તરેહ મોત નહીં ખ્યાલ કરતે. હમ મોતકો ઝિંદગી સમજતે હંય. હમ તુમારી કસરતકી કોઈ પરવા નહીં કરતે. બલકે મુજકો તો યે દિખાઇ દે રહા હય કે તુમારા તમામ લશ્કર કુચ્છ કતલ હો ગયા હય કુચ્છ ભાગ

નિકલા હુય ઓર તુમ હમારે પંજેમેં ગિરફતાર હો ગયે હો. તુમારે ગલેમેં રસસી ડાલકર હમ અપને ખલીફા રહીં કે રૂબરૂ લે ગયે હુય. ઓર ખલીફાએ સાની રહીંકે હુકમસે તુમારી ગરદન મારી ગઈ હુય. ”

યે તુરકી બ તુરકી જવાબ સુનકર ખાહાન તયશમેં આ ગયા. ઉસકે મુહાકિઝ સિપાહીયોંને જો ખયમેંમે મોબુદ થે તલવારોંપર હાથ રખ લિયા ફેરન ખાલિદ બિન વલીદ રહીંકે તેવર બિગડે. વો એક જસ્ત કંકે માહાનકે તખ્ત પર ચઢ ગયે. ઓર તલવાર ખીંચલી. ખાલિદ રહીંકે હમરાહીયોંને લી તલવારેં ખીંચકર તખ્તકે ગિરફ હલકા બાંધ લીયા. ખ.લિદ રહીંકે પુકારકર કહા.

“ અગર રૂમી સિપાહી એક ઇંચલી આગે બઢે તો મેં માહાનકા કામ તમામ કરદુંગા ખાહ હમ સબકે સબ ઇંસ ખયમેં કે અંદર હી કતલ કયોં ન હો જાયે. ” માહાનકા રંગ ફક હો ગયા. ઉસકે સિપાહી સેહેમ ગયે ઓર ખાલિદ રહીંકી કુરતી ઓર જુરાઅત દેખકર શશદર રહે ગયે. માહાનને અપને આપકો યે બલામેં ગિરફતાર દેખા તો ખાલિદ રહીંકો કહા.

“ તુમારી સખ્ત કલામીસે મુજકો ગુસ્સા આ ગયા થા વરના તુમકો અઝીયત પહોંચાનેકા મેરા ઇરાદા ન થા. તુમ

તલવારે' ન્યામમે' કરલો. ઓર અપની જગેપર ખચઠ જાઓ. " ખાલિદ રદીંને કહા.

" હમ તલવારે' ન્યામ ન કરીંગે જખતક મુસલમાન કચદીયોંકો આઝાદ કરકે ઓર ઉંકો હથિઆર ઓર ઘોડે દેકર તુમ હમારે હમરાહ ન કરહો. " માહાનકો અપની જાનકી ફિકર પડી હુઈથી. ઉસને ફિલફેર હુકમ દીયા કે " મુસલમાન કચદીયોંકો રહા કરકે લેઆઓ. " ફિલફેર મુસલમાન કચદી રહા કર દીયે ગયે ઓર વોહ મુસલ્લાહ હોઃર અપને હમરાહીયોંમે' આ મિલે. ખાલિદ ખીન વલીદ રદીંને કહા.

" હમારે સાથ હલફિયા એહેદ કરો કે ખયમેસે ખાહેર હમારા કોઈ મઝાહમ ન હોગા. વર ન હમ તુમારા મુહાસરા નહીં છોડીંગે. " માહાનને જખલાકે સાથ તજવીઝ તો ચેડી કી હુઈથી કે " જખ ખાલિદ રદીં ઓર ઉસકે હમરાહી ખયમે સે ખાહાર નિકલે' તો ઉનકો ઘેર લિયે જાંય. " મઝર ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંકી જુરાઅતસે વોહ ખુદ ઘિર ગયાથા ઓર ઉસકો અપની જાનકે લાલે પડે હુએ યે ઇસને હલફિયા એહેદ કીયા ઓર જખલાકો ખુલાકર કહા કે.

" ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં ઓર ઉનકે હમરાહીયોંકો

બહિષ્કૃત કેમ્પકે બાહર છોડ આયે. ” જબલાને દાંત પીસે મગર અબ કયા હો સકતાથા. ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં અને હુમરાહીયોંકે સાથ ખુશી કે નાઅરે બલદં કરતે હુએ સહી વ સાલીમ અને કેમ્પમેં પહોંચ ગયે. લશકરે ઈસ્લામને મુસલમાન અસીરોંકો ખાલિદ ખીન વલીદ રદીંકે હુમરાહ દેખા તો બહોતહી ખુશ હુએ ઓર અઘ્લાહો! અકબરકે નાઅરે ઝોર શોરકે સાથ બલદં કીયે. અબુ ઉબેદા રદીં અદલાહ તઆલાકા શુકરીયા બજા લાયે ઓર ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંકે હકમેં દુઆએ ખેર કી. ફિર ખાલિદ રદીંસે પૂછા કે—

“ અય અબા સુલેમાન ! કયા ફેસલા કર આયે હો. ” ખાલિદ રદીંને કહા કે—

“ હમારી શરતોંકો વોહ મંજુર નહીં કરતે ઓર હમને દિનકી મંજુર નહી કીં. લડાઈ કે સિવા કોઈ ચારા નહીં. ” ઉસદિન લડાઈ બંધ રહી ઓર બની ગરસાન મયદાનસે અને મકતુલોંકો ઉઠાકર દફન કરતે રહે. અબુ ઉબેદા રદીંને અને લશ્કરીયોંકો શામકી નગાઝકે બાદ ઇતતિ લા દી કે “કલ લડાઈ ફિર શુરૂ હોગી. પહેલી લડાઈમેં હમકો અદલાહ તઆલાને ફતેહ દી હય રોર દુશ્મનોંકે હિલોમેં હમારી હયબત ડાલ દી હય. કલ તુમ બડે સખર ઓર સાખિત કદમીસે મુકાબિલા કરના, મયદાને જંગસે મુંહ

ન મોડના બલકે મોતકા આગે બઢકર ઇસલિકખાલ કરના ઓર ઇસખાતકો બખુખી યાદ રખના કે સઆદતેદારેન વોહી હાસિલ કરેગા જો કલ અદલાહ ઓર રસુલ સલ્વંકો રાઝી કરેગા.” અબુ ઉબેદા રહીંકે ખાદ ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા.

“અય મેરે ભાઇયો ! દુશ્મનોંકી કસરતકા ખ્યાલ ન કરના મેં આજ ઉનકે લશ્કરમેં ગયા થા. ખેશક વોહ તેઅદાદમેં બોહોત હેં. મગર હિમતેં તોડે હુએ ઓર હવસલા હારે હુએ હંય. અગર તુમ સાબિત કદમ રહોગે, તો અદલાહ તઆલા તુમકો ગાલિબ કરેગા. આજ રાતકો અદલાહસે સખર ઓર નુસરતકી દુઆ માંગતે રહેના.” જબ સુબેહ હુઈ તો અબુ ઉબેદા રહીંને નમાઝસે ફરાગત પાકર ખાલિદ બિન વલીદ રહીંસે કહા—

“અય અબા સુલેમાન ! મેંને તુમકો ઇસ લશ્કરપર સરદાર મુકરર કીયા. તુમ સફેં દુરસ્ત કરો ઓર જીસકો ચાહો મયમના મયસરાપર સરદાર મુકરર કરો ઓર અપની તદબીરસે લશ્કરકો આરાસ્તા કરો.” ફિર સબ લશ્કરીયોંકો હુકમ દીયા કે “જો કુચ્છ ખાલિદ બિન વલીદ રહીં હુકમ કરેં ઉસકી દિલો જાનસે તાઅમીલ કરના ઓર ઉનકે હુકમકે ખિલાફ કુચ્છ ન કરના.” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને એક કાબિલ જનરેલકી તરાહ લશ્કરે ઇસ્લામકો

આરાસ્તા ક્રીયા ઓર મયમના મયસરાપર ચીદાહ ચીદાહ સવદાર મુકરર કીયે. ઉધર માહાનને લી અપના લશકર મયદાનમેં નિકાલા ઓર ઉસકી તીસ સદેં એક દુસરેકે પીછે ખડી કી. જખ દોનોં લશકર આરાસ્તા હોકર મુકાબિલ હુએ તો રૂમી લશકરમેંસે એક રૂમી પહેલવાન મયદાનમેં નિકલા ઓર હરીફકો તલખ ઠીયા. લશકરે ઇસ્લામસે રૂમાસ હાકિમે ખસરા જે ફતેહ ખસરાકે બાદ મુસલમાન હોકર લશકરે ઇસ્લામમેં મિલ ગયાથા વોહ મુકાબિલેકે લિયે નિકલા. રૂમાસને રૂમી પહેલવાનકો રૂમી ઝખાનમેં મુખાતિખ કીયા. ઇસપર રૂમી પહેલવાનને ઉસકો મત્લામત કી કે “તુ રૂમી નસલકા આદમી હોકર કયોં મુસલમાન હો ગયા?” ઇરકે જવાબમે રૂમાસને કહા કે—

“મયને ઇસ્લામકો અરખા દીન પાયા, મેરા દિલ ઉસકી અઝમતકા કાયલ હો ગયા ઓર મેં સિદક દિલસે મુસલમાન હો ગયા. વાકેઈ એહલે અરખ રાસ્તીપર હંચ ઓર તુમ લોગ ખતાપર હો.” રૂમી પહેલવાનને કહા—

“મેં એહલે અરખકે દીનકો નિહાયત ઝખૂન સમઝતા હું.” રૂમાસને કહા.

“તૂ ગુમરાહ હય.” ઉસપર રૂમી પહેલવાનને રૂમાસ પર હમલા કીયા, રૂમાસને ઉસકા વાર હોસલેસે સંબાલા.

કુચ દેરતકે બરાબર વાર પડતે રહે એમ કોને લાગત
 ઉનકે કરતબ દેખકર ખુશ હોતે રહે. આખિર રૂમી પહેલ-
 વાનને સુખુક દસ્તી કરકે રૂમાસપર એક સખતવાર કીયા
 એમ રૂમાસકો અખમી કીયા રૂમાસ અખમી હોકર ઘોડા
 દોડાકર બાપિસ આ ગયા એમ ઇસકા અખમ દોકર ખાંધા
 ગયા. રૂમી પહેલવાન મયદાનમે શેરકી તરાહ ગરજને લગા
 ઇસ્લામી લશકરસે મયસરા બિન મસરૂક મયદાનમે નિકલા
 મગર ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને ઉસકો રોક લિયા એમ
 કહા કે-

“ રૂમી પહેલવાનકે સાથ લડાઈ કરનેકે બનિસખત
 અપની જગેપર ઠથરના જિય.દા ગુરૂરી હય. ” ઇસપર
 આમિર બિન કફીલ રહીં નિકલા ઉસકો બી ખાલિદ રહીં
 ને રોક લીયા એમ કહા.

“ તુમ કમસિન હો એમ રૂમી પહેલવાન બડા આજ
 મુઠા કાર હય. તુમ ઉસસે અહોદાબરા નહી હો સકોગે ”
 આમિર બિન કફીલ રહીંને કહા કે.

“ અય સરદાર તુમને ઇસ રૂમી પહેલવાનકી બડી
 વકઅત બઠા દી હય એમ હમારે દિલોંમે ઉસકા ખોદ ડાલ
 દીયા હય. ” ખાલિદ રહીંને કહા.

“ મેંને ઉસકી લડાઈકા ઠંગ દેખ લીયા હય વોહ

હમારે એક પહેલવાનખર ગાલિખ આ ચુકા હય. મેં નહીં પસંદ કરતા કે હમારે દુસરે આદમીપર બી વોહ ગાલિખ આ જાય. ઇસતરાહ રૂમીયોંકા હોસલા બદ જાયગા. તુમ અપની જગેપર ખડે રહો. ” ઇસકે બાદ હરસ બિન અબદુલ્લાહ રહીં નિકલા ખાલિદ રહીંને ઉસકો કહા કે “ બેશક તુમ મજબુત આદમી હો. મગર ચેહ બતાવકે ઇસસે પહેલે બી તુમને તનહા કીસી પહેલવાનકા મુકાબિલા કીયા હય ! ” હરસ રહીંને કહા “ નહીં. ” ખાલિદને કહા, “ તુમ મુકાબિલેપર ન જાઓ. ” ઇસપર કયસ બિન હુબયરા રહીં મયદાનમેં નિકલા ઓર ખાલિદ રહીંને ઇજાઝ માંગી. ખાલિદ રહીંને કહા.

“ બેશક તુમ રૂમી પહેલવાનકે ખરાખર હો. બિસમિલ્લાહ મુકાબિલેપર જાઓ. મગર હોશિયાર રહેના. કયોંકે રૂમી પહેલવાન જંગકે ફનમે પુરા માહિર માલુમ હોતા હય ” રૂમી પહેલવાનને લલંકારકર આસમાન સારપે ઉઠાયા હુઆ થા કે કયસ ઉસકે મુકાબિલ હુઆ. પહેલે તો નેઝા બાઝી હુઈ ઓર કયસને અચ્છે કરતબ દિખાય રૂમી પહેલવાનબી નેઝા બાઝીમે ઉસ્તાદ થા. નેઝા બાઝીમે દોનોં ખરાખર થે. ફિર નેઝે ફેંકકર દોનોંને તલવારે ખીંચ લીં. કયસ રહીંને ખડે ઓરસે તલવારકા વાર કીયા રૂમીને તલવારકા વાર ઠાલપર સંભાલા. મગર તલવાર ઠાલકે કાટકર રૂમીકી

ખોદપર પડી ઓર ખોદપર પડતેહી હો દુકડે હો ગઈ. રૂઝી
કો કુચ્છ આસેખ ન આયા ઓર ઉસને કુચ્છકો ખે હથિયાર
પાકર ઉસપર હમલા કીયા મગર કુચ્છ રહીં ભાચ્છન
ઘોડા ફેરકર મયદાનસે નિકલ ગયા. જખ અપને લશ્કરકે
કરીખ પહોંચા તો ઉસકે દિલને ઉસકો મલામત કી ઓર
કહા કે “કુચ્છ તું કયું મયદાન છોડ આયા હય? મોત
કયા શે હય કે તૂ ઉસસે ડર ગયા.” ચેહ ખ્યાલકા આના
હી થા કે કુચ્છને ફિર ઘોરકા રૂખ મયદાનકી તરફ કર
લીયા. ઓર છોટી ખંજર કમરસે નિકાલ લી. ભાચ્છન
ખાલિદ ખિન વલીદ રહીંને પુકારકર કહા.

“કુચ્છ વાપિસ આ જાઓ.” કુચ્છને ખત્તહ
આવાજસે કહા.

“કયા તુમ મેરી જિંદગીમેં કોઈ ઘડી ખલા યા ઘટા
સકતે હો?” ખાલિદ રહીંને કહા.

“નહીં.” ચેહ સુનકર કુચ્છ રહીંને મયદાનકી
તરફ મુંહ કર લીયા. ખાલિદ રહીંને પુકારકર કહા.

“કુચ્છ રહીંકે પાસ તલવાર નહીં કોઈ હયજો ઉસે
તલવાર દે આયે?” અખદુર રહેમાન ખિન અખિખકર
રહીંને લલકારકર કહા.

“ મેં જાતા હું.” ખાલિદ રહીંને ઉનકો તલવાર દી અખદુર રહેમાનકો મયદાનમેં આતે દેખકર રૂમીયોંને સમજાકે વોહ અપને હમરાહીકી ઇમદાદકો નિકલા હય. ઇસપર દો રૂમી સવાર અપને પહેલવાનકી ઇમદાદકો આ પહોંચે ઓર એકને અખદુર રહેમાન રહીંકો કહા કે—

“ તુમ લોગ સાહિબે ઇન્સાફ હોનેકા તો બડા દાવા કરતે હો ?” અખદુર રહેમાન રહીંને કહા

“ બેશક હમારા દાવા સચ્ચા હય.” રૂમીને કહા—

“ ચેહ કયા ઇન્સાફ હય કે દો પહેલવાન લડ રહે હંચ ઓર તુમ અપને હમરાહીકી ઇમદાદકો પહોંચ ગયે હો.” અખદુર રહેમાન રહીંને કહા—

“ મેં તુમારે પહેલવાનસે લડને નહીં આયા બલકે અપને પહેલવાનકો તલવાર દેને આયા હું અગર તુમકો દો ઓર એકકા ઇતના ખ્યાલ હય તો તુમ દો ઓર મેં એક હું આવ મેરે સાથ મુકાબિલા કરો.” કયસ ઓર ઉસકા હરીફ અખદુર રહેમાન રહીંકી ખાતેં સુનકર તઆબુબ કર રહેથે ઓર દુસરે રૂમી પહેલવાન બી મુતઆબુબ હુએ. ઉનહોંને કહા “ અચ્છા તુમ અયસેહી દિલેર હો કે દો પહેલવાનોં કે સાથ લડ સકતે હો તો આવ તુમારી આઝમાયશ કરે.”

દોનોં રૂમી અખદુરરહેમાન રહીંપર હમલા આવર હુએ. અખદુરરહેમાનને ઘોડા ફેર કર દોનોંકે વાર ખાલી દીયે આર ફિર સામને હોતેહી એક રૂમીપર અયસા તાક કર નેઝા લગાયા કે ઉસકી ઝિરાહકો તોડકર જીગરકે પાર હો ગયા. રૂમી ધાયલ હોકર ઝમીનપર ગિરપડા. પહેલા રૂમી જો કયસ રહીંકે મુકાબિલ થા અપને હમરાહીકો મક-તુલ દેખતેહી ગુસ્સા ખાકર અખદુરરહેમાનકી તરફ લપકા કયસ લી અખદુરરહેમાનકી ઇમદાદકો પહોંચા મગર અખ-દુર રહેમાનને કયસકો ખુદ્દાકા વાસ્તા દેકર કહા—

“પીછે હઠકર ઝરા દમ લેલો આર મુઝે એકલેકો ઇન દોનોં રૂમીયોંસે મુકાબિલા કરને દો.” કયસ પીછે હઠ ગયા. આર અખદુરરહેમાન દોનોં રૂમીયોંકે મુકાબિલ હુઆ. દોનોંને ચકબારગી અખદુરરહેમાનપર વાર કીયા. મગર અખ-દુર રહેમાનકા ઘોડા બિજલીકી તરાહ કોન્દ ગયા આર રૂમીયોંકે દોનોં વાર ખાલી દીયે. મુંહ ફેરતેહી અખદુર રહેમાનને એક રૂમીપર તલવારકા વાર કીયા આર ઉસકો દો દુકડે કરકે ઝમીનપર ગિરા દીયા. તીસરા રૂમી ચેહ સુખુક-દસ્તી દેખકર મળહુત હો ગયા. અખદુરરહેમાનને કયસકો કહા કે “ખઠો આર સવાખમેં શરીક હો જાઓ.”

કયસને ખઠકર અપને હરીફપર તલવારકા વાર કીયા આર ઉસકો ધાયલ કરકે ઝમીનપર ગિરા દીયા. ચેહ હુદ્દરત-

નાક કારનામા દેખકર ઇસ્લામી લશ્કરમેં ખુશીકા નારા બલંદ
 હુઆ ઓર રૂમી લશ્કરપર સન્નાટેકા આલમ છા ગયા.
 માહાન યેહ હાલ દેખકર સખત અંદોહગી હુઆ કયોંકે
 યેહ તીન પહેલવાન ઇસ્કે લશ્કરમેં બડે નામી થે જો અબ-
 દુર રહેમાન ઓર કયસને કતલ કર દીયે. અબદુરરહેમાન
 મયદાનમેં બડે રહે ઓર હરીફ તલબ કરતે રહે મગર
 કીસીકો મયદાનમેં નિકલને કી જુરાઅત ન પડી. ઇસ પર
 અબદુરરહેમાન શેરકી તરાહ ગરજતે હુએ રૂમીયોંકે દાઈ
 બાજુપર જા પડે ઓર કઇએક રૂમીયોંકો કતલ કરકે ફિર
 મયદાનમેં આ બડે હુએ. ઇતનેમેં ખાલિદ બિન વલીદ
 રહીંને પુકારકર કહા કે—“ અબદુરરહેમાન વાપિસ આ
 જાઓ તુમને હયરત અંગેઝ કામ કીયા હય ઓર શુજા-
 અતકા હક અદા કીયા હય. ” ઇસ પર અબદુરરહેમાન અપને
 લશ્કરમેં વાપિસ ચલે ગયે. ફિર રૂમીયોંમેંસે કોઈ પહેલવાન
 ન નિકલા. માહાનને અગલી સફકો આગે બંદનેકા હુકમ
 દીયા ઉધરસે ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને લી એક ફૈજકા
 દસ્તા મયદાનમેં બઢા દીયા. લેકીન ફરીકેન બચ બચ કર
 લડતે રહે ઓર એક દુસરેકે ગલે ન પડે બહોત થોડે આદમી
 જાનેબેનસે કતલ હુએ. ઇતનેમેં આફતાબ ગુરૂખ હુઆ ઓર
 દોનોં લશ્કર લડાઈ છોડકર અપને અપને કેમ્પમેં વાપિસ
 ચલે ગયે.

બાબ ૩૨

જે જે યરમુકકા તીસરા દિન.

જબ માહાન મયદાને જંગમે અપને કયામ ગાહમે પહોંચ્યા તો નિહાયતહી અફસુરદા ખાતિર થા. કયોંકે ઉસને દેખ લીયાથા કે રૂમી સિપાહી એહલે અરબસે ખોફ ખાતે હંચ એર કદમ આગે નહીં બદાતે. ઇસકો ચેહ ફિક થી કે અગર ઇસ્લામી લશકરકો ઇસ માઅરિકેમેં ફતેહ હાસિલ હુઈ એર રૂમી લશકર મયદાન છોડકર ભાગ નિકલ્યા તો ફિર અરબોંકી પેશ કદમી નહીં રૂક સકેગી એર તમામ શામ એર રૂમ ઉનકે કબજેમેં આ બાયગા ઇસપર ઉસને હરકુલ બાદશાહકો ખત લિખખા કે “ એહલે અરબકો હરચંદ સુલેહપર ખુલાયા ગયા એર ઉનકો બહોતેરા લાલચ દીયા ગયા મગર વો નહિં માનતે એર મુકાબિલેપર અડે હુમે હંચ. જબલા એર ઉસકી કોમ ગરસાન પહેલે દિન એહલે અરબકે મુકાબિલેપર નિકલે. એહલે અરબમેંસે સિર્ફ સાઠ આદમી સાઠ હજાર બની ગરસાનકા મુકાબિલા કરને કે લીયે મયદાનમેં આયે હમ ઉનકી ઇસ દિલેરી એર જુરાઅતપર હયરાન થે. ગો હમેં ચકીન થા કે વોહ જલ્દ કતલ હો બાદગે મગર નતીબ દેખકર હમ એરબી

સખત હયરાન હુએ. વોહ સાઠ આદમી શામ તક લડતે રહે ઓર પાંચ હઝાર બની ગરસાનકો કતલ કર ડલા. ઉનકી તરફસે સિફ દસ આદમી કતલ હુએ ઓર પાંચ હમારે હાથ અસીર હુએ. જબલાકી તેહરીક પર ઇસ્લામી લશ્કરકે સરદારોંકે સાથ ફરેખ કીયા ઓર ઉનકો દગાસે કતલ કરનેકે લીયે અપને પાસ ખુલાયા મગર વો મેરે ઉસ્તાદ નિકલે ઓર ઉલટા મુઝકો મેરે ખયમેમેં ઘેર લીયા. મેને અપની જાન બચાનેકે લીયે ઉનકે કેદીલી છોડ દીએ. મેં ઉસ્કી જુરાઅત ઓર જસારતપર હયરાન હું. આજ મેં બડે ગુસ્સેકે સાથ અપના લશ્કર મયદાન મેં લેકર નિકલા ઓર દિનલર એહલે અરબકા મુકાબિલા કીયા દિનલર લડાઈ છોતી રહી મગર હમસે કુચ્છ ન બન પડા. હમારે તીન બહાદુર પહેલવાન કતલ હુએ. જો આજ ફરીકેનકે થોડે આદમી કતલ હુએ મગર મેંને માલુમ કીયા કે હમારે સિપાહી એહલે અરબસે ખોફ ખાતે હય ઓર ઉનકે દિલોંપર એહલે અરબકી હયબત છા ગમ્મ હય. વો આજ બહોતહી બચ બચકર લડતે રહે. અગર મેં આજ ઉનકે પીછે ન હોતા તો અજબ નહીં કે વો મયદાન છોડકર ભાગ નિકલતે. અબ મેરે દિલમેં યે તશવીશ પયદા હુઈ હય કે અગર ખુદા ન ખવાસ્તા ઇસ મયદાનમેં હમને શિકસ્ત ખાઈતો ફિર હમારા કહીં ઠિકાના નહીં રહેગા. ઇતના લશ્કર દુસરી મરતબા હમસે ફરાહમ નહીં હો સકેગા ઇસ લીયે મેંને મુફરિસલ હાલ રાસ્ત ચસ્ત

લિખ દીયા હય ઓર મેરા ઇરાદા હય કે ચંદ રોઝ લડાઈ બંદ રખું તાકે મેરે સિપાહીયોંકા ખોફ દૂર હો જાય ઓર ઉનકે દિલ કુચ્છ મઝબૂત હો જાયે. અયસી બતા કોમકે સાથ વાસ્તા પડા હય કે મેં કુચ્છ અર્જ નહીં કર સકતા. યે જીન હંય યા ભૂત હંય ચીમટે હુએ ગલેસે ઉતરતેહી નહીં મોતકો તો વોહ કુચ્છ સમજતે નહીં. યું દેખને મેં નહીં પુલ બદન ઓર લાગિર હંય મગર જબ મયદાનમે નિકલ તો હંય તો શેર બન જાતે હંય. મેં હત્તુલમકદ્દર ઇસ બલાકો દહે કરનેકી કોશિશ કરૂંગા ઓર જબ તક મેરી જાનમેં જાન હય મયદાને જંગસે મુંડ ન મોડુંગા આપ કોઈ હુકમ યા હિદાયત દેના આહેં તો ઇતતિલા બખશે. ”

યેહ ખત લિખકર માહાનને એક કાસિદકો દીયા ઓર કહા કે “ શાહે હરકુલકે પાસ એનતાકીયેમેં લે જાજ. ” ઇતનેમેં ખાનેકા વક્ત હુઆ મગર માહાનને ખાના ન ખાયા. યે બખર ઉસકે લશકરમેં ફિલદોર ફેલ ગઈ કે માહાન બાદ-શાહને આજ ખાના નહીં ખાયા. ઉસી વક્ત ઉસકે માતેહત સરદાર ઉસકે પાસ આયે ઓર કહેને લગે કે “ આપ કયોં ઇતના ગમ ખાતે હંય લડાઈકા હાલ અયસાહી હોતા હય કલી ઇધર કલી ઉધર ખુદા ન કરે અલી હમને શિકસ્ત નહીં ખાઈ સિફ્ત હો મુકાબિલે હુએ હંય અગર ઇનમેં એહલે અરબ હમારે મુકાબિલેપર અડે રહે હંય તો કલ હમ ગાલિબ

આ બાઈજો. બાતહી કયા હય. લશ્કર હમારા જુ'કા તું હય કબ તક એહલે અરબ હમારે મુકાબિલેપર અડે રહે'ગે. આખિરકાર ઉનકો શિકસ્ત હોગી એર હમ ફતેહ હાસિલ કરી'ગે. ” સરદારોંકી યે બાત સુનકર માહાનને કહા—

“ મે'ને આજ લડાઈકા ઠંગ દેખા હય. હમારે આદ-મીયોંસે કુચ્છ નહીં હો સકા વોહ ખોફ ઝદાથે એર આગે બઢનેસે ડરતે થે. અયસી બેદિલ ફાજકે સાથ કામિયાબી કી કયા ઉમીદ હો સકતી હય. મેરા ઇરાદા હય કે મેં ચંદ દિન લડાઈ બંદ રખું. ” જરજરને કહા—

“ આપ લડાઈ બંદ ન કરે' ઇસમેં હમારી કમઝોરી સાબિત હોગી. અગર આપ તમામ લશ્કરકો મુકાબિલેકા હુકમ નહીં દેતે તો હમકો હુકમ દે' કે બારી બારી મુકાબિલેપર જાએ' હમારે માતેહત એક એક લાખ સિપાહી હંચ એક દિનમેં બઢેંગા ફુસરે દિન કનાતીર, તીસરે દિન કુવરીર એર ચોથે દિન દરીહાન. ઇસી તરાહ હમ બારી બારીસે મુકાબિલા કરી'ગે. હમારે લશ્કર કો ભી આરામ મિલતા રહેગા એર એહલે અરબકી તેઅદાદ ભી ઘટતી જાયગી. ચાલીસ હજાર સીપાહીયોંકે સાથ વોહ કબ તક મુકાબિલા કરતે રહી'ગે. મુઝકો તો ઉમીદ હય કે દો તિન દિનમેંહી ઇનકા કામ તમામ હો જાયગા. ” માહાનને કહા—

“ મે'ને અરબોં કો દેખ લીયા હય એર ઉનકી લડાઈકા

ઢંગ અચ્છી. તરાહ જાંચ લીયા હય મેરા ચેહી ઇસલા હય કે મેં ચંદ રોઝ લડાઈ ખંદ રખું. મેને હરકુલ ખાદશાહકો લી ખત લીખ દીયા હય. તુમ ચંદ રોઝ સખર કરો ઓર લશ્કરકો આરામ કરને દો ફિર જબ મુનાસિખ વક્ત આયગા મેં ખુદ લડાઈમેં જાઉંગા.” ચે જવાબ સુનકર ચારેં સરદાર અપનાસા મુંહ લેકર વાપિસ ચલે ગયે ઓર દિલમેં હયરાન થે કે માહાનપર અરખોંકા ખોફ કયોં ઇસ કદર ગાલિખ હો ગયા હય.

ઇધર લશ્કરે ઇસ્લામને નમાઝેં અદા કીં ઓર રાત આરામસે ખસર કી. જબ સુખેહ હુઇ તો ફરાગતે નમાઝ કે ખાદ અખુ ઉખેદા રહીં લશ્કરકો આરાસ્તા કરકે મયદાનમેં નિકલે મગર રૂમીયોંકી તરફસે કોઇ સામને ન આયા. અખુ ઉખેદા રહીંને મુતહમયિર હોકર દુશ્મનકે કેમ્પમેં જસુસ રવાના કીયે. વોહ ખખર લાય કે “માહાનને હરકુલ ખાદ-શાહકો ખત લિખા હય ઓર ઉસકે જવાબકા મુનતઝિર હય. જબ તક જવાબ ન આયગા ઉસ વક્ત તક લડાઈ ખંદ રહેગી.” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા કે “અય અમીનુલ ઉમ્મત ! રૂમીયોંકે દિલોંમેં હમારી દહેશત ફયલ ગઈ હય ઓર ખોફકી વજેહસે વોહ મયદાનમેં નહીં નિકલે. મુઝે ઇજાઝત દોકે લશ્કર લેકર ઉનકે કેમ્પ પર હમલા કરૂં તાકે અદલાહ તઆલા ચે મુશકિલ આસાન કરે.” અખુ ઉખેદા રહીંને કહા.

“ અય અબા સુલેમાન! જલ્દી ન કરો. જલ્દીકા નતીજા અચ્છા નહીં હુઆ કરતા. ચલો હમ લી વાપિસ ચલેં ઓર જબ તક રૂમી મયદાનમેં ન નિકલેં હમ લી અપને કેમ્પમેં આરામ કરેં.” ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને કહ્યા—

“ અય અમીનુલ ઉમ્મત! દુશ્મનકો સંભલનેકા મોક. ન દેના ચાહીએ. ઇસ વકત વો બદહવાસ હો રહે હંય. યકીનન હમકો ક્તેહ હોગી. ” મગર અબુઉબેદારદીં ને ખાલિદ બિન વલીદ રદીં કી ઇસ રાયસે ઇતિતિકાક ન કીયા. ઓર લશકર કો વાપિસી કા હુકમ દે દીયા. ખાલિદ રદીં અબ કયા કર સકતે થે. અપને સિપેહ સાલાર કી હુકમ ઉદુલી ઇનસે હો નહીં સકતીથી. ન ચાર વોહલી અફસોસ કરતે હુએ લશકર કે હમરાહ કેમ્પમેં વાપિસ ચલે ગયે. સાત દિન તક લડાઈ બંદ રહી ઓર કોઈ ફરીક મયદાનમેં ન નિકલા. ઇસ અરસેમેં સાત હજાર જવાન જો ખત્તીફએ સાની રદીં ને કુમક કે લીયે ઇસ્લાલ કીયે થે પહોંચ ગયે. અબુ ઉબેદા રદીં ઇનકો દેખ કર બહોત ખુશ હુએ કયોં કે ઉનમેં અકસર મશહુર તેગઝન ઓર નામી જંગળુ થે. ઇસ્લામી લશકર કો ઉસસે બહોત તકવીયત પહોંચી ઓર ખત્તીફએસાની રદીં કી હમદરદી કે શુકર ગુઝાર હુએ. જબ માહાનને છ દિન એહલે અરબકો મયદાનમેં નિકલતે

ન દેખા તો ઉસને બની ગસ્સાનમેંસે દો તીન આદમીયોકો બસુસીકે લીયે ઇસ્લામી લશકરમેં લેજ દીયા. વોહ લશકરે ઇસ્લામમેં એક દિન ઓર રાત ખુફિયા તોરસે રહે ઓર વાપિસ બકર ઉન્હોંને માહાનકો યે ઇતતિલા દી કે “ઇસ્લામી લશકર મજેકી નીંદ સોતા હય ઓર મજે કે સાથ ઉઠતા હય નમાઝેં પઢતે હય રોઝે રખતે હય ખાને પકાતે હય ઓર ખુશ વ ખુરમી કે સાથ ખાતે હય. વો મયદાનમેં લડને કે લીયે કબી ન નિકલીંગે, જબ તક રૂમી લશકર મયદાનમેં ન બાય.

માહાનને યે ખબર સુનકર એક તદખીર સોચી ઓર અપને માતેહત સરદારોં હો ખુલાકર કહા.

“ લશકરે ઇસ્લામ મયદાનમેં નહીં આયગા જબ તક કે હમ મયદાનમેં ન નિકલેં મેરી યે તજવીઝ હય કે હમ આજ્ઞાતકો લશકર આરાસ્તા કરેં. લશકરે ઇસ્લામ મયદાનમેં આનેકે લીયે તૈયાર ન હોંગે હમ અચાનક ઉન પર બં પડીંગે ઓર ઉનકો તહે તોગ કરદેંગે. ” સખને ઇસ તજવીઝકો પસંદ કીયા. દિન ભરતો વો ચુપચાપ રહે જબ રાત હો ગઇ તો માહાનને લશકર આરાસ્તા કીયા ઓર રાત ભર સફેં દુરસ્ત કરતા રહ્યા. જબ લશકર પુરે તોર પર આરાસ્તા હો ગયા ઓર માતેહત સરદારોં

કો પુરી હિદાયત દી જાચુકી તો સુખેહ હોનેસે પેશતર લશકરકો આગે બઢનેકા હુકમ દીય.

એહલે ઇસલામ અપને કેમ્પમેં રાતભર મઝેસે સોતે રહે. ઇન્હેં કુચ્છ ઇલ્મ ન થા કે દુશ્મનકે લશકરમેં કયા હલ ચલ મચ રહી હય. વો હરખે હસ્તુર અલરસુખહા ઉઠે આર સુખહેકી નમાઝ કે લીયે જમા હુએ. નમાઝસે વોહ ફારેગ હુએ તો ઉનકે સિપાહી જો મચદાને જંગ કે પેહેરે પર મુતઅઘ્યિન થે બઢ હવાસ દોડતે હુએ પહોંચે આર ઇતતિલાઅ દી કે “ દુશમાનકા લશકર આરાસ્તા હો કર હમલે કે લીયે આ રહા હય.” અબુ ઉમેદા રદી૦ ચેહ સુનકર ફિકરમંદ હુએ આર કહેને લગે કે—

“ માહાનને હમારે સાથ ફરેબ કીયા હય આર હમ પર અચાનક હમલા કરદીયા હય. હમ બિલકુલ તૈયાર નહીં હંચ આર હમારા લશકર મુતફરરિક પડા હય. જબ તક કે હમ લશકર કો આરાસ્તા કરેં તબતક રૂમી હમ પર ટુટ પડીંગે. અય અબા સુલેમાન! કયા તદબીર કરની ચાહીએ. ” ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ ને કહા.

“ આપને ઉસવકત મેરી સલાહ પર અમલ ન કીયા આર દુશમનકી કમઝોરીકા ફાયદા ન ઉઠાયા. અબ દુશમનને હમારી ગફલતકા ફાયદા ઉઠા લીયા હય આર અચાનક હમ પર હમલાઆવર હુઆ હય. ઇસ વક્ત દુસરી તદબીર કયા

હો સકતી હય. મગર પાનસો સવારોંકો જલ્દ તૈયારીકા હુકમ દીજીયે મેં ઉનકો લેકર મયદાનમેં જતા હું. રૂમી લશકરકો મયદાનમેં રોકનેકી કોશિશ કરૂંગા આપ ઇતનેમેં લશકરકી સફેં હુસ્ત કર લેં ઓર આરાસ્તા હો કર મેરે ખીછે મયદાનમેં આ જાયે. ”

યે ખબર બિજલીકી તરાહ ઇસ્લામી કેમ્પમેં ફેલ ગઈ. ઓર પાનસો સવાર જલ્દ જલ્દ મુસલ્લાહ હો કર ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કે હમરાહ મયદાને જંગકી તરફ બઢે. ઝુબેર બિન અવામ રહીં ફઝલ બિન અબ્બાસ રહીં યઝીદ બિન અબી સુફિયાન રહીં રબીઆ બિન આમિર રહીં મયસરા બિન મસરૂક રહીં કયસ બિન હુબયરા રહીં ઝરાર બિન અઝવર રહીં મકદાદ બિન અસવદ રહીં અબુઝર ગફફારી રહીં ઉમર બિન માદીકરબ રહીં અમ્માર બિન યાસિર રહીં રાફેઅ બિન ઉમયરા રહીં શરજલ બિન હસના રહીં ઓર દીગર સુબ્બાને ઇસ્લામ ઇસ દસ્તેમેં શામિલથે. ઉનકી રવાનગી કે બાદ અબુ ઉબેદા રહીં ને લશકર કો તરતીબ દીયા. ચુકે નામી સરદાર ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કે હમરાહ ચલે ગયે થે ઇસલીયે ઉનકે નાયબોં કો ઉનકી જગે મયમના મયસરાપર મુકરર કીયા.

જબ થેહ પાંચસો ઝિરાહપોશ સવાર નેઝે તાને હુબે મયદાને જંગમે આ પહોંચે તો રૂમી લશકર અપને કામોં

પર ઠયર ગયા ઓર માહાનકા મતલબ પુરા ન હુઆ. ફરી કયનમેંસે કીસીને એક દુસરેપર હમલા ન કીયા ઓર ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કા ચે અયન મનશા થા કે જબ તક ઇસ્લામી લશ્કર મયદાનમેં ન પહોંચ જાય લડાઈ શુરૂ ન હો.

ઈતનેમેં અબુ ઉબેદા રહીં લશ્કર લે કર મયદાનમેં પહોંચ ગયે ઓર ખાલિદ બિન વલીદકો જા મિલે. સખ સરદાર અપની અપની જગે પર આ ગયે. પયદલ ફૈજપર શરભલ બિન હસના રહીં મયમનાપર યઝીદ બિન અબુ સુફિયાન રહીં મયસરા પર કયસ બિન હુબયરા રહીં કદબમેં ખુદ અબુ ઉબેદા બિન જરરાહ રહીં ઓર લશ્કરે ઝહફપર ખાલિદ બિન વલીદ રહીં અપને નશાન લે કર ખડે હો ગયે.

માહાનને અપને લશ્કરકો ઇસિતરાહ તરતીબ દીયા થા કે કુનાતીર મયે અપને હસ્તએ ફૈજ કે મયમનાપર દરીહાન મયસરાપર કુવરીર ઓર જરજર કદબમેં જબલા બિન એહમ સખસે આગે ઓર ખુદ માહાન એક ખલંદ મકામ પર ચઢ ગયા. જહાં ઇસકે લીચે શામીયાના ખડા કીયા ગયા થા. ઇસ શામીયાને કે ઇરદ ગિરદ દો હઝાર જંગલુ ખતોર બોડી ગાર્ડ મુકરર કીચે ગયે.

અબુ ઉબેદા રહીંને અપને તમામ સરદારોંકો નસીહત

કી કે “ અલ્લાહ તઆલાકો યાદ કરે’ ઓર લડાઈમે’ સખર ઓર સાખિત કદમીસે કામ લે’ ક્યોંકે સખરસે નબત મિલતી હય ઓર બલાયે’ દુર હોતી હય ”

ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંને દુશ્મનકી તરતીબકો ખુબ ગોરસે દેખા જુસસે માલુમ હુઆ કે માહાનને લશ્કર નિહાયત કાખિલિયતકે સાથ ખડા કીયા હય ઓર તીસ હજાર સિપાહીંકો ગિરોહ ગિરોહ કરકે અનજુરોંસે મુલહિક કર દીયા હય તાકે ઉનમેંસે કોઈ સિપાહી ખાફ અદહ હો કર ભાગ ન નિકલે ખાહ વો મયદાને જંગમેં કટકર મર જાયે. ખાલિદ રદીંને દુશ્મનકા ચેહ અઝમ દેખકર અખુ ઉખેદા રદીંકો કહા—

“ આજ લડાઈ સખત હોગી ક્યોંકે રૂમીયોંને મરને મારનેકી ઠાન લી હય ઓર એક દુસરેકો અનજુરોંકે સાથ ગાંઠ લીયા હય. મેરી ચે રાય હય કે આપ અપની જગે સઘદ ખિન એહ રદીંકો ખડા કરે’ ઓર આપ દો તીનસો સવારોંકી જમઈયતસે લશ્કરકી પુસ્તાપર જા ઠેરે’ તાકે અગર એહલે ઈસ્લામ રૂમીયોંકે હમલેકી તાખ ન લાકર પસપા હોને લગે’ તો આપકો દેખકર ઉનકો હયા ઓર શર્મ દામનગીર હો ઓર વો સાખિત કદમીકે સાથ મુકાબિલેપર અડે રહે.” અખુ ઉખેદા રદીંને ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંકી રાયસે ઈતતિકાક કીયા ઓર સઘદ ખિન અયદ રદીંકો જો અશર

તુલ મુળશયેરીન રદીએ' સે થે અપની જમેપર ફેજકે કલમે' ખડે કીયે ઓર આપ તીનસો સવાર હમરાહ લેકર લશ્કરકી પુશ્તપર જા ખડે હુએ.

સખસે પહેલે કોમે અજુમે'સે એક નવ જવાન નિકલ કર અખુ ઉબેદા રદીએ પાસ આયા ઓર કહા કે—

“ મુઝે ઇન્જાત દો કે મે' મયદાને જંગમે' જા કર દિલકો ઠંડા કર' ઓર અલ્લાહ તઆલાકી ગહમે' જાન ખર્ચ કરકે સઆદતે દારેન હાસિલ કર'. અગર કોઈ પયગામ રસુલે ખુદા સલંકી ખિદમતમે' લેજના હો તો મુઝે કહે દે. ” અખુ ઉબેદા રદીએ યેહ ખાત મુનકર આખ દીદા હો ગયે ઓર કહેને લગે.

“ ભાઈ ! અલ્લાહ તઆલા તેરી મુરાદ પુરી કરે. જખ રસુલે ખુદા સલંકી ખિદમતમે' પહોંચો તો મેરા સલામ અર્જ કરના ઓર કહેના કે હુજુરને જો વાઅદે હમારે સાથ કીયે થે હમને ઉનકો ઘરહક પાયા. ”

યે પયગામ લેકર અઝવી જોશ ભરે દિલકે સાથ મયદાનમે' નિકલા ઓર હરીફકો તલખ કીયા. ફિલફેર એક રૂમી પહેલવાન ઉસકે મુઝાખિલ હુઆ. અઝવીને ઘોડેકો ચક્કર દેકર ઇસિ ઓરસે રૂમીપર નેઝેકા બાર કીયા કે ઉસકો બામલ કરકે ઝમીનપર ગિરા દીયા. ઇસકે બાદ દુસરા આઢમી નિકલા.

ઉસકોલી અઝવીને કતલ કીયા ફિર તીસરા નિકલા વો લી
 અઝવીકે હાથસે મારા ગયા ફિર ચોથા નિકલા વો લી
 કતલ હુઆ. આખિર પાંચવે રૂમી પહેલવાનને અઝવીકો શહીદ
 કીયા. કોમ અઝુબને જખ અપને પહેલવાનકો શહીદ હોતે
 દેખા તો ગુસ્સા ખા કર આગે બઢે. કોમ મઝહજ, હમીર
 ચોર ઝુબેદને લી ઉનકા સાથ દીયા. ઇધર રૂમી મયમનાકી
 અગલી સફ બઢી ચોર મુકાબિલા શુરૂ હુઆ.
 ઇસલામી મયસરાને બડી સખતીસે રૂમી સફકા
 મુકાબિલા કીયા ચોર રૂમી પસપા હોને લગે
 કે રૂમી મયમના કી દુસરી સફને હમલા કીયા ફિરલી
 એહલે અરબને ઉનકો દબાયે રખા ચોર કતલકા બાઝાર
 ગરમ કીયા. ઇતનેમેં રૂમી મયમનાકી તીસરી સફ ઉન પર
 દુટ પડી ચોર એહલે અરબકો સખત તંગ કીયા. કોમે
 ઝુબેદ મુકાબિલે કી તાબ ન લાકર પસપા હોને લગી
 મગર કોમે અઝવ બડી સાબિત કદમી કે સાથ લડતી રહી.
 ઉમર બિન માદી કરબ રદી૦ ને અપની કોમ ઝુબેદકો બે
 લાગતે દેખા તો ઉસને પુકાર કર કહા કે “ અય આલે
 ઝુબેદ ! કહાં લાગે જાતે હો ? તુમ ઇઝઝત ચોર નામ
 વરીકો છોડ કર ઝિલ્લત ચોર નંગ કી તરફ જા રહે હો
 તુમ બહેસ્તકો છોડ કર આગકી તરફ જા રહે હો ચે કયા
 નામરદી હય ? તુમ જાનત નહીં કે અલ્લાહ તઆલા તુમકો
 દેખ રહા હય ચોર અલ્લાહ તઆલા સખરકા અજર

હેનેવાલા હય ઓર બે સખરોં પર ગઝમ કરને વાલા હય. અલ્લાહતઆલાહી રઝામંદી છોડ કર તુમ કયોં ઉસકે ગઝમ કો અપને સરપર લેતે હો ? આવ કુચ્છ હયા કરો ઓર મયદાને જંગમેં કટકર મરજાઓ. ” કોમ ઝુબેદ અપને સરદાર કા કલામ સુનતે હી ઉનહીં કદમોં પર ઠયર ગઈ ઓર ગયરત ખાકર ફિર રૂમીયોંપર હમલા આવર હુઈ. દીગર કોમેં ખરાખર સાબિત કદમી કે સાથ લડ રહી થીં. ઉનકી આમદ પર સખ જોશમેં આ ગઈ. ઇસ વકત અબુ હુરેરા રદી૦ ને અપની કોમ અવસકે સાથ ઉનકી ઇમિદાદ કી ઓર હિમ્મત ઓર ઝોરસે અકવામે અરખને વો તલવાર ચલાઈ કે રૂમીયોંકે મુંહ ફેર દીયે ઓર ઉનકો પીછે હડા દીયા. કોમ અઝવને ખડી જવાં મરદી દિખાઈ ઓર સખસે ઝિયાદા ઉસી કોમકે સિપાહી કામ આયે. ચેહ હાલતો રૂમી મયમના ઓર ઇસ્લામી મયસરાકા હુઆ. ઉધર રૂમી મયસરાને ઇસલામી મયમનાપર ઇસ શિદ્તકે સાથ હમલા કીયા કે ઇસલામી મયમનાકે સરદાર અલમ ખરદાર ઓર ચંદ ખહાદુર ખડે રહે ઓર ખાકી સખ ભાગ નિકલે. રૂમી ઉનકો દખાતે હુએ ઉસ જંગે તક લે ગયે જહાં ઓરતોંકા કેમ્પ થા. અબુસુફિયાન રદી૦ લી ઉન ભાગને વાલોં મેં થે જખ ઓરતોંને મુસલમાનોંકો પસપા હોતે દેખા તો વોહ ઉઠ ખડી હુઈ ઓર અપને મરદોં કે મુંહ પર મારને લગીં ઓર ઉનકો શરમ દિલાને લગીં. અબુસુફિયાનકી ખીખી

હિન્દને બઢકર અબુસુફિયાન રદી૦ કે ઘોડે પર એક ઝરણ રસીદકી ઓર કહા.—

“ તુઝકો શર્મ નહીં આતી કે તુ અઈયામે જહાલતમેં ઇસકદર બહાદુર થા અબ ઇસલામ લાકર ના મર્દ હો ગયા હય. અગર તુમ મરદોંસે લડાઈ નહીં હો સકતી તો ઓરતોંકા લિખાસ પહેન કર ઘરમેં બેઠો ઓર હમ તુમારી જગે લડતી હંય ” યે સુનકર અબુસુફિયાન સજત નાદિમ હુએ ઓર ઉન્હોંને પુકાર કર કહા.

“અય મુસલમાનો! અપની ઓરતોં કે તાઅન તિશને સુનનેસે રૂમીયોંકી તલવારસે ઘાયલ હોના અચ્છા હય. ઓરતોંકી અબાન રૂમી તલવારસે ઝિયાદા તેઝ હય ઓર ઉસકા ખમ ઝિયાદા ગેહરા હય. ”

ચારોં તરફસે ભાગને વાલોંપર પથરોંકી બારિશ હુઈ. ઉન્હોંને ફિર મયદાનકી તરફ રૂબ કીયા મગર રૂમી ઉનમેં ઘુસ ગયેથે. ઓરતોં તલવારેં ખીંચ કર નીચે ઉતર આઈ ઓર મરદોં કે દોશ બ દોશ દુશ્મનોંસેં લડને લગીં. ખોલા બિનતે અઝવર ઓર દીગર અરબ ઓરતોં ને વો તલવાર ચલાઈ કે દેખનેવાલે દંગ રેહ ગયે. ખોલા ઓર ચંદ એક ઓર ઓરતોં અખમી બી હો ગઈ મગર ઉન્હોં ને મુકાબિલા ન છોડા. યે હાલત દેખકર ભાગને વાલોં કે ઇસ કદર બેશ આ ગયા કે વો ફાકુલઆદત હિમ્મતસે

લડને લગે. અળ રૂમી કદમ બકદમ પીછે હઠને લગે. ઇતનેમે' એક ચોર રૂમી સફ ઉનમે' આમિલી ચોર ઇસ્લામી મયમનાને ફિર શિકસ્ત ખાઈ. ચોરતોને ફિર ઉનકો પસપા કીયા. તીસરી મરતખા ફિર વો મયદાન છોડ કર ભાગે મગર ચોરતોં ને ફિર ઉનકો પસપા કીયા ચોર ઉનકી ઇમિદાદ કે લીયે તલવારે' હાથમે લે કર ફિર ઉનકે સાથ શામિત હો ગઈ. રૂમી બતદરીજ હડતે આતે થે કે ખાલિદ બિન વલીદ રદીં અપને ફિરોજ મદ લશ્કર કે સાથ ઇસ્લામી મયમનાકી ઇમિદાદકો પહોંચે ચોર વો દેખ કર મુતઆમુબ હુએ કે અરળ ચોરતો'લી રૂમીયોંકા બરાબર મુકાબિલા કર રહી હંચ. એક ચોરત ઝરીયા બિનતે હરમ ને ખાલિદકો કહા.

“ અય બેટે વલીદ કે કયા તુમને મુસલમાનોં કે ભાગતે સિખાયા હય ? ” ખાલિદ રદીં ને કહા “ મેં તો ભાગને વાલોંમે' સે નહીં. હું ” ઇસપર ઉસ ચોરતને કહા.

“ લાઅનત હો ઉસ સિપાહી પર જો અપને સરદારકો લડતા દેખે ચોર મયદાનસે ભાગ નિકલે. ”

ખાલિદ બિન વલીદ રદીં પેહલે હી જોશસે ભરે હુએ થે અળ અરળ ચોરતોં કે લડતે દેખ કર ગયરતસે ઉનકી આંખોંમે' ખુન ઉતર આયા. ઉન્હોંને અપને હમરાહીયોંકો જોશ દિલાયા ચોર ઇસ શિદ્દત દે સાથ હમલા કીયા કે રૂમી બદ

હવાસ હોકર મયદાન છોડ કર ભાગ નિકલે. ઓર અપને લશ્કરમેં જામિલે. ખાલિદ બિન વલીદ મોતકે ફિરિસ્તેકી તરાહ ઉનકે સાથ ઉલજ રહેથે ઓર ઉનકો મારતે મારતે દરીહાન તક જા પહોંચે. ઝરાર બિન અઝવર રદી૦ ને જો દરીહાનકો દેખા તો બિજલીકી તરાહ કોન્દ કર ઉસપર નેઝેકાવાર કીયા. દરીહાન સંભલને ન પાયાથા કે ઝરાર કા નેઝા ઉસકે જીગરકે પાર હો ગયા ઓર વો ઘાયલ હો કર ઝમીન પર ગિર પડા. જબ ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ રૂમી મયસરાકા મુકાબિલા કર રહે થે તો જરજરને કવરીરકો કહા કે—

“ ચલો હમ ઇસ્લામી કલ્થ પર હમલા કરે.” કવરીરને કહા કે—

“ પહેલે તુમ અપને દસ્તે કો લે કર હમલા કરો ફિરમેં તુમારી ઇમિદાદ કો પહોંચુંગા. ” જરજર કહા કે—

“ હમ તુમ જરાબર કે સરદાર હંય. તુમકો ચે હક હાસિલ નહીં કે તુમ મુઝકો લડાઈકા હુકમ દો ઓર આપ યહાં ખડે રહો. ” કવરીરને કહા.

“ મેરા રૂતબા તુમસે ઝિયાદા હય ઓર મેં તુમ પર હુકમ ચલા સકતા હું. ” ચેહ સુનકર જરજર તયશમેં આયા ઓર ઉસને કહા.

“ અરછા મેં યે મુઆમિલા માહાન કે સામને પેશ કરૂંગા. મગર મેં અપના ફર્જ અદા કીયે દેતા હું. તુમ જાનો તુમારા કામ જાને. ” ઇસપર જરજરને અપને દસ્તે કે બઢને કા હુકમ દીયા. અંજીરવાલે સિપાહીલી આગે બઢે ઓર મુકાબિલા શુરૂ હુઆ.

ઇસ્લામી કલ્બમેં ચીદા ઓર નામવર બહાદુર ખડે થે ઉન્હોંને બડી સખતીસે મુકાબિલા કીયા ફિરલી રૂમી બરાબર બઢે ચલે આ રહેથે. કોઇ શુખહા નહીં કે અગર અબુ ઉબેદા રદીં લશ્કરકે પીછે ન હોતે તો ઇસ્લામી કલ્બ કે પાઉંલી ઉખડ જાતે મગર અબુ ઉબેદા રદીંસે હુયા ઓર શર્મ કે મારે વો મયદાનમેં અડે રહે.

ઇતનમેં ખાલિદ બિન વલીદ રદીં રૂમી મયસરાકો હટા કર ઓર દરીહાનકો કતલ કરકે અપને કલ્બકી ઇમ્દાદકો પહોંચે. અંજીરોંવાલે કટ કટ કર ગિરને લગે ઓર બતદરીજ રૂમી હઠતે હઠતે અપને લશ્કરમેં જામિલે.

ઇસ લડાઇમેં ત્રીન દફે ઇસ્લામી લશ્કરને હઝીમત ખાઈ ઓર ત્રીન દફે * ઓરતોંકી જુરાઅતસે વાપિસ ફિર

*લશ્કરે ઇસલામકે પીછે આખરી સફ્રમેં અરબ ઓરતેં બસર કરદગી જરારકી બહેનકે મુસતઅદ ખડીયાં ચેહ ઓરતેં તીરકમાન ઓર નેઝા બાઝીમેં બડી મક્શાક થીં. ઉન્હોંને બડી જવાં મરદી

કર ઉન્હોંને રૂમીયોંપર ફતેહ હાસિલકી. અખ થોડી દેર કે લીયે લડાઈ ખંદ રહી ચોર દોનોં લશ્કર એક દુસરેકા મુંહ દેખને લગે.

જખ માહાનને દેખા કે રૂમી લશ્કરકો એહલે અર-ખને તીન મકામ પર ફીટે મકોટોંકી તરાહ રોંદ ડાલા હય ચોર દરીહાન કો કતલ કર ડાલા હય તો વો સખત ગઝબનાક હુઆ ચોર અપને લશ્કરીયોંકો સખત લાઅનત મલામતકી. ઇસ પર એક રૂમી પહેલવાન ગુસ્સા ખાકર મયદાનમેં નિકલા ચોર હરીફ તલખ કીયા. ઇસકે મુકાબિલે પર લશ્કરે ઇસ્લામસે અઝવ કોમકા એક નવ જવાન નિકલા મગર રૂમીને ઉસકો લેહઝે ભરમેં કતલ કર ડાલા. ફિર મઆઝ બિન જબલ રદીં ને મયદાનમેં જાનેકા ઇશિ-દા કીયા ઉનકો અખુ ઉખેદા રદીં ને રોક લીયા ચોર કહા કે—

ચોર જાંબાઝીકે સાથ અપને આપકો કેસે બચાયાથા ચોર અપની અફ્ફત ચોર અસમતકો રૂમી અવખાશોંકે હાથસે મહકુઝ રખાથા. (યેહ ઇશારા ઉસ વાકેઅકી તરફ હય ઇસકા બ્યાન આગે હો ચુકા હય) તીન મરતબા ઇસ્લામી લશ્કરકો હઝીમત હુધ ચોર મયદાન છોડકર બાગ નિકલે મગર તીનોં દેરે અરખ ચોરનોંને ઉનકો મયદાનકી તરફ ફેરા ચોર આપ ઉનકે હમરાહ મયદાનમેં રૂમીયોંસે લડતી રહીં (તારીખે આલમ ૭૬૬ ૮ સદા ૧૫૬)

“ અય મઆઝ ! તુમ અપના નિશાન હીયે અપની જંગે પર ખડે રહો. ” મઆઝ ઠયર ગયે ઓર ઉન્હોને આકર કહા કે “ મેરી કોમસે કેન શેહસવાર મેરી જંગે મયદાને જંગમેં જાયગા કયોં કે મુઝે સિપેહ સાલારને રોક દીયા હય. ” ઇસ પર મઆઝકા નવ જવાન ખેટા અખદુર રહેમાન ઉનકે પાસ આયા ઓર કહેને લગા કે “ ઇન્જાત હો તો મેં ઉસ રૂમી કે મુકાબિલે પર જાઉં. ” મઆઝ રહીં ને કહા.

“ જાઓ ખેટા અલ્લાહ તઆલાકી રાહમેં અપની જાન ખર્ચ કરો. ” અખદુર રહેમાન ખિન મઆઝ રહીં રૂમી પહેલવાનપર હમલા આવર હુઆ ઓર ઇસ ઝોરસે રૂમીપર તલવારકા વાર કીયા કે તલવાર ઉસકી ઢાલકો કાટ કર ઉસકી ખોદ પર પડી મગર કારગર ન હુઈ. રૂમીને મોકા પા કર અખદુર રહેમાન કે શાને પર તલવાર મારી ઓર અખદુર રહેમાન કો ઝખમી કર દીયા. અખદુર રહેમાન ઝખમી હો કર વાપિસ આ ગયા. ઇસ પર રૂમીને ફખરીયા તોર પર મયદાનમેં ઘોડે કો ચક્કર દીયે ઓર ફવરન દસ્લામી લશકર પર હમલા આવર હુઆ. મગર કોમ અઝવને ઉસકો પસપા કર દીયા. રૂમી ફિર મયદાનમેં આકર લલકારને લગા. અખુ ઉખેદા રહીં ને કહા.

“ કેન જવાન ઇસ્કે મુકાબિલે પર જાયગા ઓર ઉસકે

ગુરૂકો તોડેગા ? ” આમિર બિન તુફેલ રહીં એ સુન કર મયદાનમેં નિકલે ઓર બિજલીકી તરાહ રૂમી પહેલવાન પર હમલા આવર હુએ. આમિર બિન તુફેલને રૂમી પર નેઝેકા વાર કીયા મગર નેઝા ટુટ ગયા. આમિરને નેઝા હાથસે ફેંક દીયા રૂમીને આમિર પર એક વાર કીયા ઓર આમિરને ઢાલ પર સંભાલા. વાર સંભાલતે હી આમિરને રૂમીપર તલવારકા વાર કીયા. તલવાર રૂમીકે શાને પર પડી ઓર ઝિરાહ ટાટ કર ઉસકી આંતેં તક ઉતર ગઇ. રૂમી મુરદા હો કર ઉંધા જ પડા ઓર ઇસ્લામી લશ્કરમેં અદલાહો અકબરકા નાઅરા બલદંદ હુઆ. આમિર બિન તુફેલને મયદાનમેં ઘોડે કે ચક્કર દીયા ઓર પુકાર કર કહા કે “ રૂમી હમારા મુકાબિલા નહીં કર સકતે અકવામે અરબ યાની બની ગરસાનમેંસે કોઈ મરદ મેરે મુકાબિલે કે નિકલે. ” ઇસ પર ખુદ જબલા બિન એહમ દોહરી ઝિરાહ પેહેને હુએ સરતાપા આહનમેં ગરક મયદાનમેં નિકલા. ઓર આમિરસે પુછા કે “ તુમ કિસ કબીલેસે હો ? આમિરને કહા.

“ મેં કબીલે અવસસે હું. ” જબલાને કહા.

“ તુમ મેરે કરાબતી હો બહેતર હો કે તુમ મયદાને જંગમેંસે ફિર જાઓ ઓર કિસી દુસરેકો મેરે મુકાબિલેકે લીયે લેજો. ”

आभिरने पुछा “तुम किस कबिलेसे हो?” जणलाने
कहा।

“मे' कोमे गरसानसे हुं. मेरा नाम जणला हय
ओर मे' गरसानका भादशाह हुं. ” आभिर रही० ने ये
सुनकर कहा।

“तो संलल जयो मे' वार करने लगा हुं.” जणलाने
भी तलवार उठाई दोनों वार ओक ही वकन पड़े.
आभिरभी तलवारने जणला पर कुछ असर न किया
भगर जणलाकी तलवार आभिर रही० की जिराह कटकर
उनकी कमर तक उतर गछ ओर आभिर शहीद
होकर भयदानमे' गिर गये. ये हाल देख कर आभिर
रही० का भेटा जनदण अपने भापका भदला लेने के लीये
भयदानमे' निकला ओर जणला के मुकाबिल हुआ. जण-
लाने पुछा तुम डोन हो ? ” जनदणने कहा.

“मे' आभिर रही० का भेटा हुं जसको तु'ने शहीद
किया हय. मे' तुजसे अपने भापका भदला लुंगा या तेरे
हाथसे शहीद होउंगा. ” जणलाने कहा।

“मे' तेरे साथ मुकाबिला नही' करता तु' अली
जवान हय तु वापिस यला ज ओर कीसी नामी जंगनुको
मेरे मुकाबिले पर लेज. ” जनदणने कहा.

“ હમ મુસલમાન મયદાનસે વાપિસ નહીં જાયા કરતે મેં તુજકો માર ડાલુંગા. યા આપ મારા જાઉંગા. ” યે કે-હતે હી જનદખને જખલા પર હમલા ઠીયા. જખલાને ખમુશ્કીલ વો વાર રદ કીયા. ઝોર ફિર હોશિયાર હો કર લડને લગા. એહલે ઇસ્લામ જનદખકી સુખુકદસ્તી ઝોર જાંખાઝી દેખકર ખુશ હુએ. અખુ ઉખેદા રહીઠને યે દેખ કર કહા “ ખેશક અયસે હો લોગ અજરે અઝીમકે મુસત હક હોતે હંય જો અદલાહકી રાહમેં અપની જાનકો ઇસ્તરાહ ખે દરેગ ખર્ચ કરતે હંય. ” ઉધર ખની ગસ્સાનલી જનદખકી પુરતી દેખકર ઘભરાય ઝોર ચંદ સિપાહી ઇસ ખાત પર આમાદા હુએ કે અગર જખલા પર મુશ્કિલ આ ખને તો ઉસકી ઇમદાદ કો પહોંચે. મગર અલી તક જખલા ખડી એહતીયાત કે સાથ જનદખકે સાથ લડ રહા થા. આખિર જનદખને ઝુંનજલાકર જખલા પર એક સખત વાર કીયા જો જખલા કે સર પર પડા ઉસકી ઝર્ખસે જખલાકા ખદન થરરા ગયા મગર વાર કરને મેં વોહ જખલાકે ખહોત કરીખ આ ગયા થા. જખલાને મોકા પા કર એક ટેડા હાથ જનદખ પર મારા જુસસે જનદખ હો કુકડે હો કર શહીદ હો ગયા. જખલાકી જાનમેં જાન આઘ ઝોર જદ્દ મયદાનસે વાપિસ ચલા ગયા. કયોંકે જનદખ કે વારને ઉસકે ખદનમેં સનસનાહટ પેદા કરદીથી ઝોર અખ વો ઝિયાદા મુખખિલે કી તાંખ ન રખતા થા.

જળ કોમે અવસને અપને દો બહાદુર ચોર નામી શેહસવારોંકો શહીદ હોતે દેખાતો સખત જોશમેં આય ચોર મયદાનકી તરફ બઢે. કોમેં અઝવને લી ઉનકા સાથ દીયા ચોર ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ જુનકો આમિર રદી૦ ચોર જનદબ રદી૦ કી શહાદતકા સખત સદમા પહોંચાયા અપને લશ્કર કે સાથ ઉસકે હમશહ હો લીયે. સખને મિલકર બનુ ગરસાન પર હમલા કીયા ચોર ઉનકો તહેતેગ કરના શુરૂ કીયા. બની ગરસાનકા અલમ બરદાર કતલ હુઆ ચોર અલમ ઉસકે હાથસે ગિર પડા. બનુગરસાન અલમ લેનેકે લીયે બઢે ઉધર એહલે અરબને અલમ પર હાથ બઢાયા વહાં સખત લડાઈ હુઈ ચોર બનુગરસાન તાબ ન લા સકે ચોર પસપા હુએ.+ આફતાબ અબ ગુરૂબ હોનેકે કરીબ

+ એકલેને અપની તારીખકે ૨૦૩ સફમેં જંગે યરમુકકે મુતઅલિક એક વાકેઆ લિખા હય જસતે સાબિત હોતા હય કે રૂમી હાકિમ ચોર અફસર અપની રેઆયાકે સાથ કયા સુલુક કરતે થે હુમુસકા એક અમીર સયરકી ગરજસે ઇન દિનોં યરમુકકી સેહેત બક્ષ હવાકા કાયદા ઉઠાનેકે લીયે યરમુકકે એક ગાંઉમેં અપને એહલો અયાલકે સાથ સુકુનત પઝીર થા. જળ રૂમી લશકર યરમુકકે પહોંચા તો વોહ અમીર ઉન રૂમી અફસરોંકી ખાતિર તવાઝો કરતા થા જે કબી કબી ઇસ તરફ જ નિકલતે થે એક રાત રૂમી અફસરોંને અમીરકો કહા કે અપની ખીખી ઇનકે હવાલે કર દે અમીરને ઇન્કાર કીયા ચોર રૂમી અફસરોંને જખરદસ્તી ઇસકી ખીખીકો પકડ લી ચોર

થા ચોર દોનોં લશ્કર લડતે લડતે થક ગયે થે. ઇસ લીયે એક દુસરેસે ખુદા હો કર અપને કેમ્પમેં ચલે ગયે.

તમામ રાત ઉસકો બેઘઝઝત કરતે રહે ઉસકા એક લડકા મુઝાહિમ હુવા જસસે એક રૂમીને ઉસકા સર કાટકર અલગ કર દીયા. વોહ ચોરત સુબેહ અપને બેટકા સર લેકર રોતી હુઈ માહાનકે પાસ ગઇ ચોર કુલ કેફિયત સુનાકર દાદગી ખવાહાં હુઈ માહાન ઉસપર સખ્ત ખફા હુઆ ચોર ઉસ્કો અપને સામનેસે નિકલવા દીયા. (આકબે તારીખે સારાસિન્ઝ સફા ૨૦૩)

બાબ ૩૨

જંગે યરમુકકા ચોથા દિન.

દુસરી સુબાહકો ફિર દોનોં લશ્કર એક દુસરેકે મુકાબિલ હુએ સખસે પહેલે રૂમીયોંમેસે એક સરદારને દસ હઝાર જવાન કે સાથ એહલે ઇસ્લામ કે મયમનાપર જહાં ઉમરૂ ખિન આસ અલમ લીયે ખડે થે હમલા કીયા. રૂમીયોંને અહેલે ઇસ્લામ કેા તો પહેલે પહેલે હમલેકી શિદ્દતસે ખીછે હઠા દીયા મગર ફિર ઉમરૂ ખિન આસ ઓર ઉસકે હમરાહી જમ કર લડને લગે હત્તા કે રૂમીયોંકો પસપા કરદીયા.

દુસરી તરફ જરજરને તીસ હઝાર જવાનોં કે સાથ શરજલ ખિન હસના રદી૦ કે દસ્તે પર હમલા કીયા. થોડી દેર તો શરજલ કે હમરાહી જમ કર લડતે રહે મગર ફિર આહિસ્તા આહિસ્તા મયદાન છોડને લગે યહાં તક કે શરજલ ખિન હસના કે સાથ સિર્ફ પાનસો આદમી રહે ગયે મગર વો ખડી જાંખઝીસે લડતે રહે. ઓર રૂમીયોંકો આગે ખઢને ન દીયા. શરજલ કે હમરાહી જો મયદાન છોડ ગયે થે અપને સરદારકો ખસાખર લડતે દેખ કર ગયરત ખાકર વાપિસ આયે શરજલને ઉનકો સરઝનશકી કે—

“ તુમ રૂમીયોંકે મુકાબિલેમેં કયોં ભાગ ગયે થે ? કયા બેહિશ્તકો છોડકર દોઝખમેં ગિરને ગયે થે ? ” ઉન્હોંને કહા

“ હમને લગઝિશ ખાઇ, હમેં મુઆફ કીજીએ ” ઇતના કહકર વો ફિર સરગરમી કે સાથ લડને લગે ઓર થોડી દેરમેં રૂમીયોંકો પસપા કર દીયા.

જખ ખાલિદ બિન વલીદ રદીઠને રૂમીયોંકો પહેલે હમલેમેં નાકામ દેખા તો ઉન્હોંને ફિદ્કાર લશ્કરે ઝહફકે સાથ રૂમીયોંકે મયમનાપર હમલા કર દીયા. દુસરી તરફસે કયસ બિન હુબયરાને રૂમીયોંકે મયસરાપર યુરશકી. દોનોંને રૂમીયોંકો અયસા દખાયા કે ઉનકો હરાતે હુએ માહાનકે શામીયાને તક લે ગયે. માહાન યે હાલ દેખકર ગભરાયા. ઉસને તીર અન્દાઝોંકો તીર ચલાનેકા હુકમ દીયા. કોમે અરમન ને જો તીરઅન્દાઝીમેં માહિરથી એક દમ તીર છોડ દીયે, એહલે અરખ તીરોંકી બોઝારસે તંગ આકર પીછે હટ ગયે.

ઇસકે બાદ દોનોં લશ્કર થોડી થોડી દેરકે લીયે અપની અપની જગેપર દમ લેને લગે ઇતનેમેં રૂમી લશ્કરમેંસે ખડે કદોકામત ઓર ભારી ડીલડોલકા એક પહેલવાન નિકલા ઓર મયદાનમેં આકર હરીફ તલખ કરને લગા. અબુ ઉબેદા રદીઠને ઉસકો દેખકર અપને હમરાહીયોંકો કહા—

“ ઇસ પહેલવાનકા કદોકામત દેખકર દિલમેં ખોફ ન

ਲਾਓ ਕਥੇਂ ਤੇ ਘੜੋਤਸੇ ਆਵਮੀ ਘੜੇ ਜਸੀਮ ਛੋਤੇ ਛੱਧ ਮਗਰ
 ਦਿਲ ਉਨਕਾ ਕਮਝੋਰ ਹੋਤਾ ਛਧ. ਕੋਨ ਛਧ ਜੇ ਉਸਕੇ ਮੁਕਾਮਿਲੇ
 ਪਰ ਆਨਾ ਆਵਤਾ ਛਧ ? ” ਫਿਰਦੌਸਰ ਯੁਲਕਲਾਛ ਛਮੀਰੀ ਮਧ-
 ਛਾਨਮੇਂ ਨਿਕਲ ਕਰ ਉਸਕੇ ਮੁਕਾਮਿਲੇ ਛੁਆ. ਪਛੇਲੇ ਨੇਯਾਯਾਯੀ
 ਯੁੜ ਛੁਧ. ਦੋਨੋਂ ਐਕ ਦੁਸਰੇਪਰ ਵਾਰ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਮਗਰ ਕੋਧ
 ਗਾਲਿਯ ਨ ਛੁਆ. ਆਯਿਰ ਥਕ ਕਰ ਯੋ ਯੁਧਾ ਛੁਐ ਆਰ
 ਵਮ ਲੇਨੇ ਲਗੇ ਦੋਨੋਂਨੇ ਨੇਯੇ ਛਾਥਸੇ ਫੇਂਕ ਦੀਏ ਆਰ ਤਲਵਾਰੇਂ
 ਘੀਂਝਕਰ ਦੋਨੋਂਨੇ ਐਕਛੀ ਵਕਤ ਛਾਥ ਉਛਾਧ ਆਰ ਦੋਨੋਂਵਾਰ
 ਐਕਵਮ ਐਕ ਦੁਸਰੇ ਪਰ ਪਏ.

ਯੁਲਕਲਾਛਕਾ ਵਾਰ ਯੇਕਾਰ ਆਯਿਤ ਛੁਆ ਮਗਰ ਝਮੀਕਾ
 ਵਾਰ ਕਾਰਗਰ ਛੁਆ ਆਰ ਯੁਲਕਲਾਛਕਾ ਯਾਯੁ ਝਯਮੀ ਛੁਆ.
 ਯੁਲਕਲਾਛ ਘੋਡੇਕਾ ਝਯਕਰ ਫੇਰ ਕਰ ਫਿਰਦੌਸਰ ਅਪਨੀ ਕੋਮਮੇਂ
 ਆ ਗਯਾ ਉਸਕਾ ਝਯਮ ਯੁਸਸੇ ਯਯਾ ਯੁਨ ਯੇਛ ਰਛਾਥਾ, ਘੋਕਰ
 ਯਾਂਧਾ ਗਯਾ, ਯੁਲਕਲਾਛਨੇ ਅਪਨੀ ਕੋਮਕੋ ਮੁਯਾਤਿਯ ਕਰਕੇ ਕਛਾ—

“ ਕਯਾ ਕੋਮੇ ਛਮੀਰਮੇਂ ਸਿਵਾ ਉਨਕੇ ਸਰਦਾਰਕੇ ਕੋਧ ਆਰ
 ਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਜੇ ਉਸ ਝਮੀ ਪਛੇਲਵਾਨਕਾ ਮੁਕਾਮਿਲਾ ਕਰੇ ? ”
 ਉਸ ਵਕਤ ਕੋਮੇ ਛਮੀਰਕਾ ਐਕ ਯਿਰਾਛ ਪੋਸ਼ ਜਵਾਨ ਯਿਜਵੀਕੀ
 ਤਰਾਛ ਮਧਛਾਨਮੇਂ ਪਛੋਂਥਾ ਆਰ ਯਾਤੇਛੀ ਝਮੀ ਪਛੇਲਵਾਨਪਰ
 ਨੇਯੇਕਾ ਧਸਿ ਯੇਰਕੇ ਸਾਥ ਵਾਰ ਕੀਯਾ ਤੇ ਨੇਯਾ ਉਸਕੀ ਪੁਸਤਕੇ
 ਪਾਰ ਛੋ ਗਯਾ. ਫਿਰ ਦੁਸਰਾ ਝਮੀ ਪਛੇਲਵਾਨ ਛਮੀਰੀਕੇ ਮੁਕਾਮਿਲੇ
 ਛੁਆ. ਉਸਕੋਯੀ ਛਮੀਰੀਨੇ ਕਤਲ ਕੀਯਾ ਫਿਰ ਟੀਸਰਾ ਨਿਕਲਾ

ઉસ્કા બી ઉસ હુમીરીને કામ તમામ કીયા. ઉસકે બાદ ચોથા પહેલવાન લશ્કરે રૂમસે નિકલા ઓર ઉસને હુમીરીકો શહીદ કીયા. ફવરન કોમે હુમીરકે એક તીર અંદાઝને આગે બઢ કર અયસા તાક કર તીર ચલાયા કે રૂમી પહેલવાનકે સીને પર બેઠા ઓર વો અપને મકતુલકે પાસહી ઘાયલ હોકર ગિર પડા.

લશ્કરે ઇસ્લામકી તરફસે તકબીર ઓર ખુશી કે ના અરે બલંદ હુએ મગર રૂમીયોંકી ચીંખે નિકલ ગઈ. કયોં કે યે રૂમી પહેલવાન ઇનમે બડા નામી ઓર ઝીમરતબા થા. કુચ્છ દેર તો રૂમીયોં પર સકતેકા આલમ તારી રહા આખિર જુરાઅત કરકે એક બડા સરદાર રૂમીયોંકી તરફસે મયદાનમે નિકલા ઓર ઉસને કહા.

“ મેં અપની કોમમે એક સરદાર હું મેરે મુકાબિલે પર એહલે અરબસે કોઇ નામી સરદાર આયે. ” ઇસપર શરજુલ બિન હસના કાતિબે રસુલુલ્લાહ સલ૦ અપના નિશાન હાથમે લીયે મુકાબિલેપર નિકલે. અબુ ઉબેદા રદી૦ને ઇનકો કહેલા લેજ કે “ અગર તુમ મુકાબિલે પર જાતે હો તો નિશાન દે જાઓ તાકે તુમકો લડાઇમે તકલીફ ન હો. ” શરજુલને નિશાન એક શખસકે હવાલે કીયા ઓર મયદાનમે રૂમી સરદાર કે મુકાબિલે હુએ લડાઈ શુરૂ હુઈ. દોનોંને અયસે કરતબ દિખાય કે હરદો લશ્કર વાહવાહ

ਐਰ ਸਾਥਾਸ ਪੁਕਾਰ ਓਠੇ. ਸ਼ਰਭੁਲਨੇ ਫੇਘਾ ਕੇ ਝਮੀ ਪਛੇਲ-
ਵਾਨ ਕੀਸੀਤਰਾਛ ਉਨਕੇ ਕਾਧੁਮੇਂ 'ਨਡੀ' ਆਤਾ ਲੁਸਸੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
ਘੋਡੇਕਾ ਝਘ ਅਪਨੇ ਲਸ਼ਕਰਕੀ ਤਰਫ਼ ਕਰ ਲੀਯਾ. ਝਮੀ ਸਮਝਾ ਕੇ
ਧੋ ਲਾਗਾ ਜਾਤਾ ਛੁਧ. ਉਸਨੇ ਤਆਕੁਭ ਕੀਯਾ ਧੋਤੀ ਫੁਰ
ਜਾਕਰ ਸ਼ਰਭੁਲਨੇ ਅਧਾਨਕ ਫ਼ਿਰ ਕਰ ਝਮੀ ਪਰ ਵਾਰ ਕੀਯਾ ਮਗਰ
ਝਮੀਨੇ ਘੋਡਾ ਖੁਫ਼ਾ ਕਰ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਦੀਯਾ ਐਰ ਕੇਛਨੇ ਲਗਾ ਕੇ
“ਤੁਮ ਲੋਗਾਂਕੇ ਲਡਾਈਕੀ ਤਰਫ਼ੀਯੋਂ ਯੁਭ ਆਤੀ ਛੁਧ ਐਰ
ਤੁਮ ਮਧਦਾਨਮੇਂ ਯੁਭ ਦਾਵ ਯੇਲਤੇ ਛੋ ਮਗਰ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਵਨੇ
ਤੁਮਕੋ ਕੋਧ ਫ਼ਾਧਦਾ ਨਡੀ ਪਛੋਂਯਾਯਾ.” ਫ਼ਿਰ ਪਧਦਰਪੇ ਐਕ
ਫੁਸਰੇਪਰ ਵਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਛੁਟਾਕੇ ਫੋਨੋਂਕੀ ਤਲਵਾਰੇਂ ਫੁਟ ਗਧ
ਫੋਨੋਂਨੇ ਤਲਵਾਰੇਂ ਫ਼ੇਂਕ ਦੀ ਐਰ ਐਕ ਫੁਸਰੇਸੇ ਵਿਪਟ ਗਯੇ.
ਝਮੀ ਘਡਾ ਮੋਟਾ ਤਾਝਾ ਥਾ ਐਰ ਸ਼ਰਭੁਲ ਘਬਯਛੇ ਰੋਝੇ ਰਘਨੇ
ਐਰ ਸਾਧਯੇਦਾਰੀਕੇ ਲਾਗਿਰ ਐਰ ਅਧਕੁਲ ਘਫ਼ਨ ਛੋ ਰਛੇ ਥੇ.
ਫੋਨੋਂ ਐਕ ਫੁਸਰੇਕੋ ਐਰਸੇ ਫਘਾਨੇ ਲਗੇ ਅਰਸਾਰਨੇ ਫੇਘਾਕੇ ਝਮੀ
ਪਛੇਲਵਾਨ ਸ਼ਰਭੁਲਪਰ ਗਾਲਿਯ ਆ ਜਾਯਗਾ. ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਕਛਾਕੇ—

“ਮੇਂ ਅਰਦਾਸ਼ਤ ਨਡੀਂ ਕਰ ਸਕਤਾ ਕੇ ਝਮੀ ਪਛੇਲਵਾਨ ਰਸਮੁ-
ਦਲਾਛ ਸਲਵਦਲਾਛੋ ਅਲਧਛੇਵਸਦਲਮਕੇ ਕਾਤਿਯਕੋ ਕਤਲ ਕਰੇ ”

ਮਾਅਨ ਵੋਛ ਘੋਡਾ ਫੋਡਾਕਰ ਮਧਦਾਨਮੇਂ ਪਛੋਂਯਾ. ਝਮੀ ਪਛੇ-
ਲਵਾਨਨੇ ਫਰ ਅਸਲ ਸ਼ਰਭੁਲ ਧਿੰਨ ਛਸਨਾਕੋ ਸੁਸ਼ਤ ਕਰ ਦੀਯਾ ਥਾ
ਐਰ ਕਰੀਯ ਥਾਕੇ ਧੋ ਉਸੇ ਘੋਡੇਕੀ ਡੀਨਸੇ ਓਠਾਕਰ ਅਮੀਨਪਰ
ਫੇ ਪਟਕੇ ਕੇ ਅਰਸਾਰਨੇ ਉਸਕੋ ਐਰਸੇ ਲਲਕਾਰਾ. ਝਮੀ ਸ਼ਰਭੁਲਕੋ

છોડકર ઝરસરકી તરફ જુકા મગર ઝરસરને પેશદસ્તી કરકે ઇસ ઝેરસે ખંજરકા વાર કીયા કે રૂમીકે હો હુકકે કરકે ગિરા દીયા. લશ્કરે ઇસ્લામને તો ખુશીકા નાઅરા બલદ કીયા મગર રૂમી સખત આજુરદા ખાતિર હુએ. ઝરસર ઝોર શરજીલ લશ્કરમે વાપિસ ચલે ગયે. રૂમી લશ્કરસે એક ઝોર નામી સરદાર ગુસ્સા ખાકર મયદાનમે નિકલા. ઝુબેર ખિન અવામ રદીં ઇસકે મુકાબિલ હુએ ઝોર રૂમીકો કતલ કર દીયા, ફિર દુસરા રૂમી નિકલા ઉસકોલી ઝુબેર રદીંને કતલ કીયા ઇસી તરાફ પયદરપય ચાર રૂમી સરદાર ઝુબેર રદીંકે હાથસે કતલ હુએ. ઇસપર ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંને અબુ ઉબેદા રદીંકો કહા-

“ ઝુબેરને હયરત અંગેઝ કામ કીયા હય ઝોર સખત લડાઈ લડા હય મુઝકો અંદેશા હય કે વો થક ગયા હય. આપ ઉસકો મયદાનસે ખુલવાલે વરના વો ખુદ મયદાનસે કલી નહીં આયગા. ” અબુ ઉબેદા રદીંને ઝુબેરકો વાપિસ આનેકા હુકમ દીયા ઝોર ઝુબેર લશ્કરમે આ મિલા. ફિર એક ઝોર રૂમી પહેલવાન બે બડા ઝીરૂખા થા મયદાનમે નિકલા ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં ઉસકે મુકાબિલ હુએ ઝોર હમ ભરમે ઉસકો ઘાયલ કર દીયા.

જખ આહાનને અપને નામી સરદાર પયદરપય કતલ હોતે દેખે તો બડા અસ્મનાક હુઆ ઝોર ઉસને કહા કે-

“એહલે અરખ નેજે ઓર તલવાંકી લાગણે મગલુખ નહીં હોતે. ઉનપર હમલા કરનેસે ભી કુચ્છ ફાયદા નહીં હોતા. બહેતર હય કે તીર અંદાઝ આગે બઢે ઓર મુનાસિખ ફાસલેપર ઠયરકર તીર ચલાયે.”

ઈસ પર એક લાખ તીર અંદાઝ આગે બઢે ઓર ઉન્હોંને એકદમ તીર છોડ દીયે જીનસે એહલે ઇસ્લામકે બડા નુકસાન પહોંચા. સાતસો મુસલમાન તો એક ચશ્મ હો ગયે, કઇ એક ઘોડે ઝખમી હુએ ઓર મયદાનસે મુંહ ફેરને લગે. એહલે ઇસ્લામપર ચેહ સખ્ત મુસીબત નાજિલ હુઇ ઓર વો બહોતહી ગભરા ગયે. ઉસ દિનકા નામ ઉન્હોંને યવમુત્તાઅવીર (એક ચશ્મ હોનેકા દિન) રખા હય ઇસસે જિયાદા સખતીકા દિન ઇન્કે કભી પેશ નહીં આયાથા. માહાનને જો લશ્કરે ઇસ્લામકી ગભરાહટ દેખી તો કહેલા લેબા કે—

“ એહલે ઇસલામપર તીર ચલાયે જાઓ ઓર ઉન્કે નઝદીક મત જાઓ ઉન્કા સિવા ઇસકે કોઈ ઇલાજ નહીં. ”

જખ ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને લશ્કરે ઇસલામકે બહહવાસ દેખા ઓર કરીબથાકે વો મયદાન છોડકર ભાગ જાયે તો ઉન્હોંને સરદારોંકો ટહા કે—

“ ચે જાંબાઝીકા મોકા હય વરન ખેલ બિગડ જાયગા. હિમ્મત કરો ઓર કીસી તરાહ તીર અન્દાઝોંકી સફા લઠ

પહોંચો વર ન હમ શિકસ્ત ખા જાઈગે. ” ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઉમર બિન આસ રહીં ઝુબેર બિન અવામ રહીં શારજુલ બિન હસના રહીં ઝરાર બિન અઝવર રહીં ઓર દીગર સરદાર અપને અપને હમરાહીયોં સમેત તીરોંકી ખારિશમેં સરતોડ ઘોડે છોડે હુએ તીરઅંદાઝોંપર હમલા આવર હુએ ઓર અયસા કતલેઆમ શુરૂ કીયા કે તીર અંદાઝ અપની એકડી ભૂલ ગયે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં કે હાથસે ઉસ દિન નવ તલવારેં દુટીં; વો કંઈ સો સવારકે ખરાબર એકલે લડતે રહે. ઝરાર બિન અઝવરને ભી શદીદ કિતાલ કીયા, ઝુબેર બિન અવામ રહીં ઓર દીગર સરદારોંને વો તલવાર અલાઈ કે રૂમીયોંકે છકકે છુટ ગયે ઓર આલીસ હુઝાર તીરઅંદાઝ રૂમી મયદાનમેં કતલ હો ગયે. ખાકી ભાગફર અપને લશ્કરમેં જા મિલે એહલે ઇસલામ કે ઇસ મુસીબતસે નજાત મિલી ઓર તીરોંકી ખારિશસે ઉન્કો અમન મિલા.

દોનોં લશ્કર ફિર અપની અપની જગે ખડે હો ગયે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીંકા દિલ અભી ઠંડા નહીં હુઆ થા. ઉન્હોંને ફિર મયદાનમેં નિકલ કર હરીફકો તલબ કીયા. રૂમીયોંકી તરફસે એક પહેલવાન નિકલા. ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને ઉસકો પહેલેહી વારમેં કતલ કીયા, ફિર હરઅંદા ખાલિદ રહીંને રૂમીયોંકો લલકારા મગર કોઈ પહેલવાન,

ઉસકે મુકાબિલ ન આયા. અબુ ઉબેદા રદીંને ખાલિદ ખિન વલીદ રદીંકો કહેલા લેબા કે “તુમ થક ગયે હોગે ઇસલિયે મયદાનસે વાપિસ આકર ઝરા સસ્તા લો.” ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં એ સુનકર વાપિસ આ ગયે. સુરજકે ગુરૂ ખ હોનેમેં થોડાસા વક્ત રહે ગયા થા કે રૂમી મયદાનસે હટકર અપને ક્યામગાહમેં ચલે ગયે ઓર એહલે ઇસલામ લી અપને કેમ્પમેં આ ગયે ઓર અપને ઝખમીયોંકે ઝખમ ખાંધનેમેં મસરૂફ હુએ. અબુ ઉબેદા રદીં લશ્કરીયોંમેં ફિરતે થે ઓર ઉનકો કહેતે થે—

“ખેશક આજ તુમકો અઝીયત પહોંચી હય મગર દુશ્મનોંકો તુમસે ઝિયાદા દુખ પહોંચા હય. અફ્સાહ તઆ-લાકા શુક કરો ઓર ઉસ્કે ફઝલો કરમકે ઉમીદવાર રહો.”

ઇસરાત ચુકે સરદારાને લશ્કર બહોત થકે હુએ થે અબુ ઉબેદા રદીં ને પાસખાની ઓર નિગરાનીકી ડચુટી અપને ઝિમ્મેં લી. વો રાતકે વક્ત કેમ્પકે ગિર્દ ગશત લગા રહે થે કે ઇનકો દો સવાર અપને આગે ચલતે હુએ દિખાઈ દીયે. ઉન્હોંને આવાઝ દેકર ઉન્કો ઠેરાયા જબ ઉન્કે નઝદિક વો ગયે તો દેખા કે વો દો સવાર ઝુબેર ખિન અવામ રદીં ઓર ઉન્હી બીબી અસમા ખિનતે અખીબકર રદીં હંચ. અબુ ઉબેદા રદીંને હયરાન હોકર પછા—

“ઇસ વક્ત તુમ કિધર જા રહે હો.” ઝુબેર રદીંને

કહા “ચુંકે આજ એહલે ઇસ્લામ થકે માંદેથે ચોર કઇ એકકી આંખે* જખમી હો ગઈથીતો મુઝે ખ્યાલ આયા કે કહી પાસખાનીમેં ગફલત ન કરેં ઇસલીયે મેં લશ્કરે ઇસલામ-કી પાસખાની કર રહા હું. મેરી બીબીને લી મેરા સાથ દીયા હય.” અબુ ઉબેદા રહીં એ સુનકર ખુશ હુએ ચોર ઉન્કે હકમેં દુઆએ ખેરકી. અબુ ઉબેદા રહીંને કહા.

“તુમ લી આજ ઇસ લડાઈમેં બહોત થક ગયે હો તુમ જાકર આરામ કરો ચોરમેં નિગેહબાની કરતા હું.” ઝુબેર રહીંને કહા.

“આરામકી કોઈ ઝુરરત નહીં મુઝકો નિગેહબાની કરને દીજીએ.” ચુંનાચે ઝુબેર રહીંની તમામ રાત ઇસલામી કેમ્પકે ગિર્દ અપની બીબીકે સાથ ગસ્ત કરતે રહે.

જખ માહાન અપને ખયમેમેં પહોંચા તો વો સખત

*જીન બહાદુરોંકી એક એક આંખ ઇસ મઆરિકમેં ઝાયે હો ગઈથી ઉન્કો બાદ અઝાં કોઈ શખ્સ આંખ ઝાયે હોનેકી બાબત પૂછતા તો વો બડે ફક્ષ ચોર નાઝસે કહેતે થે કે “થે કાબિલે રક્ષ તમગા હય હમકો જંગ યરમુકમેં નસીમ હુઆ થા. જીસસે ઝિયાદ ખતરનાક જંગ એહલે ઇસ્લામકો કભી પેશ ન આઈથી ચોર અલ્લાહ તઆલાને હમકો ફક્મનોંપર તુમાયાં ફતેહ અતા ફરમાઈથી. થે આંખ ઇસ મઆરિકમેં ખર્ચ હુઇ જીસને એહલે અરબકે લીયે શામ ચોર ફિલીસતીનકા દરવાઝા ખોલ દીયા.

પત્રમુરદા ખાતર થા ઉસને કવરીર ઓર જરજીરકો ખુલાયા
ઓર કહા—

“અખ તુમ મુઝકો કયા મશવિરા દેતે હો ? હમારી
કોઈ તદખીર કારગર નહીં હોતી. એહલે અરખકી જુરાઅત
ઓર જસારતને હમારી તદખીરે ખાકમે મિલા દી હંય.
આજ તીરઅંદાઝોને ઉન્કો સખત ગલરાહટમે ડાલ દીયા થા.
ઓર મુઝકો ઉમીદ થી કે આજ હમકો ફતેહ હાસિલ હોગી
મગર ચકલખત ઇસ્લામી લશ્કર તીરોંકી કુચ્છ પરવા ન કરકે
તીરઅંદાઝોંપર ટુટ પડા ઓર ઉન્કો તહે તેગ ખે દરેગ કીયા.
મુઝકો અંદેશા હય કે અગર કલ એહલે અરખને હમપર
હમલા કર દીયા તો હમારા લશ્કર ભાગ નિકલેગા.” કવરીરને
ઈરકે જવાબમે કહા—

“ખહેતર હય કે ઇસ્લામી લશ્કરકે સિપેહ સાલારકો
કહેલા લેજે કે અંદ દિન લડાઈ મોકુફ રખે ઇતનેમે હમારા
લશ્કર આરામ કર લેગા ઓર લડાઈ કે લીચે તૈયાર હો
જાયગા.”

ખાખ ૩૩

જંગે યરમુકકા પાંચવાં દિન.

સુખેં હોનેસે પેશ્તર માહાનને બની ગરસાનમેંસે એક સમઝદાર આદમીકો અબુ ઉબેદા રદીંકે પાસ લેજા જુસને અબુ ઉબેદા રદીંકે યે પયગામ દીયા.

“ લડાઈકા કોઈ એતેબાર નહીં કભી ઈધર કભી ઉધર હો ચાર દિન એહલે ઇસલામકો ગલબા હાસિલ હુઆ હય, ઇસપર મગફર ન હો જાઓ. કયોંકે અલી રૂમી લશ્કરકી તેઅદાદ કઇ લાખ હય આર ઉસમેં બડે બડે જંગળુ મોળુદ હય. અંજામકાર રૂમી લશ્કરકો ફતેહ હોગી. તુમ કબ તક ઉંકે મુકાબિલેપર અડે રહોગે. લેકિન માહાન આહતા હય કે કુચ્છ દિન લડાઈ મોકુફ રખો તાકે ઇસ અરસેમેં હમ કોશીશ કરેં કે એહલે અરબકે સાથ હમારી સુલેહ હો જાય. મેરે ઇજ્તિયારમેં જો કુચ્છ થા મેંને કીયા હય મગર તુમને ઉરકો મંજુર નહીં કીયા. અબ મેં બાદશાહકો ખત લિખતા હું શાયદ વો માન જાય આર તુમકો મુંહ માંગી મુરાદ મિલ જાય.”

જખ અબુ ઉબેદા રદીંને માહાનકા ચેહ પયગામ સુના તો ઉંહોંને ખાલિફ ખિન વલીહ રદીંકો ખુલાયા આર કહા કે—

“ માહાનને ચંદ રોઝ લડાઈ મોકુફ રખનેકી દરખાસ્ત કી હય ઇસ નિયતસે કે બાદશાહ હરકુલકી ઇજાઝત લેકર વો હમારે હસ્થ મન્શા સુલેહ કરલે. મેં ચાહતા હું કે ઇસકી દરખાસ્ત મંજુર કરલું અગર હમારે હસ્થ મન્શા કે મુઆફિક સુલેહ હો જાય તો હમેં ઝોર કયા ચાહીએ. ” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા—

“ અય અમીનુલઉમ્મત ! ઇસસે પહેલેલી માહાનને સાત દિન લડાઈ મોકુફ રખનેકા પયગામ લેજા થા. જુસકો આપને મંજુર કર લીયા થા બા વબુદ ઇસ્કે કે મેંને આપકો મના કીયા થા. ફિર ઉસ્કા મુઆવિઝા ઉસને હમકો ચે દીયા કે અચાનક હમપર લશ્કર લેકર અયસે વક્તમેં ચઢ આયા જબકે હમ બિલકુલ લડનેકે લીયે તૈયાર ન થે. ઉસ વક્ત અગર આપ મેરા કહા માનતે તો હમારે હકમેં બહોતહી અચ્છા હોતા. મેં ઇન લોગોંકી ચાલાકીયોંસે ખુબ વાકેફ હું. અબ લી ઉસને કોઈ દાવ ખેલનેકા ઇરાદા કીયા હય. આપ ઉસકે પયગામકો હરગિઝ કુબુલ ન કરેં ઝોર કહેલા લેજેં કે લડાઈમેં તવકકુફ નહીં હો સકતા.” ઇસ પર અબુ ઉબેદા રહીંને કાસિદકો કહા કે—

“ માહાનકો જાકર કેહ દે કે પહેલી દફે તુને હમસે ફરેખ કીયા થા અબ હમ તેરે ફરેખમેં નહીં આતે ઝોર લડાઈમેં તવકકુફ નહીં ડાલ સકતે. હમ અબી તૈયાર હોકર

મયદાનમેં આ જાઈગે વો લી લશ્કર આરાસ્તા કરકે મય-
દાનમેં આ જાયેં આયંદા અખતિયાર હય. મગર હમ ઇસ
લડાઈકા ખાતેમા કરનેપર તુલે બેઠે હંય. ”

જળ માહાનકા કાસિદ માયુસ હોકર વાપિસ આ ગયા
ઓર ઉસને માહાનકો ઇસ હાલસે આગાહ કીયા તો વો
સખ્ત મુતરદદિદ હુઆ ઓર કેહને લગા.

“ મે એહલે અરબસે સુલેહકી ઉમીદ રખતા થા મગર
વો લડાઈ ઓર ખુનરેઝીપર ઝીદ કરતે હંય. અચ્છા લશ્કર
આરાસ્તા કરો ઓર મયદાને જગમેં ચલો નતીજા જો કુચ્છ
હોગા દેખા જાયગા. આજ મેં ખુદ લડાઈમેં મોજુદ રહુંગા
ઓર મયદાનમેં નિકલુંગા. ” યે સુનકર જરજરને કહા—

“ હમારે મોજુદ હોતે આપ કયેં મયદાનમેં નિકલીંગે
પહેલે મેં જગમેં નિકલુંગા ઓર એહલે અરબકે સિયેહ-
સાલારકો જગકે લિયે તલખ કરુંગા અગર મેંને ઉસકો માર
લીયા તો હમારી ફતેહ હો જાયગી અખ સરદારોં લડાઈ
હોની ચાહીએ. ઇસ તરાહ લડાઈકા જલ્દ ફેસલા હો જાયગા. ”
માહાનને કહા—“ ઇસસે બહેતર ઓર કયા હો સકતા હય
કે એહલે અરબકે દો તીન સરદાર મારેં જાયેં. ખુમુસન
ખાલિદ બિન વલીદ રદી૦ ફિર હમ ઉનકો લેડ બકરીયોંકી
તરાહ બુખેહ કર ડાલીંગે. ખસ એહલે અરબમેં દો તીન
સરદારહી હંય જો અપની જુરાઅત ઓર જસારત હમકો

દિખા રહે હંચ ચોર હમારી તમામ તહખીરોંપર પાની ફેર દેતે હંચ ” ઇસ ખાતકા ફેસલા કરકે માહાનને લશકરકો મય-દાનમેં નિકલનેકા હુકમ દીયા.

ઇધર અખુ ઉખેદા રદીંને અપને લશકરકો સુખહેકી નમાઝ પઢાઈ ચોર ઉસકે ખાદ ઉસકો આરાસ્તા કરકે મયદાને જંગમેં લે આયે.

જરજીર સરતાપા આહનમેં ગરક હોકર મયદાને જંગમેં આયા ચોર લલકારકર કહા કે “ મેં રૂમી લશકરમેં એક નામી સરદાર હું મેરે મુકાબિલેપર એહલે અરખકા સિયેહસાલાર આયે કયેં કે મેં કીસી અદના સરદારકે સાથ મુકાબિલા નહીં કરૂંગા.”

અમીનુલ ઉમ્મત અખુ ઉખેદા રદીંને જો અપના અલમ લીયે હુએ અપને લશકરકે કલખમેંથે જખ જરજીરકા ચે કલામ સુના તો ખાલિદ બિન વલીદ રદીંકો ખુલાકર કહા કે—

“ અય અબ્બા સુલેમાન ! રૂમી સરદારને મુઝકો મુકા-બિલે કે લીયે તલખ કીયા હય. ચે અલમ તુમ અપને પાસ રખો અગર મેં સહી સલિમ વાપિસ આ ગયા તો અપના અલમ લે લુંગા. વરના મેરી જગે તુમ લશકરે ઇસ્લામકે સિયેહસાલાર હોગે જખતકકે ખલીફએસાની રદીં ઇસ ખાતકી મંજૂરી લેજે.” ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને કહા—

“અય અમીનુલ ઉમ્મત ! આપ રોઝે રખકર ઓર શખબેદારી કર કે બડે નહીક ઓર લાગિર હો રહે હંચ ખુસુસન આજ રાતકો આપ લશ્કરકી નિગેહબાની કર રહે થે ઇસલિયે આપ અપના અલમ અપને પાસ રખીયે ઓર મુઝકો ઇન્જાઝત દીજીયે કે મેં ઇસ રૂમી સરદારકે મુકાબિલેપર જાઉં.” અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા—

“મુઝકો રૂમી સરદારને તલાબ કીયા હય મેરા ફર્જ હય કે મેં ઇસકે મુકાબિલેપર જાઉં.” ઇસપર દીગર સરદારોંને લી અરઝ કી કે “જબ હમ લેગ મોજુદ હંચ તો ફિર આપ કયોં મયદાને જંગમેં જાતે હંચ પહેલે હમકો તસદ્દુક ઓર કુરબાન હોને દીજીયે ફિર આપ જો ચાહે કીજીયેગા.” અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા—

“મેં મયદાન જંગમેં જાનેસે રૂક નહીં સકતા જબ ફરીકે મુખાલિફને મુઝકો તલાબ કીયા હય તો મેરા ફર્જ હય કે મેં ઇસકે મુકાબિલેપર જાઉં ઇસલિયે તુમ મુઝકો હરગિઝ ન રોકો મેં અઝમ કર ચુકા હું.” થે જવાબ સુનકર સખ ખામોશ હો ગયે. ખાલિફ બિન બલીદ રદીઠને અલમ ઉનકે હાથસે લે લીયા ઓર અબુ ઉબેદા રદીઠ ઝિરાહ પહેને હુવે પુરે હથિયારકે સાથ મુસદ્દાહ હોકર મયદાને જંગમેં તશરીફ લે ગયે.

જખ આખુ ઉમેદા ખિન જરણહ જરણરકે મુકાખિલ હુએ તો ઉસને પૂછા-

“કયા એહત્રે આખકે સરદાર તુમહી હો?” આખુ ઉમેદા રદીઠને કહા-

“એહલે ઇસ્લામ મુઝકો અપના સરદાર સમઝતે હંચ ચોર મેં તુમારે ખુશાનેપર મુકાખિલે કે લિયે આયા હું.”

દોનોંમેં લડાઇ શરૂ હુઇ એક અરસે તક દોનોં ખરાખર લડતે રહે એહલે ઇસ્લામ આખુ ઉમેદા રદીઠકી તરફસે ખડે ફિકમંદથે ચોર ઉન્કી સલામતીકી દુઆએં માંગતે થે. જરણર ચે દેખકરકે ઉસ્કા હરીફ ઉસકે કાળુમેં નહીં આતા અચાનક ઘોડા ફેરકર મયદાનસે ભાગ નિકલા. આખુ ઉમેદા રદીઠને તલવાર ખીંચે હુએ ઉસ્કા તઆકુબ કીયા. થોડી દૂર જાકર જરણરને ઉલટકર આખુ ઉમેદા રદીઠ પર વાર કીયા આખુ ઉમેદા રદીઠને વાર ખાલી દીયા ચોર ઇસ ઝોરસે એક હાથ મારા કે જરણરકી જૂતાહ કાટકર ઉસ્કો ધાયલ કર દીયા ચોર અલ્લાહો અકબરકા નાઅરા બલંદ કીયા. લશકરે ઇસ્લામને બી ખુશીસે તકબીર બલંદ કી ચોર આખુ ઉમેદા રદીઠ મુઝફફરો મનસુર અપને લશકરમેં વાપિસ આ ગયે ચોર અપના અલમ લેકર અપની જગેપર ખડે હોગયે.

માહાનને જખ જરણરકો કતલ હોતે, દેખા તો વો, બહોલ ગભરાયા ચોર ઉસને કહા,

“અફસોસ હય કે મેરા હસ્તે ખાજુ મયદાને જંગમેં કતલ હો ગયા હય અખ મેં ખુદ મયદાનમેં નિકલતા હું અગર મારા ગયા તો ઇસ તરફુદસે નજાત પાઉંગા અગર ખય ગયા તો ખાદશાહકે ઇનામકા મુસ્તહક હોઉંગા.” ઇસ પર એક બહાદુર પહેલવાન માહાનકે પાસ આયા ઓર કહેને લગા.

“આપ મયદાનમેં ન જાઇએ ઓર મુઝે ઇનાજત હીજીએ. મેં જરજીરકા બદલા એહલે ઇસ્લામસે લુંગા.” માહાનને કહા—

“અચ્છા તુમલી મયદાનમેં જાકર કિસ્મત આજમાઈ કરલો.” ઇસ પહેલવાનકા નામ સરજીસ થા ઓર વો જરજીરકા રિશ્તેદાર થા. જખ વો મયદાનમેં નિકલા તો ઘોડેકો મયદાનમેં ચક્કર દેકર અપની શેહ સવારીકા સુખુત દેને લગા ઇતનેમેં લશ્કરે ઇસ્લામમેંસે માલિક ઉશ્તર નિકલા. ઓર સરજીસકે મુકબિલ હુઆ. કુચ્છ દેર તક બરાબરકી લડાઈ હોતી રહી. આખિર માલિક ઉશ્તરને ચે દેખકરકે સરજીસકે જીરમપર કોઇ વાર કારગર નહીં હોતા તો ઉસકી રાનપર તાકકર નેઝા મારા મગર નેઝા બજાએ સરજીસકે ઘોડેકી પસલીઉમેં ખુપ ગયા. ઘોડા સવારકે સાથ ઝમીનપર ગિર પડા. સરજીસ અપને ઘોડેકી ઝીનસે અલગ ન હુઆથા કે માલિકને સુખુકદસ્તી કરકે ઉસકા કામ તમામ કીયા.

યે હાલત દેખકર માહાન તયશમેં આયા ઝોર ઉસને ખુદ મયદાનમેં નિકલનેકા ધરિદા કીયા ઉસકે માતેહત ફિર ઉસકે પાસ આકર કહેને લગે કે “જખ તક હમ જિંદા હંય તખ તક આપ મયદાનમેં ન જાયે.” માહાનને કહા.

“મેં યે મુકાબિલા દેખકર તંગ આ ગયા હું ઝોર ઈસ ખેલકો ખતમ કરતા હું. મેં લડાઈકો ઈસસે જિયાદા તૂલ દેના નહીં ચાહતા. યાતો મુઝકો ફતેહ હુઈ યા શિકસ્ત અગર મેંને શિકસ્ત ખાઈ તો ખાદશાહસે સુખ રૂ હો જાઉંગા કે મેંને હતતુલમકદુર કોશિશ કી. અપની જાનકો લી ખતરે મેં ડાલા મગર અરખોંકે સામને હમારી કુચ્છ પેશ ન ગઈ. અખ તુમ સખ અપની જગેપર ઠયરે રહો ઝોર મુઝકો મયદાનમેં જાને દો.” માહાનકે માતેહત યે સુનકર ચુપ હો ગયે ઝોર માહાન મુસલ્લાહ હોકર ઝોર એક વઝની ઉમુદ હાથમેં લેકર મયદાનમેં નિકલા. માહાન ખડા તનુમંદ ઝોર જંગજુથા ઝોર ઉસકો યકીન થા કે એહલે અરખ મનચલે હંય ઝોર તેગ ઝોર સિનાનકી લડાઈમેં સુખુદસ્ત હંય મગર ઉસકે ઉમુદકા વાર ઉનમેંસે કોઈ સંભાલ ન સકેગા.

માલિક ઉશ્તર સરજસકો કતલકરકે મયદાનમેં લલકાર રહા થા કે માહાન મયદાનમેં પહોંચ ગયા. ખાલિદ બિન વહીદ રહીંને દુરસે માહાનકી સજ્ધજ દેખકર ઉસકો પહેચાન લીયા ઝોર અખુ ઉખેદા રહીંકો કહાકે “અખ

ખુદ માહાન મયદાનમેં નિકલા હય. ઉમીદ હય કે અબ લડાઈકા જલ્દ ખાતિમા હો જાયગા અગર માલિક ઉશતર મયદાનમેં મોજુદ નહોતા તો માહાનકે મુકાબિલે પર મેં ખુદ નિકલતા. ”

માહાનને મયદાનમેં આતેહી માલિકકો પૂછા કે—

“કયા તુમારા નામ ખાલિદ રદીં હય ?” માલિકને કહા “નહીં મેરા નામ માલિક ઉશતર હય.” માહાનને ચે સુનકર કહા—

“મેરા ઇરાદા ખાલિદ રદીંકે સાથ મુકાબિલા કરનેકા થા મગર કોઈ હરજ નહીં તુમકો કતલ કરકે મેં ખાલિદકો તલબ કરૂંગા.” માલિકને કહા—

“તુમારી આરજુ પુરી ન હોગી કયોંકે મેરે હાથસે તુમ જિંદા ન રહોગે.” માહાનને કહા—

“મેં તુમારે લશકરકે તમામ સરદારોંકો ચુન ચુનકર કતલ કરૂંગા તુમને મુઝકો સમજા કયા હય ? અચ્છા સંભલ જાઓ.” લડાઈ શુરૂ હુઇ. કુચ્છ દેર તક વાર ચકસાં પડતે રહે ઓર દોનોં સંભાલતે રહે મગર ફરીકેન જલ્દ એક દુસરેકી તાકત ઓર ઓરકે કાયલ હો ગયે. માહાનને મોકા પાકર ખડે ઓરકે સાથ ઉમુદકા વાર કીયા. માલિકને ઉસકો ઢાલપર લીયા મગર ઉમુદ ઢાલસે ફિસલકર માલિકકી

ખોદપર પડા કોઈ શુબ્હા નહીં કે અગર ઉમ્મદ પુરે ઝેરકે સાથ માલિકકી ખોદપર પડતા તો માલિકકા સર પાશ પાશ હો જતા. મગર ઉમ્મદકા ઝેર ઢાલપર પડનેસે કમ હો ગયા થા. ફિરલી ઉસકી ઝરખસે માલિકકી ખોદ ઉસકી આંખકી ઉપરકી હડ્ડીમે ખુબ ગઈ ઓર ઉસકી હડ્ડી બાહેર નિકલ આઈ. ઝખમસે ખુન જરી હુઆ ઓર માહાન સમજાકે હરીફ કતલ હો ગયા હય ઓર અનકરીબ ઘોડેસે ગિરા ચાહતા હય. ઇધર માલિકને અદ્દાહસે નુસરતકી હુઆ માંગી ઓર રસુલે અકરમ સલૉપર દુરૂદ લેજા. માહાન માલિકકે ગિરને-કા મુનતેઝરહી થા કે માલિક ઉસી ઝખમી હાલતમે બિજ-લીકી તરાહ ઘોડા કુદાકર માહાનપર દુટ પડા ઓર બડે ઝેરસે તલવારકા વાર કીયા. તલવાર માહાનકે હાયે શાનેપર પડી લેકિન જિયાદા કારગરતો ન હુઈ મગર માહાનકા શાના ઝખમી હુઆ. માહાન અપને હાથકો ખેકાર પાકર ઘોડા દોડાકર અપને લશ્કરકી તરફ લાગા. માલિક ઉશ્તર અપને લશ્કરમે આ ગયા ઓર ઉસકા ઝખમ બાંધા ગયા.

ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ને જો માહાનકો પીઠ ફેરતે દેખાતો ઉન્હોં ને અખુઉબેદા રહીં કો કહા.

અબ વકત હય. આપ ચક બારગી હમલેકી ઇબ્નઅલ દીજ્જમે. આજ યકીનન હમ ફતેહ પાઈગે ઓર બડા લખ્ખ ખેલ ખતમ હોગા. ” અખુ ઉબેદા રહીંને ઉસી

વકત જંગે મગલુબેકા હુકમ દે દીયા. તમામ લશ્કરે ઇસ્લામ અલ્લા હો અકબર કે નાઅરે મારતા હુઆ રૂમી લશ્કરપર દુટ પડા ઓર રૂમીયોંમે કતલકા બાઝાર ગરમ કર દીયા. રૂમી જમકર લડતેથે મગર અરબી તલવારકા લુકમા હુએ જાતે થે. શામ તક સંગીન લડાઈ હોતી રહી. આફતાબ ગુરૂબ હોને કે કરીબ થા કે રૂમીયોંને ભાગના શુરૂ કીયા એહલે અરબને ઉનકા પીછા કીયા. વો દરીયાએ યમુક જલકો રૂમી લશ્કરને અપની હિફાઝત સમજા હુઆ થા વો અબ ઉનકી હલાકતકા ગઢા બન ગયા. હઝારહા રૂમી ભાગતે હુએ દરીયામેં ગરક હો ગયે. ખાલિદ બિન વલીદ રદીબને અપને ઝહફ લશ્કરકે સાથ માહાન ઓર ઉસકે હમરાહીયોંકા પીછા કીયા ઓર કુચ્છ કાસલેપર ઉનકો જા લીયા. માહાન ઇસ માઅરિકેમેં કતલ હુઆ ઓર ઉસકે કબ્હ હમરાહી ભાગતે હુએ મારે ગયે. બાકી મુન્તશિર હોકર ઈધર ઉધર ભાગ ગયે.

એહલે અરબકો બડી શાનદાર ફતેહ હાસિલ હુઈ. ઇસ તમામ જંગમેં કાસન ડી પરસીવલ કે કોલકે મુઆફિક એક લાખ ચાલીસ હઝાર ઓર બકોલ વાકદી* એક લાખ

*ગાલિબન વાકદી રહેબેને સિફ ઉન રૂમી મકતુલોંકો શુમાર કીયા હે જે મયદાને જંગમે બિલ મુકાબિલ કતલ હુએ. ઉનકો નડી શામિલ કીયા જે ભાગતે હુએ પકાડોં ઓર જંગવોંમે કતલ હુએ.

પાંચ હજાર રૂમી કતલ હુએ. જો દરીયામેં ગરક હુએ ઉન્કા કોઈ હિસાબ નહીં એર ચાલીસ હજાર એહલે ઇસ્લામકે હાથ અસીર હુએ. જખકે લશ્કરે ઇસ્લામમેં ઝખમી તો ખહોત થે લેકીન મકતુલોંકી તેઅદાદ બકોલ કાસન ડી પર સીવલ સિર્ફ તીન હજાર એર બકોલ વાકદી ચાર હજાર એર તારીખે આલમકે મેઅલ્લિકકે કોલકે મુઆફિક ચાર હજાર તીસ થી.

રૂમીયોંકા ખેશુમાર માલો અસગાબ એહલે ઇસ્લામકે હાથ આયા સિર્ફ માહાનકા સાજો સામાનહી સાઠ હજાર દીનારકા થા. યે જંગે અઝીમ માહે રજબ સને ૧૫ હિજરીમેં વાકેઅ હુમથી એર ઉસને મુઝકે શામકી કિસમતકા ફેસલા કર દિયા. જખ અબુ ઉબેદા રદીઁ અપને શહીદોંકી તજહીઝે તકશીનસે ફારિગ હુએ એર ગનીમતકા માલ જમા હો ચુકા તો ઉન્હોંને ખલીફએ સાની રદીઁકી ખિદમતમે નીચે દરજ કિયા હુઆ ખત લિખા.

“શુર કરતાહું મેં સાથ નામ અલ્લાહકે જો રહેમાન એર રહીમ હે એર દુરદ અલ્લાહકા નાઝિલ હો ઉપર ઉસકે નખી ખરગુઝિદા કે. યે ખત હે અબુ ઉબેદા આમિર ખિન જરરાહકી તરફસે. તેહકીક મેં તારીફ કરતાહું ઉસ અલ્લાહકી જુરકે સિવાય કોઈ માઅબુદ નહીં એર શુક કરતાહું બકા

ઉપર ઉસ ચીઝ કે જો ઉતારી ઉસને મેરે ઉપર અપની નેઅમતોંસે ઓર ખાસ કિયા હમકો ઉસને સાથ અપની નેઅમતકે જા બરકત નખીએ રેહમત વ શરીઉલ ઉમ્મત મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ સલ્વકે ઓર આગાહ કરતાહું મેં આપ કે ઇસ અમ્રસેકે તેહકીક ઉતરા મેં યરમુકમે. ઉતરા માહાન કરીખ મુઝસે ઓર નહીં દેખા મુસલમાનોંને ઇસસે ઝિયાદા કિસી જમાઅતકો ઓર ન શુમારકો. પસ તોડ દિયા અહ્લાહને ઇસ જમાઅતકો ઓર મદદ ફી ઓર ગાલિખ કિયા હમકો ઉનપર સાથ અપને એહસાન કે પસ મારકાલા હમને ઉનમેસે એક લાખ પાંચ હઝાર કે ઓર કેદ કર લિયા ચાલીસ હઝારકો ઓર ડુખ ગયે હઝારોં દરિય.મેં ઓર મારે ગયે મુસલમાનોંમેસે ચાર હઝાર. ખતમ કિયા અહ્લાહ તઆલાને ઉનકે વારતે શહાદતકો. યકબ્બ કિયા મેને ગનાયમકો ઓર નિકાલ લિયા ઉસસે પાંચવેં હિસ્સેકો ઓર મેં મુનતિઝર આપકે હુકમકા હું પાંચવેં હિસ્સે ઓર ગનાયમકે બાળમે ઓર સલામતી ઓર રેહમત હો અહ્લાહ તઆલાકી આપ પર ઓર તમામ મુસલમાનીન પર.”

ચે ખત લિખકર એક કાસિદકે હવાલે કિયા ઓર લશકરકો હમિશકી તરફ ચલનેકા હુકમ દિયા. કયોંકે રૂમી લશકરકે મકતુલોંકી કસરતકી વજેહસે યરમુકકી હવા ખરાળ હો ગઇ થી.

અસ દિન યરમુકમે એહલે ઇસ્લામકો રૂમીયોંપર ફતેહ હાસિલ હુઈ ઉસ રાતકો હઝરત ઉમર રદીઠ ખલીફએ સાનીને ખવાબ દેખા કે હઝરત રસુલે અકરમ સલઠ અપને રોઝે મુબારકમેં તશરીફ રખો હંય ઓ! ઉનકે પાસ હઝરત અબાબકર સિદીક રદીઠ બેઠે હુએ હંય. હઝરત ઉમર રદીઠને સલામ કીયા ઓર કહા “યા રસુલુલ્લાહ સલઠ! મેં લશકરે ઇસ્લામકે લીયે બહા મુતફકિકર હું ઓર મેરા દિલ ઉસ તરફ લગા રહેતા હય. મુઝે ઇસ્મ નહીં કે અંજ્લાહ તઆલાને ઉનકે સાથ કયા સુલુક કીયા. દુશ્મનકી તેઅલાદ કંઈ લાખ હય ઓર એહલે ઇસ્લામ કલીલ હંય” ઇસપર રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલય હે વસલ્લમને ઇરશાદ ફરમાયા કે--

“અય ઉમર! તુમકો ખશારત હોકે અલ્લાહ તઆલાને મુસલમાનોંકો ફતેહ દી ઓર ઉનકે દુશ્મનોંકો હક્ક કીયા” ઇસકે બાદ રસુલુલ્લાહ સલ્લલ્લાહો અલય હે વસલ્લમને ચે આયત પઢી “ઉસ દુસરે ઘરકો મુકરર કીયા હય હમને વાસ્તે ઉન લોગોંકે જે નહીં ચાહતે ખુઝુરગી ઓર તાસીર ઝમીનકી ન જફાકારી ઓર સિતમ લોગોંપર ઓર અચ્છા અંજામ પુરહેઝગારોંકે વાસ્તે હય.”

હઝરત ઉમર રદીઠને સુખડે ઉઠકર ચેહ ખવાબ એહલે ઇસ્લામકો સુનાયા વો સુનકર બહોત ખુશ હુએ ઓર કહેને લગે કે “તેહકીક અલ્લાહ તઆલાને એહલે ઇસ્લામપર

અપના ફઝલો કરમ કીયા હય.” ચંદ દિન બાદ અબુ ઉબેદા રદ્દીંકો કાસિદ ખત લીયે પહોંચ્યા હઝરત ઉમર રદ્દીં પઢકર બહોત ખુશ હુએ એર સિજદએ શુક્ર અદા કીયા. ફિર મુસલમાનોંકો ખત સુનાયા એર કહાકે—

“અલ્લાહ તઆલાને મેરા ખવાબ સચ્ચા કર દીખાય.” ઇસકે બાદ કલમ દવાત લેકર અબુ ઉબેદા રદ્દીંકો નીચે દરજ ક્રિયા હુઆ ખત લિખા.

“શુરૂ કરતાહું મેં સાથ નામ અલ્લાહકે જે રહેમાન એર રહીમ હે. યે ખત હે અઝ જાનિબ અબુદુલ્લાહ ઉમર બિન ખત્તાબ બનામ ઉનકે આમિલ મુદ્દકે શામ. સલામતી હો તુમ પર. પસ તેહકીક તાઅરીફ કરતા હું મે ઉસ અલ્લાહ તઆલાકી જુસ્કે સિવા કોઈ માઅયુદ નહીં એર દુરૂદ લેજતા હું મેં ઉસ્કે નખી સલોપર. તેહકીકમે ખુશ હુઆ ઉસ ચીઝસે જે ફતેહકી અલ્લાહ તઆલાને મુસલમાનોં પર અપની મદદદિહીસે એર શિકસ્ત દી ઉન દુશ્મનોં. પસ જુમ વક્ત પહોંચે યે મેરા ખત તકસીમ કરો તુમ ગનાયમકો મુસલમાનોંપર એર હર જી હકકો ઉસકા હક હો એર હિકાજત કરો તુમ મુસલમાનોંકી એર નિગેહબાની કરો તુમ ઉનકે કામોંકી એર ઠયરે રહો તુમ અપની જગે પર જખતકકે પહોંચે તુમકો હુકમ મેરા એર સલામતી હો

તુમ પર ઓર તુમારે સાથીયોંપર ઓર રહેમત ઓર ખરકત અલ્લાહ કી ”

જખ અબુ ઉબેદા રદીંકો ચે ખત મિલા તો ઉન્હોંને હરખ હતુર ગનીમતકે માલમેંસે પાંચવાં હિસ્સા મદીને મુનવ્વરામેં લેજ દીયા ઓર ખાકી અપને લશ્કરીયોંમેં તક-સીમ કર દીયા ઓર એક માહ તક હમિશ્કકે હવાલીમેં મકામ રખા. એક દિન અપને સરદારોંકો જમા કરકે અબુ ઉબેદા રદીંકોને પુછા—

“ ઇસ અમરકી તુમ મુઝે કયા સલાહ દેતે હો કે હમ આગે બઢેં યા ફિલીસ્તીનકા કર્દ કરે? ” સરદારોંને ચે સલાહ દી કે—

“ બબચે આગે બઢને કે ફિલીસ્તીનકી તરફ જાના ચાહીએ કયોંકે જખ તક ફિલીસ્તીનપર હમારા કબજા ન હો જાય તબ તક મુલકે શામમેં કદમ આગે બઢાના મુનાસિબ નહીં. ” ઇસપર અબુ ઉબેદા રદીંકોને કહા—

“ ફિલીસ્તીનપર હો મકામ બડે મજબુત હંચ એક બચતુલ મુકદ્દસ ઓર દુસરા કીસારીઆ. દોનોંમેં સે કિસપર પહેલે ચઢાઇ કરે. ” સરદારોંને કહા—

“ ઇસકે ખારેમેં ખલીફએસાની રહીંઠકા હુકમ મંગા લેના ચાહીએ જો હુકમ આયગા ઉસપર અમલ કીયા જાયગા.” અબુ ઉબેદા રહીંઠને ઇસ ખાતકો પસંદ કીયા ઓર ખલીફએ સાની રહીંઠકી ખિદમતમેં અર્જ કર લેજા કે—

“ ફિલીસ્તીનમેં હો મકામ બડે મઝબૂત ઓર મુસ્તેહકમ હંય. એક બયતુલ મુકદ્દસ દુવમ કીસારીયા. કીસારીએ મેં કયસરે રૂમકા ખેટા કુસ્તુનતીન જરાર લશ્કરકે સાથ મોબુદ હય ઓર બયતુલ મુકદ્દસમેંલી કસીર ફોજ હિફાઝતકે લીએ મુતઅઈયન હય. આપ મુજે હુકમ દેં કે મેં પહેલે કિસ મકામપર ચઢાઈ કરૂં.” ખલીફએ સાની રહીંઠને જબ અબુ ઉબેદા રહીંઠકા ખત પઢા તો આપને હઝરત અલી રહીંઠકે સાથ મશવિરા કીયા. હઝરત અલીને ફરમાયા.

“ મેરી રાયમેં બયતુલ મુકદ્દસકા પહેલે ફતેહ કરના ઝુરૂરી હય કયોં કે વો બકા ઝુરૂરી મકામ હય. જબ વોહ ફતેહ હો જાયગા તો ફિર કીસારીઆપર હમલા કરના ચાહીએ.” ખલીફએ સાની રહીંઠને હઝરત અલી રહીંઠકી રાય પસંદ કી ઓર ઉસકે બમુજબ અબુ ઉબેદા રહીંઠકો હુકમ લેજા દીયા. અબુ ઉબેદા રહીંઠને હુકમ પહોંચતેહી પાંચ હઝર સવારપર ચઢીદ બિન અબુ સુફિયાન રહીંઠકો સરદાર મુકરર કરકે બયતુલ મુકદ્દસકી તરફ રવાના કીયા. દુસરે દિન

શરજીલ બિન હસના રહીંકો તીસરે દિન મરકાલ બિન હાશમ રહીંકો પાંચ હઝાર સવારકી જમીઅતસે બચતુલ મુકદ્દસકી તરફ બઢનેકા હુકમ હીયા. ચોથે રોઝ કચસ બિન હુબયરાકો પાંચ હઝાર સવારકે હસ્તેપર અફસર કરકે લેજા. ઓર ઇન સબકો થકેબાદ હીંગરે તાકીદ કરહી કે બચતુલ મુકદ્દસકે કરીબ બાકર અલગ અલગ મકામપર ઉતરે. મતલબ યે થા કે હરરોઝ નયા લશ્કર વહાં પહોંચેગા તો હુશમનોંપર રોઅબ પડ જાયગા. ઉન સબકે બાદ આપ બાકી માંન્દા લશ્કર માલો અસગાબ ઓર ઓરતોંકે સાથ આહિસ્તા કદમ રવાના હુએ.

ખાખ ૩૪

ખયતુલ મુકદ્દસકી ફતેહ.

સને ૧૬ હિજરી.

જંગે ચરમુકકી ફતેહ બિજલીકી તરાહ તમામ અત-
રાફમેં ફયલ ગઈ. જો શહેર ઇસલામને ઇસ જંગકે પહેલે
ફતેહ કીયે થે ઓર શાહી લશ્કરકી આમદપર શાહેરૂમકે
કબજેમેં ફિર આ ગયે થે વો અબ શાહી લશ્કરકે શિકસ્ત
પાનેપર ખુદ બ ખુદ હી એહલે ઇસલામકે તાબેમેં આ ગયે
થે. મગર જો શહેર અલી શાહે રૂમકે કબજેમેં થે વો બ
દસ્તુર મુકાબિલેપર અડે હુએ થે, ગો જંગે ચરમુકકે નતીજેને
દિલોંમે દહેશત ડાલ દીથી ઓર ઉનકોલી અન્દેશા થા કે
લશ્કરે ઇસલામ અનકરીબ ઉનપર ચઢાઈ કરેગા.

ખયતુલ મુકદ્દસકે દોગ લી ઇસસે બેખબર નથે. જબ
યઝીઃ બિન અબુ સુફિયાન અપને પાંચ હઝાર સવાર લેકર
ખયતુલ મુકદ્દસમેં પહોંચા તો શહેરકે લોગોંને શહેરકા
કિલા બંદ કર લીયા. ઉનકો યે જુરાઅત તો ન પડી કે
મયદાનમેં નિકલકર મુકાબિલા કરેં મગર કિલેકો ઉન્હોંને
અચ્છી તરાહ મેહકુઝ કર લીયા.

દુસરે દિન શરજીલ રદીઠકા દસ્તા પહોંચ ગયા તીસરે દિન મરકાલ બિન હાશમ રદીઠ ચોથે દિન કયસ બિન હુબયરા રદીઠ ચે ચારેં અલગ અલગ દરવાજોંપર ઉતરે ચોર અબુ ઉમેદા રદીઠકા ઇન્તિઝાર કરને લગે. કિલેવાલોંને લી ઉનકે સાથ કોઈ છેડ છાડ નહી કી ચોર ચુપ ચાપ અપની હિક્કાઝતમેં લગે રહે.

જબ તીન દિન ગુઝર ગયે તો ચઝીદ બિન અબુ સુ-ક્રિયાનકે એક હમરાહીને પૂછા કે “ બયતુલ મુકદ્દસકે લોગ ગુંગે હય કે બોલતે નહીં, ખંડેરે હંય કે સુનતે નહીં, અન્ધે હંય કે દેખતે નહીં. હમકો ઉનકે મુકાબિલ ઉતરે હુએ તિન દિન હો ગયે હંય મગર ઉન્હોંને હમકો પૂછાતક નહીં કે તુમ કીસ તરાહ આયે હો ચોર તુમારા કયા મતલબ હય. ઉનકા એક આદમી લી હમકો દિખાઈ નહીં દેતા. ઉન્હોંને હમારી ઝરા પરવા નહીં કી ઇસ તરાહ હમ કબ તક કસ મ પુર્સ હાલતમેં પડે રહીંગે. આપ અગર મુનાસિબ સમજેં તો હમેં કિલેપર હમલા કરનેકી ઇજાઝત દેં તાકે ઉનકો હાશમેં લાયેં ચોર ઉન્કે સાથ હમારી રાહ રસમ તો ખુદ જાયે. ”

ચે સુનકર ચઝીદ બિન અબુસુક્રિયાન રદીઠને કહા.

“ મુઝકો અમીનુલ ઉમ્મતને યહાં ડેરા લગાનેકા હુકમ

દીયા થા ન કે હમલા કરનેકા. હાં અગર બયતુલ મુકદ્દસ કે લોગ મયદાનમેં આ જાતે તો બડી ખુશીકે સાથ હમ ઉનકા મુકાબિલા કરતે મગર અબ ચુકે વો મેહસુર હો ગયે હંચ ઇસ લીચે સિપેહ સાલાર કે હુકમકે બગેર મેં ઉન પર હમલા નહીં કર સકતા. જબ વો ઇસ જગે તશ-રીફ લે આઈગે તો જો હુકમ દેંગે ઉસકી તાઅમીલ કી જાયગી. હાં ઇસ ખાતકા કોઈ મુઝાયેકા નહીં કે કિલેવાલે લોગોંસે ખાતચીતકા સિલસિલા છેડ દેં આર ઉન્કા ઇનદિયા માલુમ કરેં શાયદ વો સુલેહકે ખાહિશમંદ હોં કયોંકે ઇસમેં શુખ્હા નહીં કે અદલાહ તઆલાને ઇનકે દિલોંમેં એહલે અરબકી દેહશત ડાલ દી હય. વર ન વો ઝુર્ર મયદાનમેં નિકલકર હમારા મુકાબિલા કરતે.” ઇસપર યઝીદ બિન અબુસુફિયાનને એક આદમી કિલેવાલોંકે પાસ લેજા ઉસને કિલેકે નીચે જાકર બયતુલ મુકદ્દસકે લોગોંકે કહા—

“કોઈ આદમી મેરે સાથ ખાતચીત કરનેકે લીચે લેજો.” યે સુનકર કિલેવાલોંને એક આદમી ખાતચીત કરનેકો લેજા. જબ યે દોનોં આદમી યકજા હુવે તો અરબને કહા—

“એહલે અરબ તુમારે શહેરપર હમલા આવર હુએ હંચ ખતાબ તુમારા કયા મનશા હય?” રૂમીને કહા—

“તુમ હમસે કયા આહતે હો?” અરબને કહા—

“ અબ્બલ તો હમ તુમકો દીને ઇસ્લામકી દાઅવત કરતે હંય. તાકે તુમ હમારે ભાઈ બન જાઓ ઓર અલ્લાહ તઆલાકી રહેમતકે સજાવાર હો જાઓ. અગર ઇસ્લામ કુબુલ નહીં કરતે તો સુલેહ કરલો ઓર હમારી હિકાજતમે આ જાઓ જયસાકે એહલે શામને કીયા હય. અગર દોનોં ખાતે મંજૂર નહીં તો મયદાનમે નિકલકર હમારા મુકાબિલા કરો. ” રૂમીને જવાબ દીયા.

“ શાહે હરકુલને રૂમી ફ્રેજ એક ખિતરીક (સરદાર) કે માતેહત બયતુલ મુકદ્દસકી હિકાજત કે લીયે લેજી હુઇ હય ઇસ્કે ઇલાવા એહલે શેહેરલી મુસલ્લાહ હંય ઓર જંગકે ફનમે માહિર હંય. ઉન્હોંને કિલ્લેકો અચ્છી તરાહ મેહપુઝ કર લીયા હય. ચાહે દસ સાલ તુમ મુહાસિરા કીયે રહો. તુમ ઉનપર ગાલિબ નહીં આ સકોગે. તુમ આખિર થક કર ચલે જાઓગે. ” અરબને કહ્યા—

“ ચે ધમકી હમકો બહોતસે કિલ્લેદારોંને દી હય મગર આખિર તંગ આકર ઉન્હોંને સુલેહકી દરખાસ્ત કી હે. તુમારા લી ચેહી હાલ હોગા. હમ તુમારા પીછા નહીં છોડીંગે ઓર જબ તક ઇમ્મિ શહેરકો ફતેહ ન કર લેંગે આગે નહીં બઢીંગે. ચે કાંટા નિકાલ કરહી કહીં જાઈંગે આખિર તુમ કબ તક મુકાબિલેપર અડે રહોગે ? ” રૂમીને કહ્યા.

“અચ્છા દેખા જાયગા મગર ચે ઉમીદ ન રખો કે હમ અપના શહેર ચુંહી તુમારે હવાલે કર દેંગે.” ઇસિપર ગુફતુગુ ખતમ હુઇ ચોર અરખને વાપિસ આકર યઝીદ બિન અબુ સુફિયાન રદીંકે ઇસ હાલસે આગાહ કીયા તો યઝીદ બિન અબુ સુફિયાન રદીંને કહા—

“અગર વો મુકાબિલેપર આમાદા હંચ તો યહાં કયા ઢીલ હય. અમીનુલ ઉમ્મત આ જાયેં તો લડાઇ શરૂ કર દેંગે.” ઇસ ગુફતુગુકે દસ દિન બાદ અબુ ઉબેદા રદીં ઇસ્લામી લશ્કરકે સાથ આતે દિખાઇ દીયે. ચે ચારેં અરબી સરદાર ઉનકે ઇસ્તિકબાલ કે લીયેં ગયે. અબુ ઉબેદા રદીં કી દાયેં તરફ ખાલિદ બિન વલીદ રદીં ચોર બાયેં તરફ અબદુર રહેમાન બિન અબીબકર રદીં થે. ચારેં સરદારેંને અબુ ઉબેદા રદીં ચોર દીગર સરદારેં કે સાથ મુસાફિહા કીયા ચોર એક દુસરેસે મિલકર બડે ખુશ હુએ ચોર સારે લશ્કરને ઇસ ઝોરસે અદ્દાહો અકબરકા નાઅરા બલદ કીયા કે દસ્તો જબલ ગોંજ ઉઠે.

રૂમીયોંને જબ ચે શોર સુના તો અંદ એક રૂમી બે કિલેકી દીવારસે ઇસ્લામી લશ્કરકી આમદકો દેખ રહે થે દોડતે હુએ અપને બિતરીક કે પાસ ગયે. બિતરીકને ઉનસે પૂછા—

“યે કયસા શોર હય ?” ઉન્હોંને કહા

“એહલે અરબકા એક ઓર ઇસ્લામી લશ્કર આ પહોંચા હય. અયસા માલુમ હોતા હય કે ઇસ્લામી લશ્કરકા સિપેહ સાલાર આ ગયા હય ઓર એહલે અરબને ઉસકી ખુશીમે આસમાન સરપર ઉઠાયા હય.” બિતરીકને કહા

“અરબી લશ્કરતો પહેલેલી યહાં બહોત થા અબ્બ યે ઓર બલ્લા આ પહોંચી હય ? ખેર મુઝાયકા નહીં જો પેશ આયગા દેખા જાયગા.”

યઝીદ બિન અબુ સુફિયાનને અબુ ઉબેદા રદીં કે ઇતતિલાઅ દી કે—

“બયતુલ મુકદ્દસકે લોગ સુલેહપર રાજી નહીં હંય વો લડાઇપર આમાદા હંય.” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા—

“બહોત બહેતર કલ ચારેં તરફસે કિલેપર હમલા કર દેંગે.” દુસરે દિન લશ્કરે ઇસ્લામને હમલા કીયા મગર ના કામ વાપિસ આયે. ઇસી તરાહ કઇ દિન બરાબર હમલે કરતે રહે મગર કુચ્છ ફાયદા ન હુઆ. આબિર ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને કહા કે—

“હમારે હમલોંકા કિલેવાલોંપર કુચ્છ અસર નહીં હોતા મેરી તબવીજ હય કે ચીદા ચીદા તીર અન્દાઝ

મુતકરરિક હોકર કિલેકે કરીખ જાયેં ઓર ઢાલેં સરપર રખકર ખેઠ જાયેં ઓર ઇસ હાલતમેં તીર ચલાયેં.”

“ ઇસ તજવીઝ કો અબુ ઉબેદા રહીઠને પસંદ કીયા ઓર એહલે ચમનમેંસે માહિર તીરઅન્દાઝ મયદાનમેં લેજે ગયે. વો તીરકી મારકા ફાસલા છોડકર મયદાનમેં સરપર ઢાલેં રખે હુએ ખેઠ ગયે. ઝરાર ઘિન અઝવરલી નેઝા છોડકર ઓર તીર કમાન લેકર મયદાનમેં ચલા ગયા. જખ એહલે ચમનને ઇસ તરાહ તીર ચલાને શુરૂ કીયે તો કઇએક રૂમી ઝખમી હોને લગે વો ઉપરસે પથર ઓર તીર ફેંકતે થે મગર એહલે ચમન ઢાલોંકી વજેહસે મેહપુઝ રહે. ઝરાર ઘિન અઝવર રહીઠને કિલેકે ખડે ખુરજપર જહાં રૂમી અલમ ખરદારથા તાકકર તીર ચલાયા. તીર રૂમી અલમ ખરદારકે સીનેપર ખેઠા ઓર વો ધાયલ હોકર ગિરપડા. કિલેમેં નાલ-ઓખુકાકા શોર ખલંદ હુઆ ઓર એહલે ઇસલામ ખુશ હુએ. ઇસ તરાહ હરરોઝ લડાઇ હોતી રહી. હુતાકે કામિલ ચાર માહ ગુઝર ગયે. કિલેકે લોગ અખ તાંગ હો ગયે થે. એક તો હર રોઝ ઉનકે સિપાહી કુચ્છ ન કુચ્છ ઝખમી હોતે થે. હુવમ અંદર ખેઠે ખેઠે ઉનકે દિલ ઘલરા ગયે થે. આખિર તાંગ આકર ચંદ એક મોઅઝઝિઝ અપને ખિતરિકકે પાસ આયે ઓર કહેને લગે કે—

“એહલે અરબ હમારા પીછા નહીં છોડતે આર હમ ઝિય આ ગયે હંય બહેતર હય કે હમ ઉનકે સાથ સુલેહ કરલેં આર ઉન્કી હિક્કાઝતમેં આ જાયે.” બિતરીક યે સુન-કર બયતુલ મુકદ્દસકે કિસ્સે આઝમકે પાસ ગયા આર કહા કે—“બયતુલ મુકદ્દસકે લોગ એહલે અરબકે સાથ સુલેહ કરના ચાહતે હંય.” કિસ્સે આઝમ કહેને લગા.

“અગર તુમ લોગ બયતુલ મુકદ્દસકી હિક્કાઝત નહીં કર સકતે તો બહેતર હય સુલેહ કર લો. મગર મેરી રાય હય કે એહલે અરબકે ખલીફા રદીંકો યહાં ખુલાવો તાકે ઉસકે સાથ હમ એહલો પયમાન કરલેં આર કિલેકી કુન્જયાં ઉસકે હાથમેં હેં. ઈસ તરાહ એહલે અરબ હમકો કોઈ તકલીફ નહીં હે સકીંગે આર હમ આર હમારે ઈબ્રાહીમ-ખાને ઉનકે હાથસેં મેહપુઝ રહીંગે.” બિતરીકને કહા

“એહલે અરબકી ખાળત હમને સુના હય કે જબ વો કિસીકો અમાન દેતે હંય આર અપની હિક્કાઝતમેં લેતે હંય તો શહેરવાલોંકે સાથ નિહાયત નેક સુલુક કરતે હંય કીસીકે ઝનો ખચ્ચોંકો તકલીફ નહીં દેતે કીસીકી જાયદાદ, માલ વ અસખાબકો નહી, છોડતે. કીસીકી ઝમીન નહીં છીનતે આર જો એહલેહ કર લેતે હંય ઉસકે હમેશા પાખંદ રહેતે હંય. ઈબ્રાહીમ ખાનોંકો મિસમાર નહીં કરતે, રાહોંકો કીસી

કિસમકી તકલીફ નહીં હોતે એર શહેરવાલોંકી મજહૂબી રસુમકી અદાયગીમેં હારિજ એર ખલલ અંદાજ નહીં હોતે. હમિશક વગેરામેં ઉંહોંને અયસાહી કીયા હય ઇસ લિહાજ સે;મેં ઇસ ખાતકી ગુરૂરત નહીં સમજતા કે સુલેહકે લીયે ઉંકે ખલીફાકો તકલીફ હી જાય. જો કુચ્છ સિપેહસાલારે ઇસ્લામ કરેગા ઉસકે સખ પાખંદ હો જાઇંગે. ” કિસ્સે આઝમને યે સુનકર જવાબમે કહા—

“ યે ખયતુલ મુકદ્દસ હય તમામ દુનિયામેં યે મુમતાઝ એર અશરફ હય ઇસલિયે ગુરૂર હય કે એહલે અરબ કા ખલીફા ખુદ યહાં ચલકર આયે, તુમ એહલે ઇસ્લામકે સિપેહસાલારકે પાસ જાઓ એર કહોકે અગર ઉંકા ખલીફા ખુદ* આયે તો હમ કુન્જયાં ઉસકે હવાલે કર દેંગે. ઉમીદ હય કે વો માન જાયગા એર ગુરૂરી સમજકર ખલીફાકો ખુલાને કે લીયે ખત લિખજેગા. ”

ઇસપર ખિતરીક અંદાજેક આદમી હમરાહ લેકર કિલેસે નિકલા એર લશ્કરે ઇસલામકે કરીખ જાકર કહેને લગા.

* યુરોપીઅન મોચરરિખ લિખતે હંચ કે ખયતુલ મુકદ્દસકો વો બાદશાહ ફતેહ કરેગા ઇસકા નામ ત્રીન હરફકા હોગા. હઝરત હમરદ્દા નામ ત્રીન હરફી થા ઇસ લીયે કિસ્સે આઝમ હઝરત ઉમર રદીન્હી મોખુદ્દગીપર ઇસરાર કરતા થા.

“ મેં સુલેહકે લીયે આયા હું અને સિપેહસાલારકે મેરે સાથ શુકતુગુ કરને કે લેજો. ”

અબુ ઉબેદા રદીં અને સાથ ખાલિદ બિન વલીદ રદીં ઓર અબદુરરહેમાન બિન અબિબકર રદીં કે લેકર રૂમી બિતરીકકે પાસ આયે. રૂમી બિતરીકને અબુ ઉબેદા રદીં કે સાથ મુસાફિહા કીયા ઓર મિઝાજ પુરસીકે ખાદ કહા—

“ અય બિરાદરે અરબી તુમકે ઇસ્મ નહીકે યે બયતુલ મુકદ્દસ હય ઓર તમામ દુનિયામે અશરફ સમજા જતા હય. જો શખ્સ બયતુલ મુકદ્દસપર ચઢાઈ કરેગા ઉસ પર ખુદાકા ગજબ નાજિલ હોગા. કયોંકે યે ખુદાકા મુકદ્દસ ઘર હય. ” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા—

“ અય બિરાદરે રૂમી ! હમ બયતુલ મુકદ્દસકી ખુજુરગી ઓર શરાફતકે કાયલ હંય. હમારે ખરશુઝીદા નબીએ સલ્લમને મેઅરાજકી રાતકે પહેલે બયતુલ મુકદ્દસકી જિયારત કીથી. લેકિન અલ્લાહ તઆલાને હમકો બયતુલ મુકદ્દસકા વારિસ બનાયા હય ઓર હમ અપની વિરાસત લેને આયે હંય ઇસ લીયે ખુદાકા ગજબ હમપર નાજિલ નહીં હોગા બલકે હમ ઉસકી રહેમત ઓર ઇનઆ મકે મુસ્તીહક હોંગે. ”

રૂમી ખિતરીક ચે જવાબ સુનકર દંગ રહે ગયા એર
ઉસને કહા—

“ હમ આપકે સાથ સુલેહ કરના ચાહતે હંચ ખતાઇયે
આપકી સુલેહ કી શરાયત કયા હંચ ? ” અબુ ઉબેદા
રહીંને કહા—

“ સખસે પહેલે તો હમ આપકો દાઅવતે ઇસ્લામ
કહતે હંચ અગર તુમ ઇસ્લામ કુબુલ કરલો તો હમારા
સુલુક તુમારે સાથ ખિરાદરાના હોગા. અગર ઇસલામ કુબુલ
નહીં કરતે તો હમારી હિકાઇતમેં આ નાઓ. હમ તુમસે
જઝીયા લેંગે એર તુમારી હિકાઇત કે જિમેવાર હોંગે. ”
રૂમીને કહા—

“ હમ ઇસલામ કુબુલ કરનેકે લીયે તૈયાર નહીં હંચ
લેકિન દુસરી શર્ત મંજૂર કર લેતે હંચ ખશરતેકે ખુદ તુમારા
ખલીફા રહીં યહાં આ નાચેતો હમ ઉસકે હાથમેં કિલેકી
કુંજઆં દેદેંગે એર તુમારી હિકાઇતમેં આ નાઇંગે. ”
અબુ ઉબેદા રહીં ને ખાલિદ બિન વલીદ રહીં એર
અબદુરરહેમાન બિન અબીબકર રહીંકી તરફ દેખા, દોનોંને
યક અખાન હોકર કહા—

“ ઇસમેં કોઈ હરજ નહીં આપ ખલીફા સાની રહીં
કો ખત લિખકર ખુલાલે તો આ નાઇંગે એર હમ સખ

ઉન્કી ત્રિચારતકા શર્ફ હાસિલ કરીંગે.” અબુ ઉબેદા રદીં
ને ચે ખાત મંજુર કરણી ઓર રૂમી ખિતરીકકો રૂખસત
કરકે અપને બયમેમેં વાપિસ આયે. સબ મુસલમાન ચે ખાત
મુનકર બહોત ખુશ હુએ ઓર અબુ ઉબેદા રદીંકી ખિદ-
મતમેં અર્જકી કે “જલ્દી ખલીફએસાની રદીંકો ખત
લિખકર ખુલાઈચે તાકે બયતુલ મુકદ્દસબી ક્તેહ હો જાયે
ઓર હમબી હઝરત ઉમર રદીંકે દીદારસે અપની આંખેં
ઠંડી કરે.”

અબુ ઉબેદા રદીંને હઝરત ઉમર રદીંકી ખિદમતમેં
નીચે દરજ કિયા હુવા ખત લિખા.

“શુર કરતા હું મેં સાથ નામ અલ્લાહકે જો રેહમાનો
રહીમ હે. ચે ખત હે અબુ ઉબેદા આમિર બિન જરરાહકી
તરફએ ખખિદમત અમીરૂલ મોમેનીન ઉમર બિન ખત્તાબ
રદીં અલ્લાહ તઆલાકી આપ પર સલામતી હો. પસ
તેહકીક મે તાઅરીફ કરતા હું ઉસ અલ્લાહકી જુરકે સિવા
કોઇ માઅબુદ નહીં ઓર તેહકીક દુરૂદ લેજતાહું મેં ઉરકે
નબી પર. ઓર જાનો આપ અમીરૂલ મોમેનીન કે હમ
બયતુલ મુકદ્દસકે મુકાબિલ ઉતરે હુવે હેં ઓર ઉનકે સાથ
બરાબર લડતે રહે હેં. બ તેહકીક મુલાકી હુવે એહલે ઇસ-
લામ બડી મંશકકતસે બ બજેહ સરદીકે મગર વો સખ્ર કરને

વાલે હેં ઓર ઉમીદ રખતે હેં મહેરબાનીકી અદલાહ ગાલિબ ખુઝર્ગસે પસ જળ હુવા આજકા દિન કે જીસમે લિખતા હું મે આપકો ખત તો સામને આયા મેરે ખિતરીક ઉનકા જરફી વો તાઅઝીમ કરતે હેં ઓર દરખવાસ્ત ફી ઉસને હમસે બચાને ખુરેઝી ઓર ઇસિ અમ્રકી કે આયેં આપ હમારે પાસ ઓર કુમુક કરો હમારી અપની જાતસે પસ ફતેહ કરેગા અદલાહ ઇસ શેહેરકો આપકે હાથપર ઓર સલામતી ઓર રહેમત હો અદલાહકી આપ પર ઓર તમામ મુસલેમીન પર.”

યે ખત લિખકર હઝરત અબુ ઉબેદા રદીઠને મયસરા બિન મસરૂક કે હવાલે કિયા ઓર કહા કે “જલદી ખલીફએ સાની રદીઠકી ખિદમતમે લે જાઓ” મયસરા ફિલ્ફાર એક તેજ રફતાર ઉટગી પર સવાર હોકર રવાના હુવા ઓર ઘોડોત જલ્દ મદીને પહોંચ ગયા, મદીનેમે પહોંચકર હઝરત ખલીફએ સાની રદીઠકી ખિદમતમે હાજિર હુવા ઓર ખત પેશ કિયા. ખલીફએ સાની રદીઠને ખત પઢકર હાઝરીનકો સુનાયા ઓર પુછા કે—

“ઇસ ખાતેમેં તુમ મુઝકો કયા મશવિરા દેતે હો”

“ઇસ્કે જવાબમેં હઝરત ઉસ્માન બિન અફફાન રદીઠ ને કહા.

“અય અમીરૂલ મોમેનીન ! અલ્લાહ તઆલાને ફરી-
યાંકે ખલીલ કીયા, મુદ્દે શામસે ઉનકે નિકાલ દીયા ઓર
એહલે ઇસ્લામકે ઉનપર ગણબા દીયા. અબ હમારે સાથી-
યાંને બયતુલ મુકદ્દસકા મુહાસિરા કીયા હુઆ હય શહેરવાલોં
કે તંગીમેં ડાલા હય. હરરોઝ દુશ્મનોંકી જિલ્લત સુસ્તી
ઓર દહેશત બઢતી જાતી હય અગર આપ બહાં ન જાઇગે
તો વો સમજ લેંગે કે ઉન્કી દરખાસ્તકે હમને ખપીફ ઓર
સુખુક જાના હય ઉસપર વો હિમત હાર દેંગે ઓર જિ-
લ્લતકે ગવારા કરકે હમારે સાથીયાંસે અમાન માંગીગે ઓર
જજિયા અદા કરીગે ” હઝરત ઉમર રહીં ને ચે રાય સુન-
કર હઝરત અલી રહીં કી તરફ નઝર કી ઇસપર હઝરત
અલી રહીં ને કહા.

“અય અમીરૂલ મોમેનીન ! મેં ઇસ રાયકે સાથ ઇત-
તિફાક નહીં કરતા મેરી રાય ચે હય કે ઉન્કી દરખાસ્ત
મંજૂર કરની ચાહીએ ઓર આપકે બયતુલ મુકદ્દસમેં જાના
ચાહીએ મુઝે ઉમૈદ હય કે આપકે જાનેપર વો શહેર આપકે
હાથપર ફતેહ હો ; બયગા ઓર એહલે ઇસ્લામ તકલીફ
ઓર મશક્કતસે બચ રહીંગે. આપકે દેખકર વો બડે ખુશ
હોંગે ઓર આગબી ઉન્કા હાલ ચાલ દેખ આઇંગે
ઓર ઉન્કે પન્દો નસીહત હર આઇંગે. ઇલાવા અર્જી આપ
જીતને કદમ ઇસકારે ખેરમેં ચલીંગે હર કદમકા આપકે સવાબ

હાસિલ હોગા અગર આપ નહીં જાઈએ તો મુસલમાન દિલ શિકસ્તા હોંગે ઓર મુમકિન હય કે દુશ્મન નારાઝ હોકર કિલે બંદ રહેં ઓર લડાઈ જારી રખેં આયન્હા આપકો ઇજ્જિતયાર હય ” હઝરત ઉમર ચે રાય સુનકર ખુશ હુએ ઓર કહેને લગે.

“ અય અબુલ હસન રહીં ! આપકી રાય નિહાયત પસંદીદાર હય આપકી રાય હમેશા સાયેખ હોતી હય ઓર મેં આપકી રાયપર અમલ કરૂંગા. ” ઇસપર હઝરત ઉમરને મયસરા બિન મસરૂકકો હુકમ દીયા કે “તુમ વાપિસ જાકર અબુઉમેદ રહીં કે ઇત્તિલા દો કે અનકરીખ ઉનકે પાસ પહોંચ જાઉંગા.” મયસરા બિન મસરૂક ચે સુનકર ખુશ હુવા ઓર બયતુલ મુકદ્દસકો રવાના હુઆ.

હઝરત ઉમર રહીંને બયતુલ મુકદ્દસ જાનેકી તૈયારીકી મગર વો તૈયારી કયાથી ? એક થેલીમેં ખજુરેં, એક થેલીમેં સત્તુ, એક મશ્કીઝા પાનીકા ઓર કાસા લકડીકા હમરાહ લેકર અપને સુર્ખ ઉંટપર સવાર હોકર સિર્ફ એક ગુલામ સાથ લીચે હુએ બયતુલ મુકદ્દસકી તરફ રવાના હુએ. જુસકે નામસે તાકતવર કયસર ઓર કિસરા કાંપતે થે, અરખ ઓર શામકે ઉસ બાદશાહ (હઝરત ઉમર રહીં) ને કીસી શાનો

શવકતકે ખગેર ઓર બિહુ કીસી બોલીગાર્ડકે માઅમુલી મુસાફિરોંકા* રાસ્તા લીયા. સહાબા રહીંને કહા-

“કુચ્છ આદમી હિફાજતકે લીયે હમરાહ લે જાયે”
મગર હઝરત ઉમર રહીંને જવાબમેં યેહ આયત પઢી.
“ન પહોંચેગા હરગિઝ હમકો મગર વોહી જો હમારે લીયે અલ્લાહને લિખ દીયા હય. વોહી હમારા મવલા હય ખસ મોમેનોંકો અલ્લાહપર તબકકુલ કરના ચાહીએ.”

યે આયત સુનકર સખ ખામોશ હો ગયે. હઝરત ઉમર મદીનેમેં હઝરત અલી રહીંંકો અપના કાયમ મુકામ મુકરર કરકે અલ્લાહકા નામ લેકર મદીનેસે રૂખસત હુએ.

અબુ ઉબેદા રહીંંકો જખ મયસરા ખિન મસરૂકને હઝરત ઉમર રહીંંકા પયગામ દીયા તો વો ખહોતહી ખુશ હુએ ઓર અંદ સવારોંકો કેમ્પસે એક મંજિલપર ખલીફએ સાની રહીંંકી ખખર લાને કે લીયે મુતઅઘ્યિન કીયા.

*હઝરત ઉમર રહીંંને જસ સાદગી ઓર ખેતકલ્શુરી કે સાથ યે સશર તય ક્રિયા વો મુતકખ્ખિર ઓર મગર પાદશાહોંકે શેખીસે ખરે હુવે કરરોદરસે જિયાદ પુર શવકત ઓર પુર જલાત થા. યે શામ ઓર ફારિસકા ફતેહ સિફ એક ઉંટ હમરાહ લેકર રતાના હુવા જસપર એક યેલી સત્તુકી એક યેલી ખજુરોંકી એક ખરતન લકડીકા ઓર એક મશકીઝા પાનીકા થા. (તારીખે આલમ જુદદ ૮ સદા ૧૫૭)

હઝરત ઉમર હર મંઝિલપર નિસ્ક રાસ્તે ઉંટપર સવાર હોતેથે ઓર નિસ્ક રાસ્તે અપને ગુલામકો સવાર કરકે પા ખ્યાદા ચલતે થે જળ ખાનેકા વકત આતા તો કાસા નિકાલ કર ઉસમેં સતુ ભરતે ઓર ઉપર ખબુરેં ચુનકર ગુલામકે સાથ મિલકર ખાતે. જળ મંઝિલે તય કરતે હુએ શામકે ફરીખ આખરી મંઝિલપર પહોંચે તો જન અરળ સવારોંકો અબુ ઉબેદા રહીંને વહાં મુતઅઘિન કર રખે થે વો હઝરત ઉમર રહીંકે પાસ આયે ઓર સલામ અર્ઝકીયા. હઝરત ઉમર રહીંને લશ્કરે ઇસ્લામકી ખેરીયતકી ખખર પૂછી. ઉંહોંને કહા—

“ સળ રાઝી ખુશી હંય ઓર આપકે મુન્તઝિર હંય. અલ્લાહ તઆલાકા શુક હય કે આપ તશરીફ લે આયે હંયે ઉમ્મીદ હય કે આપકે હાથપર કિલા ફતેહ હો જાયગા. હમેં ઇન્જિઝત હેં કે હમ અમીનુલ ઉમ્મતકો આપકી તશરીફ આવરીકી ઇત્તિલાઅ હેં. ”

આપને ઇન્જિઝત દીતો અરળ સવાર ઉસી વકત ઇસલામી કેમ્પકી તરફ તેઝ રફતારીકે સાથ રવાના હુએ ઓર ઇસલામી લશ્કરમેં યે ખુશ ખખરી સુનાઈ. એહલે ઇસ્લામ ખડે ખુશ હુએ. સળને હઝરત ઉમર રહીં કા ઇસ્તિઝબાલ કરનેકી ખવાહીશ કી મગર અબુ ઉબેદા રહીં ને ઉનકો મના કીયા ઓર અંદ સરહાર હમરાહ લેકર આધી રાતકો ખલીફએસાની

રહીં કે ઇસ્તિકબાલકો ચલે. સુખે હોનેકે કરીબથી કે અબુ-ઉબેદા રહીં હઝરત ઉમર રહીં કી ખિદમતમે હાજિર હો ગયે હઝરત ઉમર રહીં ને અબુઉબેદા રહીં ઓર ઉન્કે હમરાહી સરદારોંપર બડી શક્ષતકી ઓર ઉમરે બાદ ઉન્કે સુખેકી નમાઝ પઢાઇ.

જબ કેમ્પકી તરફ ચલને લગે તો અબુઉબેદા રહીં ને કહા.

“અય અમીરુલ મોમેનીન ! આપકા લિબાસ ફટા હુઆ હય ઓર પેવન્દ લગે હુએ હંય અગર આપ લિબાસ તબદીલ કરલેં ઓર બજાએ ઉંટ કે ઘોડેપર સવાર હો જાયેં તો ઇસસે હમારી શવકત” બઢેગી ઓર દુશ્મનોંપર હયબત પડેગી ”

ફિલ હકીકત એહલે ઇસ્લામકે ગયુર મુકતદર ઓર ખીશાન બાદશાહકે પયરહનમે ઉસવકત ઓહા પેવન્દ લગે હુએ થે આપને શક્ષતકી નઝરસે અબુઉબેદા રહીં કી અર્ઝ મજુર કરલી. લિબાસ તબદીલ કરકે એક ખૂબ સૂરત ઘોડેપર સવાર હુએ. ઘોડા નિહાયતહી ખુશ ખિરામ ઓર આલાક થા. હઝરત ઉમર ઉસ્કી સુબુક રફતારીસે બડે ખુશ હુએ મગર થોડી દૂર જાકર ઘોડેસે ઉતર પડે ઓર કહેને લગે.

“લાલ મેરા બોસીદા પયરહન ઓર મેરા ઉંટ. કરી બથા કે ઇસ લિખાસ ઓર ઘોડેકી વજહેસે મેં હલાક હો-
જતા. કયોંકે ઇસપર સવાર હોતેહી મેરે દિલમેં કિમ્મ પયદા
હોગયા ઓર મુઝકો યાદ આ ગયા કે રસુલે ખુદા સલ્લ
ફરમાયા કરતે થે કે જુસ શખ્સકે દિલમેં રાઇકે બરાબર કિમ્મ
દાખલ હો જાય વો શખ્સ જન્મતમેં દાખલ નહીં હો સકતા
ઓર જુસ શખ્સકે દિલમેં રાઇકે બરાબર લી ઇમાન પયદા
હો જાયે વો દોઝખમેં નહીં પડેગા. મેં ઇસ લિખાસ ઓર
ઘોડેસે બાઝ આયા મેરે લીયે અપના લિખાસ ઓર અપના
ઉંટ હી કાફી હય. રહી હયબત સો વો અલ્લાહ તઆલાકી
તરફસે આતી હય ઝાહેરી શાનો શવક્તપર મુનહસિર નહીં”
યે ફરમાકર આપને ઉસી વક્ત નયા લિખાસ ઉતાર અપના
બોસીદા પુરાના લિખાસ પહેન લીયા ઓર અપને ઉંટપર
સવાર હોકર અલ્લાહ તઆલાકા શુક્ર અદા કીયા ઓર કહા
કે “મેરે બદનમેં આગ લગ ગઇથી અલ્લાહ તઆલાને
અપને ફઝલો કરમસે મુઝકો ઇસસે નજાત દી.”

જબ લશ્કરે ઇસ્લામકે કરીબ પહોંચે તો લશ્કરે
ઇસ્લામમેં અલ્લાહો અકબરકે નામરે બલંદ હુએ જુસકો
મુનકર કિલેવાલે તાઅજ્જુબ કરને લગે. રૂમી બિતરીકને કહા
કે—“લશ્કરે અરબમેં ખુશીકે નામરે કયોં બલંદ હુએ હય.”

મુખબિર ફિલફેર જદદ જાકર ખબર લાયે કે—

“એહલે અરબકા ખાદશાહ કેમ્પમેં આયા હય ઓર ઉરકો દેખકર એહલે અરબ ખુશી મના રહે હંય.”

ખલીફએ સાની હઝરત ઉમર રદીંકે લિયે એક ખયમા ખડા કિયા ગયા. આપને ખયતુલ મુકદ્દસકી તરફ દેખકર ચે આયત પઢી.

“અય અલ્લાહ ફતેહકર તુ હમારે વાસ્તે ખડી ફતેહ ઓર કર તુ હમારે વાસ્તે નઝદીકસે ગલખા મદદ દેહિન્દાકો.”

ફિર આપને ખયમેમેં આરામ ફરમાયા. સુખેહ હુઈ તો આપને નમાઝે સુખેહ પઢાઈ ઓર ઉસકે ખાદ નીચે દરજ કી હુઈ તકરીર ફરમાઈ.

“સખ તાઅરિક સાખિત હય વાસ્તે ઉસ અલ્લાહકે ને સિતુહા ઓર સાહિબે કુન્વત ઓર ખુઝૂર્ગ હે ઓર કરતા હય ને આહતા હય. તેહકીક અલ્લાહને ખુઝૂર્ગી દી હમકો ખ સખખ મોહમ્મદ સલલલ્લાહો અલય હે વસલલમકે. પસ દુર કીયા હે ઉસને હમસે ગુમરાહીકો ઓર એકબા કીયા ઉસને હમકો ખાદ જુહાઈ કે ઓર દોસ્ત કરદિયા ઉસને હમારે દિલોંકો ખાદ દુશમનીકે પસ હમ્દ ઓર શુક કરે. તુમ ઉસકા ઉસકી નેઅમતોંકે વાસ્તે તાકે હમપર નેઅમતેં જિયાદ કરે. કયોંકે ફરમાયા હય અલ્લાહ ગાલિબ ઓર

બુઝુર્ગને. અગર શુક કરોગે તુમ હર આઈના ઝિયાદા કરંગા
 મે તુમારે લિયે. જુસ્કો રાહ બતલાયા અલ્લાહને પસ વો
 રાહે રાસ્તપર હે ઓર જુસ્કો ગુમરાહ કિયા ઉસને
 પસ ન પાવેગા તું ઉસકે લિયે કોઈ માલિક રાહપર લાને
 વાલા ઓર બાહ હમદો સલાતકે પસ તેહકીકમે વસીયત
 કરતા હું તુમકો સાથ પરહેઝગારી ઓર ખોજ ઉસ ખુદાએ
 બુઝુર્ગ ઓર ગાલિબકે જો બાકી ઓર પાયદાર હે ઓર
 સિવાયે ઉસકે હરચીઝ નેસ્ત હોનેવાલી હે. અયસા ખુદા
 હય કે ઉસકી ઇતાઅત ઓર બંદગીમે ફાયદા પાતે હે
 દોસ્ત ઉસકે ઓર ઉસકી નાફરમાનીસે બદબખ્ત હોતે
 હે દુશમન ઉસકે. અય લોગો ! દો તુમ ઝકાત અપને માલોંકી
 તાકે પાક હો જાવે ઇસ સળબસે જાન તુમારી. ન ખવાહિશ
 કરો તુમ મળલુકસે ઉસકે ઇવજ ઓર શુક ગુઝારી કી. સમજો
 તુમ ઉસ ચીઝકો જુસ્કે વાસ્તે તુમ નસીહત કિયે જાતે હો
 ઇસ વાસ્તે કે દાના ઓર આકિલ વો શખ્સ હે જુસને રખા
 અપને દીનકો ઓર નેક બખ્ત વો હે જુસને નસીહત કુબુલ
 કી બ સળબ દુસરેકે આગાહ હોકર બદતર કામોંસે વો કામ
 બિદઅત હે જો પહેલે ન થે. ઓર લાઝિમ પકડો તુમ
 કુરઆન પઢનેકો કે પાવગે તુમ ઇસમે તસકીન, આરામ,
 ઓર ફતેહમંદીકો સાથ નેકી કે. અય લોગો ! તેહકીક ખડે
 હુવે થે હમ લોગોંમે રસુલુલ્લાહ સલ્લ૦ મિસ્લ મેરે ખડે હોનેકે
 તુમમેં ઓર ફરમાયા થા કે લાઝિમ પકડો તુમ મેરે અસહાબકો

ફિર બ તરીક ઉન લોગોંકો, બે સહાબાસે જમાનેમે કરીબ હોં
ફિર બ તરીક ઉનકો બે ઉનસે કરીબ હોં, ફિર અહિર
હોગા દરોગ તા ઇંકે ગવાહી દેગા વો શખ્સ જસસે ગવાહી
તલબ ન કી જાયેગી. ઓર કસમ આવેગા વો શખ્સ જસસે
કસમ ન તલબ કી જાયેગી પસ બે શખ્સ ચાહે હાસલ
કરના બેહિસ્તકા પસ લાજિમ પકડે જમાઅતકો ઓર જુદાઇ
શયતાનકી તરફસે હે ઓર લાજિમ પકડો નમાઝકો.”

ઇસ તકરીરસે ફરાગત પાકર હઝરત ઉમર રહીં અપને
બયમેમે તશરીફ લે ગયે. ઓર અબુ ઉબેદા રહીં મુખતલિફ
લડાઇયોંકે હાલાત ઉનકો સુનાને લગે. હઝરત ઉમર રહીં
ખામોશ સુનતે રહે. ઇસકે બાદ અબુ ઉબેદા રહીંને એક
એલચી કિલેવાલોંકે પાસ લેબા ઓર ઉનકો ખલીફએ સાની
રહીંકી તશરીફ આવરીકી ઇત્તિલા દી. યે ઇત્તિલા
પાતેહી બયતુલ મુકદ્દસકા ઇસસે આજમ રૂમી ફાજકા
ખિતરીક ઓર બયતુલ મુકદ્દસકા હાકિમ અપને માતેહત
સરદારોંકે સાથ હઝરત ઉમર રહીંકી ખિદમતમે હાજિર હુએ
ઓર યે દેખકર હયરાન હુએ કે અરબકા શહેનશાહ ફટે
પુરાને કપડે પહેને નંગી ઝમીનપર બે તકલુફ બયઠા હુવા
હય મજર ચહેરેપર નુરે ઇલાહી બરસ રહા હય.

હઝરત ઉમર રહીં ખડી ખન્દા પેશાની ઓર મહેરબાની

સે ઉનકે સાથ યેશ આયે. વો ખાદશાહે અરબકી સાદગી ખેનફસી ઓર ખુલ્કસે બહોતહી ખુશ હુએ. ઓર કહેને લગે કે

“ હુમ આપકી હિકાજતમેં આના ખખુશી ખાતિર મંજુર કરતે હંય શહેર કે દરવાઝે હુમને ખોલ દીયે હંય. આપ મહેરબાની કરકે હમારે શહેરમેં રોનક અફરોઝ હોં.” હઝરત ઉમર રદીં અપને સરદારોંકે સાથ શહેરમેં દાખિલ હુએ ઓર ઇસ ફતેહ કે લીયે અલ્લાહ તઆલાકા શુક્રીઆ અદા કીયા. કિસ્સે આઝમ હઝરત ઉમર રદીંકો ખાસ બડે કલીસીયાકે અંદર લે ગયા. ઇતને મેં ઝહોરકી નમાઝકા વકત કરીખ હો ગયા. હઝરત ઉમર રદીં અપને હુમરાહીયોંકે સાથ કલીસીયાસે બાહર નિકલ આયે ઓર ઉસકી સીઠીયોંપર નમાઝ અદા કી જખ નમાઝ અદા કર ચુકે તો કિસ્સે આઝમને કહા—

“ આપને કલીસીયામેં કયોં ન નમાઝ પઢલી વો બી તો ખુદાકા ઘર હય.” હઝરત ઉમર રદીંને કહા—

“ અજર મેં કલીસીયાકે અંદર નમાઝ પઢતા તો એહલે ઇસ્લામ મેરી પયરવી કરનેકે લીયે વહાં નમાઝ પઢને બાયા કરતે ઓર તુમારી ઇબાદતમેં હારિજ હોતે. મેં પસંદ નહીં કરતા કે એહલે ઇસ્લામ તુમારે ઇબાદત ખાનોંમેં ખલલ અંદાઝ હોં આપ અપને ઇબાદતખાનોંમેં ખુલે બંદો અપને દીનકે તરોક

પર ઇબ્રાહિમ કીયા કરે. એહલે ઇસ્લામમેંસે કોઈ તુમારા પુરસાને હાલ ન હોગા. એહલે ઇસ્લામકે લીયે એક ઇલાહીદા મસ્જિદ તાઅમીર કી બનયગી.”

યે ફરમાકર આપને ઉસી વક્ત મસ્જિદકા નિશાન દે દીયા જો અખતક મસ્જિદે ઉમર રદીંકે નામસે મશહુર હય. યે પહેલી મસ્જિદ હય જો ઇલાકે શામ ઓર ફિલી-સતીનમેં તાઅમીર હુઇ ઓર ઇસ્લામી સનઅત ઓર કારીગરીકા એક આલા નમુના સમજી ગઈ.

યે મસ્જિદ ઉસી જગે તાઅમીર કી ગઈ જમ પર કીસી વક્ત હઝરત સુલેમાન અલયંકી હયકલ ખડીથી. અખ વો ઝમીન ખશોખાશાકકા ઢેર બની હુઇથી ખુદ કિસ્સે આઝમને યે ઝમીન મસ્જિદકે લીયે તજવીઝ કી ઓર હઝરત ઉમર રદીંને પહેલે અપને હાથસે ખશોખાશાક દુર કીયે ફિર લશકરીયોંને એકદમ તમામ ઝમીનકો હમવાર કરદીયા ઓર હઝરત ઉમર રદીંકે તજવીઝ કરદા નકશે કે મુતાબિક તાઅમીર શરૂ હુઇ.

કિસ્સે આઝમ ઓર બયતુલ મુકદ્દસકે હાકિમને હઝરત ઉમર રદીં કે ફરોકશ હોનેકે લીયે કિલ્લેકે અંદર એક આલી શાન મહેલ તાઅમીર કર રખા થા ઓર હઝરત ઉમર રદીંસે ઇસતિદઆકી કે—

“ ઇસ મહેલમેં રોનક અફરોઝ હોં. ” મગર હઝરત ઉમર રદીઠને ઇનકાર કીયા ઝોર ફરમાયા કે-

“ મેં જખ તક યહાં હું અપને ખયમે મેંહી રાત ખસર કીયા કરૂંગા. ” ઇસપર સખકે સખ અશ અશ કર ઉઠે ઝોર હઝરત ઉમર રદીઠકી ફરોતની ઝોર બેનફસીકી બે ઇખ્તિ-યાર તાઅરીફ કરને લગે. હઝરત ઉમર રદીઠને કિસ્સે આ-ઝમકો યે તેહરીરી સનદ લિખ દી કે-

“ મુસલમાન ઉનહે કલીસીઆમેં હરગિઝ દખલ ન દેંગે બલકે ઉન સીદીયેં પર ભી જહાં હઝરત ઉમર રદીઠને નમાઝ પઢીથી કીસી કિસ્મકી મદાખેલત નહીં કરીંગે. ”

હઝરત ઉમર રદીઠ દસ દિન તક ખયતુલ મુકદ્દસમેં રહે. અપને સરદારોં ઝોર સિપાહીયોંકો સાદા ઝિન્દગી ખસર કરનેકી તાકીદ ફરમાઇ ઝોર ઉન લોગોંકો બે રેશની લિખાસ પહેને હુએથે સખત ડાંટ બતાઇ ઝોર ચલનેસે પેશતર ઉમર બિન આસકો દસ હઝાર સિપાહી દેકર સમંદરકે સાહિલકે શહેર ઝોર કિલે ફતેહ કરનેપર મામુર કિયા. ઝોર અબુ ઉબેદા રદીઠકો બાકી લશ્કરકે હમરાહ શામકા શિમાલી હિસ્સા ચાને હલખ એનતાકીયા વગેરા ફતેહ કરનેકા હુકમ સાદિર ફરમાયા ઝોર આખ એહલે લશ્કરસે રૂખસત હોકર મદીને મુનઠ્ઠરામે તશરીફ લે ગયે.

એક રિવાયત હય કે જળ હઝરત ઉમર રદીં બયતુલ મુકદ્દસ તશરીફ લાએ તેા બાઅઝ સહાબી જે શામકે શહેરોંમેં મસકન ગુર્જીન થે યે બખર સુનકર હઝરત ઉમર રદીંકો મિલને આયે. ઇનમેં હઝરત ખિલાલ રદીંબી થે. હઝરત ખિલાલ રદીંકો દેખકર એહલે લશકરને દરખાસ્તકી કે આપ હઝરત ખિલાલ રદીંકો કહેં કે વો આજ જુમાઅ કી નમાઝ કે વકત અઝાન હેં. હઝરત ઉમર રદીંકે ફરમાને પર હઝરત ખિલાલ રદીંને અઝાન દી. જુહી હઝરત ખિલાલ રદીંકી આવાઝ બલંદ હુઈ તમામ મુસલમાનોંકેઃ આં હઝરત સલંકા મુખારક વકત યાદ આ ગયા, વો મુખારક સમાં સળકી આંખોંમેં ફિર ગયા. જુદાઈ કે સદમેસે સળકે દિલ ભર આયે, ઉનપર રિઝતકા આલમ તારી હુઆ સળકે સળ ખુળ દિલ ખોલકર રોયે ઓર આંસુકી ઝડીસે અપને સીને ઘોકર ઓરબી સાફ શફફાફ ઓર મુનવર કર લીયે.

બાબ ૩૫

જંગે હલખ.

અમીનુલ ઉમ્મત અબુ ઉમેદા બિન જરરાહ રદીં સિપેહસાલારે લશ્કરે ઇસ્લામ ખલીફએસાની હઝરત ઉમર રદીં કે હુકમકે મુજબ ઇલાકે ફિલીસ્તીનમેં પહોંચે. એહલે કનસરીનને સુલેહકી તજદીદ ફી ઓર એહલે ઇસલામકી હિક્કાઝતમેં આ ગયે.

કનસરીન ઓર ઉસકે ગિરદો નવાહમેં ખખુખી તસદ્લુત જમા કર ઓર હુમુસ લાઝપ્રીયા વગેરેકો અઝ સરેનવ મુતીઅ વ મુન્કાદ કરકે અબુ ઉમેદા રદીંને હલખ પર ચઢાઈ કરનેકા ઇરાદા ફીયા.

હલખકા હાકિમ ઓર રઈસ ઇસિ વકત ચુકન્ના થા. ચુકન્નાકે બાપને હલખપર અપના કબજા કર લીયા થા ઓર કયસરે રૂમને લી ઇસકો હલખકા રઈસ તસલીમ કર લીયા થા ઉસકે દો બેટે થે. એકકા નામ ચુકન્ના ઓર દુસરેકા નામ ચુહન્ના. ચુહન્નાકી તખીઅતકા મીલાન હુસુલે ઇલ્મકી તરફ થા મગર ચુકન્ના સિપેહગીરી ઓર ફનેજંગ સીખનેકાં

ઝિયાદા મુરતાક થા. ચુહન્ના અપને વકતકા બડા આલિમ
ઓર ફાઝિલ હુઆ ઓર શહેબ બન ગયા ઓર ચુકન્ના ફને
જંગમેં કમિલ માહિર હુઆ. બાપકે મરનેપર ચુકન્ના
રિયાસતકી ગદીપર બેઠા. વો બડા ચાલાક હોશિઆર ઓર
શુબખ થા. રિઆયાપર ઉસ્કા બડા રોઅબ થા ઓર આસપાસકે
હુકમા ઉસસે ખોદ્ ખાતે થે. ચુકન્નાને એહલે અરબ કે
સાથ કીસી લડાઇમેં અબી તક હિસ્સા નહીં લીયા થા ઓર
વો અપની રિયાસતકે ઇન્તિઝામમેં મશગુલ રહા. લેકિન
વો એહલે અરબકી તરફસે ગાફિલ ન થા ઉસને અપની
હિકાઇતકા ખાતિર ખાહ ઇન્તિઝામ કર રખા થા ઓર ઇસ
ઉમીદમેં થા કે એહલે અરબ હલખકા રૂબ કરીગે તો મુંહકી
ખાઇંગે.

જંગે યરમુક ઓર બયતુલ મુકદ્દસકી ફતેહકી ખબરેં
ઇસકો પહોંચ ગઇથીં મગર વો યે ખબર સુનકર મુતલક
ન ગભરાયા. જબ ઉસને સુનાકે કનસરીનપર એહલે ઇસ્લામ
કા અઝસરેનવ કબજા હો ગયા હય તો ઉસને લશકરે ઇસ-
લામમેં અપને બસુસ લેજ લીયે તાકે ઉસકો એહલે અરબકી
નુકલો હરકત કી ઇતતિલાઅ મિલતી રહે ઓર અગર વો
હલખકા રૂબ કરે તો ઉન્કે મુકાબિલેકે લીયે હમાતન તૈયાર
હો બાએ.

હલખકા શહેર કિલે હલખસે અલગ થા લેકિન મુહા-

સિરેકે વકત એહલે શહેર કિલેમેં ચલે જાયા કરતે થે ઝોર માલ અસખાળ લી હમરાહ લે જાતે થે. કિલા બડા વસીઅ થા ઝોર હઝારોં આદમીયોંકી ઇસિમેં ગુંજાયશથી. યે કિલા બકોલ આરથર ગુલમન તમામ શામકે કિલોંસે ઝિયાદા મજબુત થા. અખુ ઉબેદા રદીંને હલખપર ચઢાઇકે ઇશિદેસે એક હઝાર સવાર મુન્તખિખ કીયે ઝોર ઉનપર કુઅબ બિન ઝમીરાહ રદીંકો જે બડા દિલાવર થા ઝોર જંગબુ થા સરદાર મુકરર કરકે કહા—

“તુમ બતોર મુકદ્દમતુલજેશ કે હલખકી તરફ બઢો ઝોર હમ સખ તુમારે પીછે આ જાઈંગે લેકિન જખતક હમ પહોંચ ન જાયેં તુમ લડાઈ શુરૂ ન કરના. હાં અગર દુશ્મન મુકાબિલ હો જાયેં તો ફિર મેરે હુકમકા ઇન્તિઝાર ન કરના હમજી અનકરીખ પહોંચ જાઈંગે.” અખુ ઉબેદા રદીંકો ખ્યાલ થા કે અદ્દાહ તઆલાને દુશ્મનોંકે દીલોંમેં એહલે અરખકી દેહશત યાલદી હય ઝોર હાકિમે હલખ મયદાનમેં નિકલકર મુકાબિલેકી જુરાઅત ન કરેગા. મગર ઉનકો ચુકન્નાકી આલાકી ઝોર દિલાવરીકા ઇદમ ન થા.

કુઅબ બિન ઝમીરાહ રદીં અલી અપને કેમ્પસે રવાના હુઆથા કે ચુકન્નાકે જાસુસ ઉસકે પાસ દોડે આયે ઝોર ઉસકો ઉત્તતિલાઅ દી કે “એહલે અરખકા એક દસ્તા હલખકી તરફ કુચ કીયા ચાહતા હય.” ચુકન્નાને ખૂશ—

“ ઉનકી તેઅદાદ કિસ કદર હય ? ” બાસુસને કહા—

“ ઇસ દસ્તેમે એક હુઆર જવાન હોંજે મગર બાકી લશ્કરખી જદદ ઉન્મે આ મિલેગા.” યુકન્નાને ઉસી વકત અપને ભાઈ યુહન્નાકો ખુલાયા ઓર ઉસકો કહા—

“એહલે અરખને હલખકા કરદ કીયા હય ખતાવ તુમ સુજે કયા મશવિરા દેતે હો ? ” યુહન્ના ને ખડા નેક દિલ ઓર હલીમથા ઉસને રહા—

“ અય મેરે ભાઇ તુમકો અચ્છી તરાહ માલુમ હય કે એહલે અરખને શામકે દીગર શહેરોં ઓર કિલોંકો કિતની જદદી ફતેહ કર લીયા. ફિર યરસુકમેં બાદશાહે હરકુલકી ટડીદલ ફોજકો કતલ કરકે ચિકસ્તે ફાશ દી. માહાન અરમની ઓર જરજીર જયસે નામવર ખહાદુરોંકો મયદાનમેં કતલ કીયા. ફિર બયતુલ મુકદ્દસ જયસે મઝખૂત મકામકો આસાની કે સાથ ફતેહ કર લીયા. ઉન અરખોંકે સામને કોઇ ઠેર નહીં સકતા. ને ઉનકે મુકાબિલ હોતા હય વો મુંહકી ખાતા હય તમામ શહેરોંને ઉનસે અમાન તલખકી હય ઓર ઉનકી હિકાઝતમેં આ ગયે હય. મેરે ભાઇ તેરે પાસ હરકુલ બાદશાહસે ઝિયાદા ફોજ નહીં હય ઓર તેરા કિલા બયતુલ મુકદ્દસસે ઝિયાદા મઝખૂત નહીં. તેરે લીયે યેહી ખડેતર હમ કે એહલે અરખ કે સાથ સુલેહ કર લે ઓર ઉનકી

હિંદુઓમાં આ બાય.” યુકના અપને ભાઈકા યે કલામ સુનકર ખશ્મનાક હુઆ ઓર કેહને લગા—

“તૂ બચપનસે ખુજદિલ હય ઇસીવાસ્તે તૂ રાહેબ બન ગયા. વર ન એક જંગબુકા બેટા હોકર કયોં સિપેહગીરી ન સીખતા? ઓર ઇસ વકત મેરા દસ્તેબાઝુ ન બનતા? તેરા દિલ કમઝોર હય ઓર રાહેબોં કે દિલ હમેશા કમઝોર હોતે હંય. મગર મેરા દિલ કમઝોર નહીં. મેં અરબોંસે ખોફ નહીં ખાતા. યે ઇલાકા મેરી મિલ્કીયત હય મેં ઇસ ઇલાકેકા રઇસ હું મેં અપની રિયાસતકે લીયે અરબોંકા બનતોડ મુકાબિલા કરૂંગા ઓર અપની ચાલાકીયોંસે ઉનકો મુસીબતમેં ડાલૂંગા, તૂ કિસ મુંહસે મુઝકો યે સલાહ દેતા હય કે મેં અપની રિયાસત એહલે અરબકે હવાલે કર દું. તુઝકો ઇદમ નહીં કે મેરે બાપને કિસ હિંમત ઓર શુબ-અત કે સાથ યે રિયાસત બનાઈ હય? મેં અપને બાપકા નાલાયક બેટા નહીં હું કે ઉસકી મહેનતકી કમાઈકો મુંઢી ખરબાદ કરદું? તૂ ખુદ દેખેગા કે મેં ઇન અરબોંકે સાથ કયસા મુલુક કરના હું.” યુકના મુસકરાયા ઓર કેહને લગા—

“અય મેરે ભાઈ! તેરી ગુફતુગુસે મુઝે ચકીન હોતા હય કે તેરે સરપર મોત સવાર હય ઓર તૂ હલાકત કે ગઢમેં ગિરનેવાલા હય. મેનેતો તેરી બહેતરી કે લિહાઝસે યે મશવિરા લીયા થા તાકે તૂબી બચ રહે ઓર તેરે લોગબી

કતલ હોનેસે મહપુઝ રહે. મેં ખુબ બનતા હું કે એહલે અરબકા મુકાબિલા કરનેકી તુઝમેં તાકત નહીં આર ઇસકે સિવા આર કોઈ નતીબ ન હોગા કે તૂ ઝલીલ આર ખવાર હો. મેરી સલાહ માને તો એહલે અરબસે પરખાશ ન કર. જો મુલેહમેં ફાયદે હંચ વો જંગમેં નહીં હંચ. એહલે અરબ જંગમેં શેર હંચ મગર મુલેહમેં હલીમ હંચ. ઉનકે હાથસે તુઝકો કોઈ જાઝીયત ન પહોંચેગી.” મુકન્નાને કહા—

“અય ભાઈ અપની સલાહ અપને પાસ રખો મુઝે ઇસ ખાતકી ઝુરરત નહીં. મુઝકો ઇદમ હય કે એહલે અરબકી તેઅદાદ ઇતની નહીં જુસ કદર યરમુકમેંથી. ઇન્કે નામી સરદાર ફિલીસ્તીનમેં રહે ગયે હંચ. મેં ઇસ લશ્કરકો શિકસ્ત દેકર શામકી હદસે નિકાલ દુંગા આર જુસ કદર શહેર ઉન્હોંને ફતેહ કીયે હંચ ઉન સખ પર કબજા કરુંગા ફિર મેં શામકા બાદશાહ બન જાઉંગા. હરકુલ બાદશાહ મેરા મજાહિમ ન હોગા, બલકે મુઝસે ખોદ ખાયગા આર સમજેગા કે જુસ બલ્લકો વો અપના સારા ઝેર લગા કર રહ નહીં કર સકતા ઉસકો મેને આસાનીસે દફેઅ કર દીયા. તમામ બાદશાહોંમેં મેરા નામ ઇઝઝતકે સાથ લીયા જાયગા આર મેરી તોકીર આર રૂખા બહોત બઢ જાયગા.” મુકન્નાને કહા—

“અગર તેરી કા આયુકી હય તો ઇસકા કયા ઇલાજ

હો. સકતા હય અરબ મેં રૂખસત હોતા હું તુ બાદશાહ બન લે મેં આયન્દા તુઝકો નેક સલાહ ન હુંગા જબ તકકે મેરી રાયપર અમલ કરનેકે લીયે તુ તૈયાર ન હો નામ.” યુહન્ના ચે કેહ કર અપને મકાનપર ચલા ગયા ઓર યુહન્નાને અપને એક ખિતરીકકો જીસકા નામ કેસકલસ થા એક હઝાર જવાન દેકર કહા—

“ તુમ શહેર હલબકી હિકાજત કરો ઓર જીસ કદર જવાન શહેરમેં લઈનેકે કાખિલ હંચ ઉનકો ઉનકે માલ અસબાબકે સાથ કિલેમેં લેજ દો જો ઝખ્કિ ઓર કમઝોર હંચ ઉનકો બદસ્તુર શહેરમેં રહેને દો ઓર તુમ ઉન્કી હિકાજત કરો. ” ફિર દુસરે સરદારકો કિલેકી હિકાજતપર મુતઅઈન કરકે દસ હઝાર સવાર મુનતખિખ કરકે અપને હમરાહ લિયે ઓર કિલેસે છે મીલકે ફાસલેપર જા ખડા હુઆ. પાંચ હઝાર સવાર તો ઉસને કમીનગાહમેં છુપા દીયે ઓર પાંચ હઝાર આરાસ્તા કરકે એહલે અરબકા ઇન્તિઝાર કરને લગા. ઉસકી તજવીઝ ચે થી કે એહલે અરબકે પેશરવ દસ્તેકો રાસ્તેમેં હી ઘેર લે ઓર ખાકી માન્દા લશકરકે પહોંચનેકે પેશ્તર ઇસ દસ્તેકો કતલ યા અસીર કરલે કયોંકે ઇસસે એહલે અરબકે દિલમેં ઉસકી હયબત ખેઠ બાયગી.

થોડી દેરમેં ઇન્કામી લશકરકા અલમ દિખાઈ દીયા.

મુખખિર જો ઇસ્લામી લશ્કરકે આગે આ રહે થે રાસ્તેમેં દુશ્મનકા લશ્કર દેખકર ઉલટે પાઉં વાપિસ ફિરે ઓર કઅબ બિન ઝમીરાહ રહીંકે ઇતિલાઅ દી કે “દુશ્મન ઇનકા રાસ્તા રોકે ખડે હંચ” કઅબ અપને કદમોંપર ઠયર ગયા ઓર એહલે હલખકી જુરાઅતપર હચરાન હુઆ. ફિર ઉમ્મને મુખખિરસે પુછા—

“દુશ્મનકી તેઅદાદ અંદાઝન કિતની હોગી?” મુખખિરોંને કહા—

“વો કરીબન પાંચ હઝાર હોંગે.” ઇસપર કઅબને અપને હમરાહીયોંકો કહ્યું.

“મુઆમલા ચંદાં તો મુરિકલ નહીં. હમારે એક આદમી કે મુકાબિલ પાંચ દુશ્મન હંચ ખાતહી કયા હય. અદલાહ તઆલાને ચાહા તો હમ ઉન ઉપર ગાલિબ આઇંગે.” કઅબ રહીંકે હમરાહી પુરે મુસદલાહ થે અબ એહલે અરબકે પાસ સામાને હરબકી કેઇ કમી નહીં રહીથી ખુદ કઅબને દો ઝિરેહોં પહેની હુઇથી. કઅબકે હમરાહીયોંને કહા “ફિર દેર કયા હય હમલેકા હુકમ દીજીએ.” કઅબને ઇનકી સહેં આરાસ્તા કરકે ઉનકો ખદનેકા હુકમ દીયા. દોનોં લશ્કર ખાહમ મિલે ઓર તલવાર ચલને લગી. યુકન્ના ઓર ઉસકે સરદાર બહી જવાં મરદીસે લડે. મગર મુકાબિલ

ઉનકે અરબકે શેર થે. જો મોતકી કુચ્છ પરવા ન કરતે થે. કુચ્છ દેર લડાઇ ખડે ઝોરસે હોતી રહી. આખિર યુકન્નાકે હમરાહી બે હાસલા હોને લગે એહલે ઇસ્લામકો ફતેહકી ઉમીદ હો ગઇ. ઇતનેમેં યુકન્નાકે પાંચ હઝાર જવાન એહલે અરબકે અકબપર દુટ પડે. એહલે ઇસ્લામ ઇસ નઈ બલાકો દેખકર ફિલફેર દો હિસ્સે હો ગયે નિસ્ક તો યુકન્નાકે મુકાબિલા ગયે ઓર નિસ્કને નયે હમલા આવરોંકી તરફ રૂખ ફેર લીયા ઓર કિલ્લેકી સુરત બનકર દોનોં તરફ મુકાબિલા કરને લગે. એહલે ઇસ્લામકે બાજુ તલવાર ચલાતે થક ગયે મગર ઉન્હોંને હિંમત ન હારી. દુશ્મન દોનોં તરફસે ઇનકો ઘેરે હુવે થે કિસી તરફ નિકલ જાનેકી રાહ ન થી ઇસ લીયે વો ઓરબી બેબાક ઓર નિડર હોકર લડને લગે. શામ તક લડાઇ હોતી રહી. યુકન્નાને ઉનકો હરચંદ મગલુબ કરનેકી કોશિશ કી મગર નાકામ રહા. કુઅબ બિન ઝમીરાહ ખડા શેર મદ થા બડી જવાંમદીકે સાથ દુશ્મનોંકા મુકાબિલા કરતા રહા. ઇસકો દેખકર ઉસકે હમરાહીબી બડી મરદાનગીસે મુકાબિલા કરતે રહે. ઇનકો યે બી ઉમીદથી કે અનકરીબ અબુ ઉબેદા રહીં ઇસ્લામી લશ્કરકે સાથ હમારી મદદકો પહોંચ જાઇગે મગર શામતક ઉનકા કોઈ નિશાન દિખાઈ ન દીયા. યુકન્નાને જબ દેખા કે અપની ઉમીદ બર નહીં આઈ ઓર અસ બાતકો ઇસને આસાન સમજાયા વો બડી મુસ્કિલ સુરતમેં તબદીલ હો ગઈ હય ઓર લડાઇ તૂલ ખીંચતી જતી હય

તો ઇસકો અદેશાં હુઆ કે કહીં ખડીયા લશકરે ઇસ્લામ અથાનક પહોંચકર તારીકીમેં ઇસકો ઘેર ન લે. ઉસને ફિદ્દાર વાપિસીકા હુકમ દીયા. ઉસકે હમરાહી ને માતકે પંજેમેં ફ્રંસે હુએથે હુકમ સુનતેહી પસપા હો ગયે આર એહલે ઇસ્લામકો ખડી મુસ્લિમસે નબત મિલી.

ઇસ લડાઇમેં કુઅબ બિન ઝમીરાહકે એકસો સતરા આદમી શહીદ હુએ જીનમેં ચૌદા સરકરદા થે. કુઅબ ઇન મકતુલોંકો દેખકર ખડા મલુલ હુઆ. ઉસકે હમરાહીયોંને કહા—

“યે ખુશ નશીબ લોગ થે જીનકો અહ્લાહ તઆલાને શહાદતકા રૂતબા બખશા હમ ઇસ ફતેહકે લીયે અહ્લાહ તઆલાકા શુક અદા કરતે હંય. તુમ મલુલ કયોં હો રહે હો?” કુઅબને કહા—

“અમીનુલઉમ્મતને મુઝકો ઇસ ગલ્લેકા પાસબાન મુકરર કરકે લેજા થા ઇસમેંસે એક સો સતરા ગુમ હો ગયે હંય અબમેં ઉન્કો કયા જવાબ હુંગા?” હમરાહીયોંને કહા—

“તુમને આજ ખડી જાંબાઝી દિખાઈ હય આર તુમકો લંડતે દેખકર હમારી હિંમત આર જુરાઅત બઢતી રહી હય. અબુ ઉબેદા રહીં આજકી કારરવાઈ દેખકર ખડે ખુશ

હોંગે. મગર તઆબુળ હય કે વો અલીતક નહીં પહોંચે
 વર ન હમ દુશ્મનોમેંસે એકલી બાકી ન છોડતે. હમારે તો
 એકસો સતરા આદમી શહીદ હુએ હંય મગર મયદાને
 જંગકી તરફ તો દેખો. દુશ્મન કિતને મરે પડે હંય ?
 મયદાન ઉનકે મુરદોંસે ભરા પડા હય.” ઇસપર કુઅબને
 લશ્કરકો વહીં ઉતરનેકા હુકમ દીયા ઓર કહા—

“જખતક અમીનુલઉમ્મત ન પહોંચ જાયેં ઇસિસે
 આગે બઢના મુનાસિબ નહીં.” મગર વો તઆબુળ કરતાથા
 કે લશ્કરે ઇસ્લામ અલીતક કયોં નહીં પહોંચા.

વજેહ ચે હુઇ કે જીસ વકત અબુ ઉબેદા રદીઠને
 કુઅબકો હલબકી તરફ રવાના કીયા તો માઅન ઉસકે બાદ
 ચંદ આદમી અબુ ઉબેદા રદીઠકે પાસ હાજિર હુએ. અબુ
 ઉબેદા રદીઠને પૂછા—

“તુમ કોન હો ?” ઉન્હોંને કહા—

“હમ હલબકે તાજીર ઓર રઇસિ હંય. ઓર આપસે
 સુલેહ કરને આયે હંય.” અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા—

“હમ કિસ તરાહ તુમસે સુલેહ કર સકતે હંય કયોંકે
 તુમારા હાકિમ હમસે લડાઇકા મુસમમ ઇરાદા રખતા હય
 ઓર અપને કિલ્લેકો અચ્છી તરાહસે મેહપુઝ કર રહા હય ?”
 ઉન્હોંને કહા—

“હમારા હાકિમ યુકન્ના આપકે સાથ લડાઈ કરના આહતા હમ મગર હમકો ચકીન હય કે વો આપકે હાથસે ખલીલ ઓર ખવાર હોગા ઇસ લીયે હમ ઇસસે ખુશિયા આપકે પાસ આયે હય કે આપકે સાથ સુલેહ કર લેં ઓર અપને લીયે અમાન તલખ કરે.” અબુ ઉબેદા રહીવને કહા.

જખ તક તુમારા હાકિમ યુકન્ના લડાઈકા ઇરાદા ફસખ ન કરે તખ તક હમ તુમારે સાથ સુલેહ નહીં કરીંગે.” યે સુનકર એહલે હલખ ગલરાયે ઓર કહેને લગે—

“અય સરદાર ! અગર આપ હમકો અમાન દેંગે તો હમ આપકો ખડી ઇમદાદ દેંગે હમારા શહેર કિલેસે બાહર હય યુકન્ના ઓર ઉસકી ફ્રાજ કિલેમેં હય હમ આપકી હિક્કા-અતમેં આ નાઈંગે તો સામાને રસદ વગેરા આપકે લશ્કરકે લીયે મોહુધિયા કરતે રહીંગે. યુકન્નાકી તાકત ઇસ તરાહ કમ હો નાયગી ઓર આખિરકાર વો નાહિમ હોકર આપસે સુલેહકા ખવાહાં હોગા. અગર આપ હમસે સુલેહ ન કરીંગે ઓર હમકો માયુસ કરીંગે તો હમ કિલેમેં ચલે નાઈંગે શહેરકો ઉત્તડ કર દેંગે ઓર આપકો રસદ વગેરાકી તકલીફ હોગી.” અબુ ઉબેદા રહીવને અપને બાકી સરદારોંસે મશ-વિરા કીયા એકને કહા કે—

“મેરી રાયમેં સુલેહ કરની નહી આહીએ. મુઝકો તો

ઇસમેં ફરેખ નઝર આતા હય. યે લોગ અપને સરદારકે સિખાયે હુએ આયે હંય, ઉધર વો મુકાબિલેપર તૈયાર હંય ઇધર યે સુલેહ કરને આયે હંય. જખ હમ ઉનકે સાથ એહદ કર લેંગે તો યે લોગ હમારી તરફસે બેખોફ હો જાઈંગે ઓર દરપરદા અપને હાકિમકો હમારે ખિલાફ ઇમદાદ દેતે રહીંગે ઓર હમારી જાસુસી કરકે દુશ્મનકો હમારે હાલાતકી ખબર દેતે રહીંગે આપ ઇન્કો સાફ જવાબ દે દે વર ન હમકો પશેમાન હોના પડેગા. ” અબુ ઉમેદા રહીંને કહા—

“ મેરા દિલ ગવારા નહીં કરતા કે મેં ઇન્કો માયુસ કરૂં જખ વો સુલેહકી દરખાસ્ત કરતે હંય તો હમકો મંજુર કર લેની આહીએ. અહ્લાહ તઆલા નરમીકો પસંદ કરતા હય. અગર યે લોગ દગા ઓર ફરેખ કરીંગે તો અહ્લાહ ઉન્કો સજા દેગા. ” યે સુનકર સખ સરદાર ખામોશ રહે. અબુ ઉમેદા રહીંને એહલે હલખસે પૂછા—

“ કયા તુમ ઇતના કર સકતે હો કે હમકો અપને હાકિમ કે ખિલાફ ઇમદાદ દો ઓર હમારે સાથ શરીફ હોકર ઇસસે લડાઈ કરો ? ” એહલે હલખને કહા—

“ ઇસ ખાતકા હમ ઇકિરાર નહીં કર સકતે કયેંકે હમ અપને હાકિમસે ખોફ ખાતે હંય વો ખડા જહાદ હય

અગર ઉસકો ઇલિમ હો ગયા કે હમને આપકે સાથ સુલેહ કરલી હય તો માલુમ નહી કે હમારે સાથ કયા સુલુક કરેગા. હમ સિર્ફ ઇતનાહી કર સકતે હંય કે આપકો રસદ વગેરા કી ઇમદાદ દેતે રહે. હમ લડાઇમેં મુતલક દખલ ન દેંગે ઓર ન જાસુસી કરીંગે જબ આપ કિલા ફતેહ કર લેંગે તો ફિર આપ જો કુચ્છ હુકમ દેંગે હમ ખિલા તઆમુલ ઉસકી તઆમીલ કરીંગે.” અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા—

“હમ તુમારે સાથ સુલેહ કર લેગેં લેકિન જો તુમને સુલેહકી કિસી શર્તકી ખિલાફ વરઝીકી તો ફિર હમ અપને એહેદ કે પાખંદ નહીં રહીંગે ઓર કિલેકી ફતેહ કે બાદ જીસ તરાહ ચાહીંગે તુમસે સુલુક કરીંગે.” એહલે હલખને ઇસ બાતકો માન લીયા ઓર અબુ ઉબેદા રદીઠને ઇનકે સુલેહકી દસ્તાવેજ લિખદી. યે લોગ રૂખસત હોનેકો થે કે અબુ ઉબેદા રદીઠને કહા—

“હયરો મેં તુમારે સાથ કુચ્છ સિપાહી કર હું જો તુમકો સલામતી કે સાથ શહેર તક પહોંચ્યા દેં કયોંકે અબ તુમ હમારી હિકાઝતમેં આ ગયે હો.” ઉન્હોંને કહા—

“હમકો હિકાઝતકી ઝુરરત નહીં હમ ચુપકે આયે થે ઓર ચુપકે ચલે જાઇંગે. હમ નહીં ચાહતે કે ચુકન્ના યા ઇસકે સરદારોંકો ઇસ બાતકા ઇલિમ હો.” ઇસપર અબુ

ઉમેદા રદીંને ઉન્કો ઉન્કે હાલપર છેડ દીયા:-

ઈસ! અસનામેં દિન કરીબન ગુઝર ગયા. લશકરે ઇસ-
નને કુચ કીયા ઓર રાતકો વહીં આરામ કીયા. મગર અખુ
ઉમેદા રદીં રાતભર ખેકરાર રહે કયોંકે ઉન્કો અપને પેશ
સ્વ દસ્તેકી બડી ફિક થી. વો દિલમેં કહેતે થે કે “અગર
હાકિમે હલખને ઉન્કો કલીલ દેખકર હમલા કર દિયા તો
ઉન ખેચારોંકા કયા હશર હોગા.” સુખહે હુઝ તો અખુ
ઉમેદા રદીંને એહલે ઇસલામકો સુખહેકી નમાઝ પઢાઈ
ઉસકે ખાદ ખાલિદ બિન વલીદ રદીંકો કહા—

“અય અખા સુલેમાન મેં આજ રાત ભર ખેકરાર
રહા હું મુઝકો અંદેશા હય કે કહીં કઅબ ઓર ઉસકે
હમરાહી દુશ્મનકે હાથસે હલાક ન હો ગયે હોં.” ખાલિદ
બિન વલીદ રદીંને કહા કે—

“મુઝકો ભી રાતભર ચેહી તશવીશ રહી હય મેરી
રાયમેં આપ લશકરકો જલદી કુચ કરનેકા હુકમ દે.” અખુ
ઉમેદા રદીંને ઉસી વકત કુચકા હુકમ દીયા ઓર થોડે
અરસેમેં ખાલિદ બિન વલીદ રદીં અપના અલમ લિયે
હુએ લશકરકે આગે ઓર અખુ ઉમેદા રદીં લશકરકે પીછે
રવાના હુએ.

જખ કઅબ ઓર ઉસકે હમરાહીયોંને લશકરે ઇસલામ

કા અલમ દેખા તો બહોતહી ખુશ હુએ ચોર કુઅબને
આગે બઢકર ખાલિદ બિન વલીદ રદીંકા ઇસ્તકબાલ
કીયા ચોર લડાઇકે હાલસે આગાહ કીયા. અબુ ઉબેદા રદીં
બી ઇતને મેં પહોંચ ગયે ચોર લડાઇકા હાલ સુનકર
કુઅબકો મરહુબા ચોર જઝાક અદલાહ કહા. મગર મુસલમાન
શહીદોંકે લિયે અફસોસ કીયા. ખાલિદ બિન વલીદ રદીં
ને કહા—

“ બેશક હુમસે બડી ગલતી હુઈ. મહઝ અદલાહ તઆ-
લાકા ફઝલો કરમ હય કે કુઅબ ચોર ઉસકે હુમરાહી દુશમનોં
કે હાથસે બચ રહે વર ન ઇનકી હલાકતમેં કયા શુબહા રેહ
ગયા થા.” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા—

“ મેરા દિલ મુઝે મલામત કર રહા હય કે મેંને એહલે
ઈસલામકી નિગેહદાશત નહીં કી ચોર મેહેઝ મેરી ગફલતકી
વજેહસે ઇતને મુસલમાન દુશમનોંકે હાથસે શહીદ હુએ.
મગર અદલાહ તઆલાકા હુકમ ટલતા નહીં. ઇન લોગોંકા
વકત પહોંચ ચુકાથા અદલાહ તઆલા ઉનકો ઇસ બાંનિ-
સારીકા અજરે અઝીમ દેગા.” ખાલિદ બિન વલીદ રદીં
ને કહા—

“અબ હુમેં યહાં ઠેરના ન ચાહીએ. સુલેહ કરનેવાલે
તાબીરોંકા ગિરેહ શહરમેં પહોંચ ચુકા હય ચોર વો લોગ

હમારી હિકાજતમેં આ ચુકે હંચ અયસા ન હો કે ચુકન્ના ઇનકે સાથ બદ સુલુકી કરે ચોર હમારી ગફલતકી વજેહસે વો લોગ ઇસકે હાથસે ઇજા પાયે.”

જળ મોઅઝઝેઝીને હલખ શહેરમેં પહોંચે તો ઉનકો માલુમ હુઆ કે ચુકન્ના શહેરસે નવજવાન આદમીયોંકો કિલેમેં લે ગયા હય. કમઝોર ચોર ઝઇફોંકો શહેરમેં છોડ ગયા હય ચોર એક હઝાર સિપાહી ઉનકી હિકાજતપર મુકરર કર ગયા હય ચોર આપ એહલે અરબકે પેશરવદસ્તેસે શિકસ્ત ખા કર વાપિસ કિલેમેં આ ગયા હય. વો દિલમેં ખુશ થે કે વો વકતપર એહલે અરબસે સુલેહ કર આયે હંચ. બાકી શહેરવાલોંકોબી ઉનહોંને ઇસ હાલસે ઇત્તિલાઅ દી. વો સળ ખુશ હુએ. આનન ફાનનમેં ચે બળર સારે શહેરમેં ફેલ ગઈ. કીસીને કરાકલસકે કાનોં તકલી પહોંચ્યા દી કરાકલસ ચે સુનકર ગભરાયા ચોર દોડા દોડા ચુકન્નાકે પાસ પહોંચ્યા ચુકન્ના સખત ગુરસેમેં આ ગયા ચોર ઉસને ઠહા—

“ જીન સખસોંને એહલે અરબ કે સાથ સુલેહ કરલી હય ઉન સખકો તહે તોગ ઠરૂંગા.” ચે કેહતેહી વો લશકર લેકર કિલેસે નિકલા ચોર શહેર હલખકો ઘેર લીયા. શહેરવાલે સહમ ગયે ચોર માફી કે ખાસ્તગાર હુએ. ચુકન્નાને ઠહા—

“મેં તુમકો ઇસ શર્ત પર મઆફ કરતા હું કે જીતને આદમી એહલે અરખકે પાસ ગયે થે વો સખકે સખ મેરે હવાલે કરદો ઝોર તુમ મેરે સાથ હોકર એહલે અરખકા મુકાબિલા કરો ઝોર સુલેહકા એહદ ઉનકે સાથ તોડ દો.” એહલે હલખને કહા—

“હમ કમઝેર આદમી હંચ ઝોર લડના નહીં જાનતે હમ જાતેહી હલાક હો જાઈંગે ઇસસે બહિતર હચ કે તુમ અપને હાથસે હમેં હલાક કરદો મગર ઇતના સમજ લો કે હમ એહલે અરખકી હિકાજતમેં આ ચુકે હંચ અગર હમકો કતલ કરોગે તો એહલે અરખ હમારા બદલા તુમસે જુરૂર લેંગે.”

ચુકન્ના સખત ગુસ્સેમેં આયા ઝોર ઉસને હુકમ દીયા કે ઇન લોગોંકો જો એહલે અરખકે પાસ ગયેથે તલાશ કરકે મેરે પાસ લાવ અગર ન આયેં તો જહાં પાવ કતલ કરો લશ્કરી શહેરમેં ઘુસ ગયે ઝોર નાકરદેહ ગુનાહ લોગોંકો શુખ્હોમેં પકડકર કતલ કરને લગે. તમામ શહેરમેં માતમકી આવાજ બલંદ હુઈ. ચુકન્ના ચેહ હાલ સુનકર ચુકન્નાકે પાસ આયા ઝોર કહેને લગા કે—

“અચ લાઈ અપને શહેરીયોંપર કયોં ગુસ્સા નિકાલ રહે હો ઝોર અપની દિઆયાકો કયોં કતલ કરતે હો

બુદ્ધિસે ડરે. ઓર નરમી ઇજિતયાર કરે. તુમને કયેં બુદ્ધિ-
પર કમર બાંધી હય. ઝલિમકા અંતમ અચ્છ નહીં હોતા.”
ચુકનાને કહા—

“ ઇન લોગોંને મેરે સાથ દગા કી હય ઓર મુઝસે
બુદ્ધિયા એહલે અચ્છકે સાથ મિલ ગયે હંય ઓર ઉનકે
સાથ સુલેહ કર આયે હંય.” ચુકનાને કહા—

“ અપની બહિતરીકે લીયે જો કુચ્છ ઉન્હોંને કીયા
અચ્છા કીયા ઇસમેં તેરા કયા હરજ હય ? તુઝકો શિકરત
હોગી તો યે લોગ અમનમેં રહીંગે.” ચુકનાને કહા—

“ બેશક યે સખ તેરીહી શરારત હય ઓર તૂહી ઇન
લોગોંકો મેરે બિલાફ ઉચકાતા હય. પહેલે મેં તેરા કામ
તમામ કરલું તો ફિર ઉનકે સાથ સમજ લુંગા.” યે કેહકર ઉસને
તલવાર ખીંચી ઓર ચુકનાકા સર કાટકર અલગ કર દીયા ઓર
લશકરીયોંકો હુકમ દીયા કે એહલે શેહેરકો કતલ કરના શુરૂ
કરે.” યે હુકમ ઉસકે મુંહસે નિકલનાહી થા કે લશકરે
ઇસલામ શહેરકે કરીબ પહોંચ ગયા ઓર એહલે હલગકી
આહોઝારીકા શોર સુનકર ખાલિદ રદીન્ને કહા—

“ બેશક હમારી હિક્મતમેં આયે હુએ લોગોંપર બુદ્ધિ
કીયા જા રહા હય. મુસલમાનો દોડો.” ઉસી વકત ઉસકે
હમરાહીયોંને થોડે સરપટ છોડ દીયે ઓર બિજલીકી તરાહ

યુકન્નાકે લશકર પર દુટ પડે. યુકન્ના તો ઉનકો આતે દેખકર પહેલેહી કિલેકી તરફ દોડ ગયા ઓર ઉસકે હમરાહીળી સરાસીમા હોકર ભાગ નિકલે. જુઓને કિલેકા રૂખ કીયા વો બચ નિકલે જો જંગલકી તરફ ભાગે વો કતલ હુએ. એહલે હલખમેસે તીનસો આદમી કતલ કીયે ગયે શ્રે મગર ઉનકે મઆવિઝેમે ખાલિદ બિન વલીદ રહીઠને યુકન્નાકે દો હઝાર સિપાહી હલાક કર દીયે. એહલે હલખ ખડે શુક ગુઝાર હુએ ઓર અપને નજત દેહનદાકે ઓરભી મુખલિમ ફરમા બરદાર બન ગયે ઓર લશકરે ઇસલામકો હરતરાહકી ઇમદાદ દેને પર તૈયાર હો ગયે. કયોં કે અબ ઉનકો યુકન્નાકા કોઇ ખોશ નહીં રહા થા, લશકરે ઇસલામ ઉનકી હિકાઝતકે લીયે મોબુદથા, યુકન્નાકે સાથ ઉનકો સખત અદાવત હો ગઇ થી. અગર કોઇ ઉસકા હમરાહી ઇનકે કાબુમે આત તો ફિદકાર ઉસકો ગિરફતાર કરકે લશકરે ઇસલામમે પહોંચા દેતે ઓર અપની વફાદારી ઓર પાબંદીએ એહેદકા સુબુત દેતે.

આબુ ઉમેદા રહીઠને ખાલીદ બિન વલીદકો કહા—

“અય અમા સુલેમાન ! શહેર હલખ ઓર ઉસકા ઇલાકાતો હમારે કબજેમે આ ગયા હય લેકિન જખતક યુકન્નાકા કાંટા ખટકતા હય ઓર ઉસકા ઇલાકા ફતેહ નહીં હોતા વહાં તક હમ સુતમધન નહીં હો સકતે ઓર ન

કીસી ઓર તરફ જા સકતે હંય ફિર અબ કિલા ફતેહ કરનેકી કયા તજવીજ કરની ચાહીએ.” ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને શહેર હલખ કે ચંદ મુઅજ્જિઝ ઓર સાલ ખુરદા આદમીયોંકો બુલાયા ઓર ઉનસે પૂછા—

“કયા તુમેં કોઈ અયસી પોશીદા રાહ માઅલુમ હય જુસકે રાસ્તે હમ કિલેકે અંદર પહોંચ સકેં !” ઉન્હોંને કહા

“હમકો ઇસ ખાતકા કોઈ ઇલ્મ નહીં હય.” ખાલિદ રદીંને કહા—

“દેખો હમને તુમારે સાથ બડા નેક સુલુક કીયા હય ઓર તુમકો મોતકે પંજેસે રિહાઈ દી હય ચે ખાત મુજસે છુપા કર ન રખો.” ઉન્હોંને કહા—

“આપ હમારી ખાતપર ચકીન કરેં કે હમકો ઇસ ખાતકા કોઈ ઇલ્મ નહીં. હમ આપસે હરગિઝ કોઈ ખાત છુપાની નહીં ચાહતે. આપ હમપર પુરા ભરોસા ઓર એતેમાદ કરેં હમ આપકે સાથ કભી બેવફાઈ ન કરીંગે” ઇસપર ખાલિદ રદીંને ઉનકો રૂખસત કર દીયા ઓર અબુ ઉબેદા રદીંકો કહા કે—

“મેરી રાયેમેં ચેહી મુનાસિબ હોગા કે હમ કિલે ઓર શહેરકે બીચમેં અપના કેમ્પ લગા દે ઓર

કિલેકે ચાર તરફ ફેળ મુતઅધ્યન કરકે ઉસકે તમામ રાસ્તે બંદ કરદેં ચોર ઉસકા બેરૂની દુનિયાસે કતેઅ તઆલુક કરદેં. જબ યુકન્ના ચોર ઉસકે હમરાહી તંગ આઇગે તો ખુદખખુદ મુલેહ કર લેંગે સિવા ઇસકે ચોર કોઈ ચાર નહીં શાયદ અલ્લાહ તઆલા કોઈ આસાન સળીલ નિકાંલ દે.” અબુ ઉબેદા રદીંને ઇસ તજવીઝકો પસંદ કીયા ચોર કિલેકે તમામ દરવાઝે રોક લીયે.

બાબ ૩૬

હલખકા મુહાસિરા.

દુસરે દિન હઝરત અબુ ઉબેદા રહીં ને લશકરકો હુકમ દિયા કે “ હલખકે કિલેપર હમલા કરે ” ચે હુકમ સુનતેહી ચારોં તરફસે ઇસ્લામી લશ્કર કિલેકી તરફ બઢા. પહેલેતો કિલેવાલે ખામોશ રહે મગર એહલે ઇસલામ જળ ઉનકી ઝદમે આ ગયેતો તીરોંકી એકદમ ખોઘાર ઉન પર પડી. જુસસે કિસીકા સર પુટા, કિસીકા બાજુ ટુટા ઓર કિસીકી ટાંગ ઝખ્મી હુઈ. એહલે ઇસલામને ઉસદિન બડી મુસીબત ઉઠાઈ એર ખરતા હાલતમે પસપા હુયે. હઝરત અબુ ઉબેદા રહીં ને ચે દેખકર ઉનસે કહા.

“આજ તુમ બડી બે એહતિયાતી ઓર કોતાહ અંદે-શીસે લડે ઇસી વજેહસે તુમકો તકલીફ પહોંચી. દુશમનસે હમેશા ચાકનના રહેના ચાહીએ ઓર ઉસકે ફરેખમે નહીં આના ચાહીએ. તુમ દુશમનકો ખામોશ દેખકર બે તહાશા આગે બઢ ગયે ઓર ઉસને મોકા પાકર તુમકો ઝખ્મી કિયા. અબ ઝખ્મ બાંધો ઓર જો શહીદ હુવે હેં ઉન્હોં દફન કરો. અબ આયંદાકે લિયે ઇસ સબકકો યાદ રખો.

વાકઈ હલખડા હાકિમ બડા ચાલબાઝ ઓઝ હોશીયાર હે. ઉસસે હરવકત હોશીયાર રહેના લાઝેમીડે ”

ઉસ તરફ હલખડા હાકિમ ચુકન્ના મુસલમાન લશ-કરકો ખસ્તા હાલતમે પસપા હોતા દેખકર બડા ખુશ હુવા ઓર અપને હમરાહીયોસે કહેને લગા કે—

“ અરબોંકી આજ ખુબહી ગત બની હે. યે સિર્ફ ખુલે મયદાનમે લડના જાનતે હેં ઓર મુકાબિલેકે વકત બઠકર તલવાર મારતે હેં મગર મુહાસિરે કે કરચે હેં. માલુમ નહીં ઈસ કદર કિલે ઉન્હોંને કયોંકર ફતેહ કર લિયે અયસે જે તહાશા બઠે ચલે આ રહે થે કે ગોયા ઉનકે ઝયમમે કિલેકે અંદર સબ મુરદાથે ઓર કિલેવાલોંકે પાસ કોઈ સામાને હરબ ન થા. અબ ઉમ્મીદ નહીંકે વો ફિર કિલેકા ફખ કરે. મેં ઉનકો ફરેબ ઓર ચાલબાઝીસે ઝિય કરૂંગા વો જંગી ફરેબોંસે ના વાકિફ હેં. બિલકુલ સીધે સાધે હેં. કિલેબંદી ઓર મુહાસિરે કે ફનકો વો કયા જાને? મે આજ રાતહી ઉનકો ઓર સબક હૂંગા જીસે વો ઉમ્મલર ન બુલીગે ઉનકી મોત ખુદાને મેરે હાથ પર લિખી હે. મેરે જાસુસ ખુબ કામ કર રહે હેં. ઓર સહી ખબરેં દેતે હેં આજ તુમ સબ ખુશી મનાવ ઓર ખુશીકે નાઅરે બલંદ કરો તાકે એહલે અરબ સમજેં કે હમ ખુશી ઓર અચથ મેં મસફૂ હેં ઓર ઈનકા હમકો

જ્યાલ નહી કિર દેખો મે કયા કરતા હું ”

યુકન્નાને ત્રીન ચાલાક જાસુસ ને અરબ નસલ કે થે લશકરે ઇસલામમે લેજ દિયે હુવે થે ને એહલે અરબકે સાથ મિલે જુલે રેહતેથે આર ઉનપર કિસીકો શુખ્હા નહી પડતાથા. જબ આધીરાત ગુઝર ગઈ તો યુકન્નાકે દો જાસુસ કિલેમેં આયે આર ઇતતિલા દી કે “ લશકરમે અકસર લોગ રાતકો જાગતે રેહતે હેં આર કુછ પઢતે રેહતે હેં. ખુસુસન જહાં સિપેહ સાલારકાં કેમ્પ હે ઉધર રાતભર આગ રોશન રહેતી હે આર પહેરાબી સખ્ત રહેતા હે. મગર બાઈં તરફકે લોગ ખયમેંમે સો રહે હેં. ઉનકી આગબી ઠંડી હો ગઈ હે આર વો બિલકુલ ગાફિલ હે ”

યે સુનતેહી યુકન્નાને દો હઝાર સવાર ચુન લિયે આર ઉનકો લેકર કિલેસે નિકલા. નિહાયત એહતિયાતસે ચલતે હુવે વો ઇસલામી કેમ્પકે બાઈં તરફ હમલા આવર હુવા. મુસલમાન ઘભરાહટમેં ઉઠે ને ચીઝ જીસકે હાથમે આઈ ઉઠાકર અપના ખચાવ કરને લગે આર અનનપ્રીર અનનપ્રીર (ચલો ચલો) પુકારને લગે. યે આવાજ બિજલીકી તરાહ મુસલમાનોંકે લશકરમે ફયલ ગઈ. ફિલફેર અબુ ઉબેદા રહીં ખયમેસે બાહર નિકલે આર અપને સરદારોંકો પુકારા. હઝરત ખાલિદ બિન વલીદ રહીં ઝટપટ મુસલેહ હોકર ચંદ હમરાહીયોંકે સાથ જંગકે મોકેપર પહોંચ ગયે

ઔર શેરકી તરાહ ગરજકર મયદાનમે ધુસ ગયે. રૂમીયોને ઈસ અરસેમેં સાઠ અરખ સિપાહી કતલ કર દિયે થે. યુકન્નાને સમજા કે મુસલમાનોંકા લશકર ખબરદાર હોકર આ પહોંચા હે. ઉસને ફારન વાપિસીકા હુકમ દિયા રૂમી પચાસ મુસલમાનોંકા કેદ કિયે હુવે કિલેમેં જા દાખિલ હુવે. મગર ખાલિદ બિન વલીદ ઔર ઉનકે હમરાહીયોંકી તલવારસે એક સો રૂમી વહીં ખેત રહે. એહલે અરખ જો ઉસ રાત શહીદ ઔર કતલ હુવે હમીર કોમમેસે થે. સુખેહ હુધ તો યુકન્નાને પચાસ કેદીયોંકા કિલેકી ફસીલપર મુફકેં ખાંધકર ખડા કર દિયા ઔર એહલે ઇસલામકો દિખા દિખા કર એક એકકા સર તનસે જુદા કર દિયા. મુસલમાન કલમએ શહાદત પઢતે ઔર શહીદ હોતે જાતે થે.

જખ હઝરત અબુ ઉમેદા રદીંને યે નઝઝારા દેખાતો ઉનકો સખત કલક હુવા ઔર ઉન્હોંને તમામ લશકરમેં મુનાદી કરાદી કે “કોઇ શખસ પેહરેવાલોંકી હિકાજતકે ભરોસેપર ન રહે બલકે અપની હિકાજત આપ કરે.” ઉસ દિનસે એહલે ઇસલામ મોહતાત હો ગયે ઔર હરેક કોમ અપને અપને ખયમોંકે ગિર્દ બારી બારી પહેરા દેતે થે. ગો બા કાયદા પેહરેદારબી હર રાત બરાબર મુતઅઘ્યન કિયે જાતે થે. યુકન્નાકો ચંદ દિન ઔર કોઇ ખબર એહલે અરખકી ગફલતકી ન મિલી જસકા વો કાયદા ઉઠાતા.

અરબોંકા લશકર અળ કિલ્લેકી ઝંઢમે નહી આતા થા ઓર મુહાસિરા કિયે બેઠા થા.

એક શામકો યુકન્નાકા જાસુસ ઉસકે પાસ આયા ઓર કેહને લગા—“અય સરદાર ! એક મોકા ઓર હાથ આયા હે. અગર આપ ઇસસે ફાયદા ઉઠાયે” ઓર એહલે અરબકે દિલમે દેહશત કાલ દે.” યુકન્નાને યે સુનકર પુછા—

“વો કયા મોકા હે ?” જાસુસને કહા—

“આજ સુખ્હા લશકરે અરબસે એકસો સવાર ખર ખરદારીકે બોહોતસે ઉટ લેકર મશરિકકી તરફ ગયે હે” વો શામતક વાપિસ નહીં આયે, માલુમ હોતા હે કે વો દુર ફાસલેપર ગયે હે ઉમ્મીદ હે કે કલ વો ગુફર વાપિસ હોંગે” યે સુનકર યુકન્નાને કહા—

“કયા ઉનકો રસદ શહેરસે નહીં મિલતી ?” જાસુસને જવાબમે કહા—

“શહેરસેબી રસદ લેતે હે” મગર ગિદ્દા નવાહસેબી મંગાતે રહેતે હે” કયોં કે યે તમામ ઇલાકા ઉનકે કબજેમે આ ચુકા હે ઓર સળ લોગ ઉનકી હિક્કાઝતમે હે. સિવાય આપકે કિલ્લેકે બાકી તમામ ઇલાકેકે એહલે અરબ ઇસ વકત હાકિમ હે.”

યુકન્નાને ઉસી વકત એક સરદારકો ખુલાયા ચોર ઉસકો કહા—“એક હઝાર સવાર લેકર મશરિકકી તરફ જાવ એહલો ઇસલામ ઉસ તરફ રસદ લાનેકે લિયે ગયે હેં. જહાં વો તુમકો મિલેં ઉનકો ઘેરકર કતલ કર દો ચોર ઉનકી રસદ વગેરા છીન લો. મગર યે એહતિયાત કરનાકે દિનકે વકત કિલેમે ન આના. દિનકો ઇંધર ગાયબ રહેના ચોર શતકો જબ તારીકી હો જાયે તો ઉસ પોશીદ દરવાઝેસે જહાંસે મેં જબ તુમકો નિકાલુંગા કિલેમે આ જાના મેં તુમારા મુનતઝિર રહુંગા.”

યે હુકમ દેકર વો પોશીદ દરવાઝેકી તરફ આયા પેહલે જાસુસોંકો લેજા કે દેખેં કોઇ ગેર આદમી સામને તો નહીં હે. જાસુસ દેખ જાલકર વાપિસ આયે ચોર કહા—

“કોઇ મુતનફફિસ દિખાઇ નહી દેતા. એહલો અરબકો હરગિઝ ઇસ રાસ્તેકા પતા નહીં જલકે હમકોલી ઇસકા ઇન્દિમા ન થા.” યુકન્નાને કહા:—

“કિલેંમે જો રાસ્તે પોશીદ હોતે હેં ઉનકા ઇન્દિમા ખાસ ખાસ આદમીકો હોતા હે આમકો નહીં જતાયા જાતા અડે વકતપર યે રાસ્તે જડા કામ દેતે હેં.”

ઇસકે બાદ યુકન્નાને અપના બખુબી ઇતિમિનાન કરકે અપને સરદારકો એક હઝાર સવારકે સાથ પોશીદ રાસ્તેસે

નિકાલ દિયા. રૂમી સવારોંને સડકપર પહોંચતેહી સરપટ ઘોડે છોડ દિયે. રાસ્તેમેં ધનકો એક ચરવાહા મિલા ને એક ગણા ગાયે બેલકા લિયે શહેરકી તરફ ચલા ન રહા થા. રૂમી સરદારને ઉસકો પુછા:-

“ તુ કિધર ન રહા હે ? ” ચરવાહેને કહા-

“ મેં જંગલસે ગણા ચરાકર શહેરકો ન રહા હું. આજ મુઝે જંગલમે ખોહોત દેર હો ગઈ હે. ” રૂમી સરદારને પુછા-

“ આજ દિનકે વકત મુસલમાન સવાર ધસિ તરફ આયે થે ? ” ચરવાહેને કહા-

“ હાં, એકસો સવાર ખારખરદારીકે ઉંટોંકે સાથ ધધર ન રહે થે. ” રૂમીને પુછા.

“ કયા ઉંડોંને તેરે ગલ્લેકો નહીં છોડા ? ” ઉસને જવાબ દિયા.

“ હમ એહલે અરબકી હિકાજતમે આયે હુવે હે. યે તમામ જંગલ ઉનકે માતેહત હેં મુસલમાન અપની હિકાજતમે આયે હુવે લે. ગોં કો દુખ નહીં દેતે ચોર ન ઉનસે કોઈ ચીઝ જખરન લેતે હેં બલકે ને સામાન વો ખરીદતે હેં ઉસકી કીમત અદા કરતે હેં. ”

યે સુનકર રૂમી સરદારને કહા— “અચ્છા પહેલે ઇન મુસલમાનોંસે નિપટ લેં તો ફિર ઉનકી હિફાઝતમે આયે હુવે લોગોં કી ખબર લેંગે.”

યે કહેકર રૂમી સરદારને અપને હમરાહીયોંકો આગે બઢનેકા હુકમ દિયા. કહીં વો ઠયર કર દમ લેતે ઓર કહીં ફિર ઘોડે છોડ દેતે. સુબેહ હોનેકે કરીખથીકે ઉનકો એહલે અરખ રસદ લાતે હુવે સામને દિખાધ દિયે. મુસલમાન સવારોંકે અફસર મનાવિશ ખિન જુહાકને જો રાસ્તેમેં રૂમી સવારોં કો દેખાતો અપને હમરાહીયોં કો કહા—

“રૂમી હમપર હમલા આવર હુવે હેં હમ થોડે હેં મગર કોઈ મુઝામ્મકા નહીં જાન હથેલી પર રખલો ઓર અરખકા નામ રોશન કર જાવ.”

ઇતનેમે રૂમીયોંને ઉનપર હમલા કર દિયા ઓર ઉનકો ચારોં તરફસે ઘેર લિયા. મનાવિશ ઓર ઉસકે હમરાહી ખડી શુબખતકે સાથ લડે. આખિર મનાવિશ શહીદ હુવા. ત્રીસ ઓર સવારલી ઉસકે સાથ શહીદ હુવે. બાકી દુશમનોંકી સફ ચીર કર નિકલ ગયે ઓર અખુ ઉબેદા રહીંકે પાસ જાકર અર્જ કી—

“રૂમી સવાર યક લખત હમપર દુટ પડે. હમને મરહાનગીસે મુકાબિલા દિયા. હમારા અફસર મનાવિશ ખિન

ઝુહાક દાદે શુભઅત હેતા હુવા તીસ સવારોંકે સાથ શહિદ હુવા. હમ બહી મુશકિલસે દુશમનોંકી સફ ચીરકર યહાંતક પહોંચે હેં.” ચે સુનકર હમરત અબુ ઉમેદા રહીંને કહા—

“તમામ ઇલાકા હમારે કબજેમેં હે, દુશમન કિલેખંદ હેં, કિલેકે રાસ્તે હમને રોકે હુવે હેં ફિર રૂમી તુમપર આસમાનસે ટુટ પડે?” ઉન્હોંને જવાબમે કહા—

“હમ નહીં જાનતે કે વો કહાંસે આયે થે, મગર વો સબ મુસલેહ ઓર કવાયદદાન થે. હમને ઉનકા અનદાઝબી નહીં કીયા કે વો કિતને થે.”

અબુ ઉમેદા રહીંને ચે સુનતેહી ઉસી વકત ખાલિદ મિન વલીદ રહીંકો ખુલાકર કુલ માજરા સુનાયા ઓર કહા—

“અય અબા સુલેમાન! તુમ્હીસે ચે કામ હોગા. અયસે કામેં કે લિયે તુમ્હીકો ખુદાને પયદા કિયા હે ઓર તુમારે હાથસેહી અયસે ખતરનાક મેહમાત સરનજામ પાતે હેં. તુમ અપને હમરાહ જીસ કદર ચાહો આદમી લેલો ઓર ઉનકી તલાશમે જાવ. જળ લડાઇકે મોકેપર પહોંચો તો વહાંસે ઇનકા ખોજ નિકાલો ઓર જીસ જગા ઉનકો પાવ ઉનકા મુકાબિલા કરો. મગર ઇસ ખાતકો યાદ રખના કે ઉસ તમામ ઇલાકેકે લોગોંકે સાથ હમારા મુસાલિહા હો ચુકા હે ઓર હમ અપની તરફસે અપને એહેલકે પાખંદ

हे अगर किसी कोमने ओढ़े तोडा हे और हमारे साथ दगा की हे तो उसको मे करार वाकई सजा दुंगा. लेकिन जबतक ये पुरे तोरसे साजित न हो जाये तबतक इस धक्काके किसी आदमीको क्षण न देता. मे नहीं केह सकता के वो लोग कहांसे आये हे. उन्होने अचानक हमारे रसद लानेवालोंको घेर लिया. इस भयानिकेकी अच्छी तराह छान भीन करना. जब अट्ठाई तयासा तुमपर अपनी देहमत करे.”

ये कलभात सुनकर आलिव गिन वलीह रही० उसी वकत अपने जयभेमे गये और मुसल्लेह होकर अणु उभेदा रही०के पास वापिस आये. अणु उभेदा रही०ने फिर आलिव गिन वलीह रही०से कहा—

“अय अया सुवेमान ! क्या तुम तनहा इस मुहिम पर जावगे ?” आलिव गिन वलीह रही०ने जवाब दिया.

“मेरा अयसाही धराहा हय अगर दुशमन ओक हमार होंगे तो मे उनके लिये जुदावदे करीमकी ताईदसे काही होउगा” अणु उभेदा रही०ने कहा—

“जेशक तुम काही होगे अगर शायद दुशमनोंकी तेअदाद जियादा हो इसलिये मेरी राये हे के ओहतीयातन तुम कुछ सवार हमराह लिये जाव. इसमे कोई हरज नहीं.”

ઈતનેમેં ઝુબેદ ઝોર તથ કોમકે શેહ સવાર જીનમેં
અરસાર ખિન અઝવર ઝોર રખીઆ ખિન આમિર થે. અખુ
ઉબેદા રદીંકે ખાસ આયે ઝોર કેહને લગે કે—

“હમારે આદમી જો રસદ લાને કે લિયે ગયે થે વો
રાસ્તેમેં રૂમીયોં કે હાથસે શહીદ હો ગયે હેં ઉનકે હમરા-
હીયોંને હમકો અલી યે ખખર દી હે. આપ હમેં ઇન્જાત
હેં કે હમ રૂમીયોંકે મુકાબિલે પર જાયે.” હઝરત અખુ
ઉબેદા રદીંને કહા—

“ખાલિદ ખિન વલીદકો મેને રૂમીયોંકી તરફ જાનેકે
લિયે તૈયાર કિયે હેં.” ઉન્હોંને યે સુનકર કહા—

“તખ હમહોલી ઇન્જાત દીજીયે કે હમ ખાલિદ
ખિન વલીદ કે હમરાહ જાયે.” અખુ ઉબેદાને કહા—

“અય અબા સુલેમાન ! ઇન લોગોંકો હમરાહ લેગતવ
જાકે ઇનકા દિલ ખુશ હો જાયે.”

યે સુનકર ખાલિદ ખિન વલીદ રદીં ઉનકો હમરાહ
લેકર રવાના હુવે.

ઉસ તરફ જખ રૂમી ખિતરીકને મુસલમાન સવારોંપર
ગત્રખા પા લિયા તો ઉસને કહા—

“મુઝકો ઉમ્મીદથી કે હમ ઇન સખકો કતલ કર
હાલીંગે ઝોર કિસીકો કેમ્પતક જિન્દા જાને ન દેંગે મગર

મેં બલાકી કોમ હે. કિસ ઝોર કે સાથ ઇનકે બાઅજ આદમી હમકો ચીરકર નિકલ ગયે હેં અચ્છા યે સામાને રસદ ઓર જાનવર સખ પકડ લો ઓર પહાડીકી તારફ ચલો. દમભર હમ વહાં આરામ કરીંગે ઓર જખ તારીકી હો જાયગી તો માલે જનીમત લેકર કિલ્લેકો રવાના હોંગે.”

યે કહેકર રૂમી સરદાર અપને હમરાહી ઓર માલે જનીમત કે સાથ એક પહાડી પર ચલા ગયા. પહાડી કે ઓટમેં ઉતરકર પહેરેદાર મુકરર કર દિયે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીં અપને હમરાહીયોંકે સાથ ખડી તેઝરફતારીસે બારદાતકે મોકેપર પહોંચે. વહાં ઉનકો ઇસ ઇલાકેકે આદમીં મિલે જો ખડે ખોફ ઝદા હો રહે થે. ખાલિદ બિન વલીદ રહીંકો દેખતેહી વો ઇનકે કદમોંપર જિર પડે ઓર કહેને લગે.

“ આપકે હમરાહીયોંકે ખુનસે હમ ખરીઉઝજિમ્મા હે”
ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા—

“ ફિર યે કહાંકે લોગ થે જુહોંને હમારે આદમીયોં પર હમલા કિયા.” ઉંહોંને જવાબ દિયા.

“ વો ચુકન્નાકે હમરાહી હેં ઓર ઉસીને ઇનકો તુમારે આદમીયોંકે પીછે રવાના કિયા થા. તુમારે કેમ્પમેં ચુકન્નાકે બામુસ હેં જો ઇસકો તુમારે હાલાતકી ખબર દેતે રહેતે હેં” ખાલિદ બિન વલીદ રહીંને કહા—

“તુમકો માલુમ હે કે વો ફમી સવાર કિધર ગયે?”
ઉન્હોંને જવાબ દિયા.

“યે બતાના તો આસાન હે કયોંકે ઉનકે ઘોડોંકે
ખોજ ખુદ પતા દેતે જાઇંગે કે વો કિધર ગયે હે.”
ખાલિદને કહ્યા—

“અરજા એક આદમી ઇનકા ખોજ દેખતા હુવા હમારે
આગે ચલે.”

યે સુનકર ઉનમેંકા એક શખ્સ ખોજ બનકર આગે
ચલા ઓર ખોજ લગાતા હુવા ખાલિદ બિન વલીદ રદીંકો
એક પહાડીકે કરીબ લે ગયા. ખાલિદ રદીંને કહ્યા—

“ઇસિસે આગે ન બઢો વર ન દુશમન હોશીયાર હો
જાઇંગે ઓર હમારે હાથસે ખચ જાઇંગે.” ફિર ખોજસે પુછા—

“હલખકો ઇસ પહાડીસે જાનેકા કોઇ ઓર રાસ્તાબી
હે?” ઉસને કહ્યા.

“નહી” ઇસપર ખાલિદ રદીંને કહ્યા—

“બહેતર હે ઇસ રાસ્તેકે એક તરફ હોકર હમ છુપ
રહેં, જબ ફમી ઇસ તરફસે ગુઝરેં તો અચાનક ઇનપર
હમલા કરેં તાકે ઉનમેંસે કોઇ હમારે હાથસે ખચકર ભાગ
ન સકે. મેરા ખ્યાલ હે કે વો દિનબર છુપે રહીંગે ઓર

રાતકો યહાંસે કુચ કરીંગે.” ઇસપર ખાલિદ રદી૦ ઓર ઉનકે હમરાહી ઘાતમેં ખેઠકર ઉનકા ઇનતિઝાર કરને લગે.

જખ શામ હો ગઈ ઓર રાતકી તારીકી છા ગઈ તો રૂમી સરદાર નિહાયત ઇતમિનાનસે અપને હમરાહી ઓર માલે ગનીમતકે સાથ પહાડીસે ઉતરા ઓર કિલ્લેકી તરફ રવાના હુવા. ખાલિદ ખિન વલીદ રદી૦ને અપને સાથીયોંકે હો હિસ્સે કર દિયેથે. એક હિસ્સા ઝરાર ખિન અઝવર રદી૦ ઓર રખીઆ ખિન આમિર રદી૦કો દેકર ફેડ દિયાથા કે—

“ તુમ રૂમીયોંકે અકબર હમલા કરના. ”

યે કહેકર એક હિસ્સેકે સાથ ઇનપર સામનેસે હમલા કરનેકે લિયે ખુદ ખાલિદ ખિન વલીદ રદી૦ તઈયાર હોગયે. જખ રૂમી સરદાર ખાલિદ ખિન વલીદ રદી૦કે કરીખ પહોંચા તો ખાલિદ રદી૦ કમીનગાહસે નિકલકર શેરકી તરાહ ગરજતે હુવે ઉનપર દુટ પડે. રૂમી ઘલરાકર પીછે હટનેકો થે કે ઝરાર ખિન અઝવરને અકબર હમલા કર દિયા ઓર રૂમીયોંકો દોનોં તરફસે ઘેર લિયા અખ રૂમીયોંકા કહાં ઠિકાના થા. રૂમી સરદારકો તો ખાલિદ ખિન વલીદ રદી૦ને એકહી વારમેં દો દુકડે કર દિયા. ઉધર ઝરાર ઓર રખીઆને રૂમી કુસ્તોંકે ઢેર કર દિયે. સાતસો રૂમી કતલ હો ગયે ઓર તીનસો હથીયાર ફેંકકર અસીર હો ગયે. ખાલિદ ખિન વલીદ રદી૦ અપને સામાને રસદ ઓર દુશમનકે માલે ગની-

મતકે સાથ મુઝફ્ફરો મનસુર અબુ ઉમેદા રદી૦ કે પાસ પહોંચ ગયે. અબુ ઉમેદા રદી૦ ઓર તમામ લશકરે ઇસલામ ખાલિદ રદી૦કી કારરવાઈસે અઝહુદ ખુશ હુવે ઓર ઇનકે અદલાહો અકબરકે નાઅરોસે હલખકા મયદાન ગોંજ ઉઠા.

યુકન્નાકે જસુસોંને ઇસકો ફિલફેર અસલ હાલકી ખબર દી વો ખડાહી નાદિમ ઓર પશેમાન હુવા ઓર ઉસને સમજ લિયા કે ગો વો ખડા ચાલખાઝ ઓર મુતફન્ની હે મગર એહલે ઇસલામકી સાદગી ઓર સફાઈ ઉસપર ગાલિખ આ રહી હે ઓર ઉસકી સારી ચાલાકી ઓર હિકમતે અમલી એહલે ઇસલામકી સફાઈયે ખાતિનકે આગે ગર્દ હો રહી હે. હઝરત અબુ ઉમેદા રદી૦કો હઝરત ખાલિદ બિન વક્સીદ રદી૦ને કહા—

“ હમારે લશકરમેં યુકન્નાકે જસુસ રહેતે હેં જે ઇસકો હમારે હાલાતકી દમ ખદમ ખબરેં પહોંચાતે રહેતે હેં ચેહી સખખ હે કે વો હમારી ઝરા ઝરાસી ગફલતકા ફાયદા ઉઠાતા હે. મુઝે ઇજાઝત દો તો મેં ઇસલામી લશકરમેં ગફત લગાઉં ઓર સખ આદમીયોંકી પડતાલ કરૂં જખ તક ચે જસુસ હમમે મોબુદ હેં તખતક યુકન્ના હમકો કોઈ ન કોઈ તકલીફ દેતા રહેગા. દુસરી ખાત ચે હે કે ઇસ કિલ્લેમે કોઈ પોશીદા રાસ્તા ઝુરૂર હે જસકા હમકો ઇદિમ નહીં. ઇસકા ઇલાજ ચે કરના આહીયે કે અલાવા

હરએક દરવાઝેકે મુહાસિરેકે કુછ આદમી ઇસ કામકે લિયે મુકરર કિયે જાયે' કે વો કિલેકે ગિર્દ ચકકર લગાતે રહે' ઇસ તરાહ પોશીદા રાસ્તેકા યુકન્ના ફાયદા નહીં ઉઠા સકેગા."

હઝરત અબુ ઉબેદા રદીંને ખાલિદ બિન વલીદ રદીં કી ઇસ તજવીઝકો પસંદ કી ઓર ઉસી વકત ઝરાર બિન અઝવર, અબદુર રહેમાન બિન અબીબકર, કયસ બિન હુબ-યરા ઓર સઈદ બિન ઉમરકો કુછ સવાર દેકર ચે તાકીદ કી કે—

“તુમ ખારી ખારી કિલેકે ગિર્દ ચકકર લગાતે રહો. ઓર જબ કિસીકો કિલેકે ગિર્દ આતે જાતે દેખો તો ફિલ-ફાર ગિરફતાર કરલો.” ઇસકે બાદ ખાલિદ બિન વલીદ રદીંકો કહા—

“જાસુસોંકી પડતાલ તુમ ખુદ કરલો. કયોંકે તુમસે ખહેતાર કોઈ શખ્સ ઇસ કામકો નહીં કર સકેગા.”

અબદુર રહેમાન બિન અબીબકર રદીં ઝરાર ઓર હીગર હમરાહીયોંકે હમરાહ અપની ડયુટીપર ચલે ગયે ઓર કિલેકે ગિર્દ અયસા સખ્ત પહેરા લગાયા કે ચિડિયાબી કિલેકે અંદર આ જા નહીં સકતી થી. ઉધર ખાલિદ બિન વલીદ રદીંને ગફત કરના શુરૂ કિયા ઓર ફિરતે ફિરતે એક આદમી કો દેખા જો ઇસ વકત કમ્બલકો તેહ બ તેહ કર રહા થા.

ખાલિદકો વો અજનબી માલુમ હુવા તો ઉન્હોને ઉસકો પકડ લિયા ઓર પુછા—

“તુ કોન હે?” અજનબીને કહા—

“મે ગરસાન કોમસે હું મગર મુસલમાન હો ચુકા હું.”

ખાલિદ બિન વલીદકો ઇસકે જવાબસે ઇતમિનાન ન હુવા તો વો ઇસકો અબુ ઉબેદા રદીં કે પાસ લે ગયે. ઓર કહા—

“યે શખ્સ બની ગરસાનમેસે હે ઓર મુસલમાન હોનેકા દાવા કરતા હે.” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા—

“ઇસકો નમાઝ પઢાવ અગર યે સળ નમાઝ બિલા તકલુફ અદા કરે તો સમજો કે યે મુસલમાન હે વર ન નહીં” ખાલીદને ઉસસે કહા—

“દો રકાઅત નમાઝ પઢ ઓર બુલ્લંદ આવાઝસે કુરઆન સુના.” લેકિન વો ન પઢ સકા ઇસપર ખાલિદને કહા—

“તુ બસુસ હે ઓર તેરી સજા મોત હે.”

યે સુનકર વો બોહોત ઘબરાયા ઓર ઉસને અપને કુસુરકા ઇકબાલ કિયા. ખાલિદને ઉસસે પુછા—

“ઓર કોઈ તેરા હમરાહી હમારે લશકરમે હે?”

ઉસને જવાબ દિયા—

“હમ તીન જાસુસ હે, વો ઇસ વકત કિલેમે ગયે હુવે હે” ઓર અલી વાપિસ નહીં આયે. મેં આપકે હાલાત દરિયાફત કરનેકે લિયે ઠેર ગયા થા.” અબુ ઉબેદા રદીંને કહા—

“ઇસકો હિરાસતમે રખો.” ઉસને કહા—

“સુઝપર રહેમ કરો મે આયંદા આપકી મુખબિરી ન કરૂંઆ ઓર સચ્ચે દિલસે મુસલમાન હોતા હું.”

અબુ ઉબેદા રદીંકો ઇસપર રહેમ આ ગયા ઓર ઉસ્કે છોડ દીયા. વો ઉસી વકત હલમચે શહાદત પઢકર મુસલમાન હો ગયા ઓર અબુ ઉબેદા રદીંને ઉસ્કો એક આલિમકે સિપુઈ ક્રિયા કે—“ઇસ નવ મુસલિમકો ઇસલામકે અરકાનસે આગાહ કરે ઓર કુરઆન પઢાયે.”

અબુ ઉબેદા રદીં કામિલ આર માહતકે કિલચે ચુકન્નાકા મુહાસિરા ક્રિયે રહે. મગર ચુકન્નાને દમ ન હારા. બ દસ્તુર કોઈ ન કોઈ ચાલ ચલતા રહા. એહલે ઇસલામ ખડે મોહતાત હો ગયે થે ઓર ઉસ્કે દાવમેં ન આતે થે. અબુ ઉબેદા રદીંકો મદીને ખત લિખે હુવે અરસા ગુઝર ગયા. ઇસપર હઝરત ઉમર રદીંને અબુ ઉબેદા રદીંકો જેલમે દરજ ક્રિયા હુવા ખત લિખા.

“શુરૂ કરવાહું મે સાથ નામ અલ્લાહ કે જો રહેમાન ઓર રહીમ હે. યે ખત અબદુલ્લા ઉમરકી તરફસે ખનામ

ઉનકે આમિલ અબુ ઉબેદા કે સલામતી હો તુમપર પસ ખતેહકીક તાઅરીફ કરતાહું મે ઉસ અલ્લાહકી જીસકે સિવા કોઈ માઅબુદ નહીં આર હુદ્દ લેજતા હું ઉસકે નખી સલો પર અયે અબુ ઉબેદા ! કાશકે તુમ જાનતેકે તુમારા ખત ન પહોંચનેસે મેરી કયા હાલત હોતી હે આર મેરી તખીયત કયસી બેકસાર હોતી હે. મુઝે દિન આર રાત તુમારા આર તુમારે હમરાહીયોંકા ખ્યાલ રહેતા હે જખ તુમારે ખતકો દેર હોતી હે તો મુઝકો બડી બેચેની હોતી હે. તુમ ઉસ વક્ત મુઝકો ખત લિખતે હો જખકે અલ્લાહ તઆલા તુમકો કોઈ ફતેહ આતા કરતા હે ઈસકે સિવાય તુમ મુઝે કોઈ બખર નહીં દેતે. ખવાહ કિતના અરસા ગુઝર જાયે. મે અ-ગરયે તુમસે દુર હું મગર દિલસે નજદીક હું આર હરવક્ત તુમારી સેહતો સલામતીકે લિયે દસ્ત બ દોઆ રેહતા હું. એહલે ઈસલામકી નિગેહબાની આર હિકાજત દિલોબાનસે કરતે રહો. કયોંકે યે એક બડી અમાનત હે જો મેને તુમારે સિપુર્દ કી હે આર ઈસકે લિયે મુઝસે જુરૂર બાઝ પુર્સ હોગી. મુઝે અપને હાલાત સે બરાબર બખર દેતે રહો. સલામતી આર રહેમત હો તુમપર આર સખ મુસલ્લેમીનપર. ”

પુતુહુલ ઇસલામ

કા

ચોથા હિસ્સા.

ત્રીનો હિસ્સોસે નિહાયત હી દિલચસ્પ હે કયોંકે

ઇસમે હલખકી રતેહ કે મુદ્દસ્સલ હાલાત દરજ હે. વામિસ અયુઝ હોલ નામી ગુલામ બહાદુરકી બહાદુરી કાબિલે દાદ હે. યુક ન્નાકા ઇસલામ લાના ઓર સીપેહ સાઝારે ઇસલામકી મોઆશી હાસલ કરના. એનતાકીયેમે માઅરેકતુલ આરા જંગ. શાહે હરકુલકા અપને ગુલામકો અપના લિબાસ પહેનાકર ખુશીયા તોરસે ફરાર હો જના ઓર નકલી હરકુલકા પકડા જના, એનતાકીયેકે મયદાને જંગમે અયુઝ હોલકી લાસાની જાંબાઝી. અરબ શેહ સવારોંકી રતેહ, પહાડી અઝઝાઅપર ચઢાઇ, શિમાલી શામમેં બગાવત મગર અરબ બદા-દુરોંકી કોશીશસે દુબારા અમન કાયમ હોના. કીસારીએમેં આખરી સખ્ત જંગ મગર રૂમીયોંકી હાર ઓર અસ્ખોંકી શાનદાર રતેહ.

કીમત હર હીસ્સેકી એક રૂપીઆ મેહસુલ ડાક દો આને.

નિઝામીયા બુક ડેપો,

ત્રીન દરવાઝા

અહમદાબાદ.

ઉરદુ ઝખાન ઓર ગુજરાતી હરફી ચંદ ગુરૂ કિતાબે.

સિરાજુલ અકબર—દરેક મુસલમાનના માટે જરૂરી છે.

કી. ૦-૧-૦

તુરનામા—મશહૂર કીતાબ છે. કી. ૦-૨-૦

ફરીશમએ કુદરત ઉરદે નવીશતએ કિસમત—શાનઓર રમલકી એ નજીર કીતાબ છે. કી. ૦-૩-૦

કસસુલ અંબીયા—મશહૂર પયગમબરોં કે હાલાત દરજ હેં
કી. ૦-૧૨-૦

તઝકેરતુલ અંબીયા—પયગમબરોં ઓર અસકાબકે હાલાત હેં.
કી. ૦-૬-૦

તારીખુલ ખુલફા—હઝરત પયગમબર સલ્લલ્લે આલેહિ વાલે સલ્લમોંકે હાલાત દરજ હેં. કી. ૦-૬-૦

હદીથતુલ મુસલેમીન—પંચ મિનાએ ઇસલામ, પાંચ સીપારે કી સુરતેં, યાસીન, તખારક વગેરા સુરતેં, કસીદએ ગોસીયા, દુઅાએ સુરયાની વગેરા દરજ હેં. કીમત ૦-૫-૦

મુરશિદ કામિલ—મુસલમાનોંકે પદનેકે કામિલ છે. કીમત ૦-૬-૦

હયાતે જવેદાની—હઝરત પીરાનેપીર ગવસુલ આઝમ દસ્તગીર સૈયદ અબદુલ કાદિર જીલાની કુદંકી ઝીંદગી કે હાલાત કરામતેં વગાપરાલી દરજ હેં કીમત ૦-૬-૦

તોહફતુલ મુશતાક—ફુઆયે મંજુલ અર્થ, ખુદા ઓર રસુલે અકરમ સન્નંકે ૯૯ નામ, દરદે અકબર, દુરદે તાજ ઓર દીગર ચંદ દોઆએ દરજ હેં. કીમત ૦-૩-૦

મીલ:દે રસુલ—ફઝરત મોહમ્મદ સન્નંકે ખ્યાનમેં રીવાયતે ઓર કસીદે દરજ હેં. કી. ૦-૪-૦

ઝીંદા કરામાત ઉરદે ખજીનયે અમલીયાત—ઇસમે હરેક કામ કરનેકે ૨૨૦ અમલીયાત દરજ હેં, તાવીઝ, વગયરા લીખે હુવે હેં. કી. ૦-૧૨-૦

બુદીસ્તાને ખવાજ—ફઝરત ખવાજએ ખવાજમાં મોખનુદીન ચીશતી રહેંકી તવારીખ હે. કીમત ૦-૬-૦

મજસુઆ હુઝાર મસાએલ—ઇસલામી બાબતોકે ઝુરરી મસાએલ દરજ હેં. કીમત ૦-૪-૦

ખહારે રમઝાન—રમઝાન મહીનેકી ફઝીલત, રમઝાનકી ખુખીયાં રમઝાનકે એહકામ, રોઝેદારોંકે લિયે ફરમાન, લયલતુલ કદ્રકી ફઝીલત, એતિકાફ, રમઝાન શરીફ કે લીયે ઓલુમાં ઓર કુકુહા કે અકવાલ ઓર આખિરમે અલ-વિઘાયે લિખી હુમ્મ હેં. કીમત ૦-૨-૦

મસાએલે મુતહેયેરાત—ફઝરત કરનેવાલે મસઅલોંકા ખઝાના હે. કી. ૦-૨-૦

કિસ્સા મીરાં દાતાર—ઉનાવેવાલે પીર મીરાં સધયદ અલી દાતાર રહેંકે હાવાત દરજ હેં. કી. ૦-૨-૦

કીકરૂશ શહાદતેન—ધમામોંકી તવારીખ, માતમ ઓર નવહેલી
દરજ હે. કી. ૦-૫-૦

તુફાને કરબલા—માતમ, મરસીએ, નવહે, રીવાયાત, જોગી-
નામા વગયરાકા મજમુઆ. કીમત ૦-૪-૦

દરિયાએ ગમ—માતમ મરસીએ જોગી નામે વગયરાકા
મજમુઆ કી. ૦-૩-૦

સખીલનામા—મોહરમમે પઢનેકે કાબિત હે. કી. ૦-૧-૦

ખિલવત—કાબિતે દીદ હે. કી. ૦-૮-૦

નેહરેગમ—૭૪ નવહે ૧૦ સલામ ઓર ૨૯ રૂબાઈયાતકા
મજમુઆ. કી. ૦-૬-૦

મેઅરાજનામા—હુજુર પયગમખર હઝરત મોહમ્મદ સલ૦
મેઅરાજકો તશરીફ લે ગયે ઉસકે મુશ્સલ હાલાત દરજહે કી. ૦-૪-૦

શહાદતનામા—યુતુર સવારકા મશહુર મરસીયા કી. ૦-૨-૦

દાઆએ ગાંબુલ અર્શ—૫૩ હુરૂફ ઓર ખુશખત કી. ૦-૨-૦

ઇસકે અલાવા હમારી દુકાનસે હર કીસમકે કુરઆને મજીદ
મિલ સકતે હે, તમામ કીસમકી મઝહબી, અખલાકી, દરસી, ઉરદુ
દારસી ઓર યુજરાતી કિતાબે નિહાયત કીશમત હદીયેસે મિલ સકતી
હે. ફેહરીસ્ત ખુશત રવાના હોતી હે.

નિઝામીયા બુક ડેપો,

તીન દરવાજા-અહમદાબાદ.

